κρεμαστε στο καρφακι του WC σας

η ΤΡΥΠΑ

50 Φραγκακια Ελλαδας

ΦΟΝΙΚΟ στο ΜΑΤΙ!!!

ΦΑνΤασμαγορΙΚΑ ΦωΤΟΡΟΜατζα

ΙσΤΟΡΙαι ΤΡΟΜΟΥ+παθους

ΚΟΜΙΞ καθολου Φλωρινιωτης!!!

ΣΕΞ ΣΕΞ σσ σσ σεξ

ΠΡακΤΙΚΕς ΤαξιΔιΩτικΕΣ ΟΔΗΓΙΕς!

ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΙ ΓαργαλΙΣΜΟΙ

ΤΕΡρρρατα ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΑ

ΛΑΓΟΙ και ΠΕΤΡΑΧΗλιΑ

Πολλοί καλλιτέχνες καί ἐρευνητές ἔχουν κατά καιρούς ἀφιερώσει (μέ τόν ἕνα ἤ τόν ἄλλο τρόπο) τίς ὑπαρξιακές-καί ἀν-ὑπαρξιακές- τους ἀναζητήσεις γύρω ἀπό θέματα ὀπῆς. Ὅπως ἄλλωστε μποροῦμε νά δοῦμε καί παρακάτω, ἡ τρύπα εἶναι μία ἀπό τίς μόνες ἐνδεικνυόμενες λύσεις τοῦ παρόντος χώρου καί χρόνου. Ὅσο μεγαλώνει ἡ τρύπα, τόσο καλύτερα γιά ὅλους μας. Ὅσες περισσότερες τρύπες, τόσο μεγαλύτερες διαροές. Ὅσο περισσότερες διαροές τόσο λιγότερες κλπ. Μ'αὐτή τήν ἔννοια ἡ Τρύπα εἶναι πρῶτ'ἀπ'ὅλα ἕνα λαϊκό περιοδικό. Ἴσως τό πιό λαϊκό περιοδικό πού ἔγινε ποτέ. Ἀπευθύνεται σ' ὅλους τούς ἀνθρώπους εἴτε αὐτοί βρίσκονται σ'ἐμβρυακή κατάσταση εἴτε ἀπολαμβάνουν τήν ἀρτηριοσκλήρωση τοῦ βαθυτάτου γήρατος διότι εἶναι τό μοναδικό ἔντυπο πού φιλοδοξεῖ καί νά μή διαβάζεται.

Ἡ τρύπα εἶναι ἐπίσης καί ἕνα αὐτοκόλλητο πού μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ καί ὡς ἑξῆς: Σχῆμα 1,2,3. Στήν παραστατική αὐτή ἀπεικόνιση μποροῦν νά δοθοῦν μύριες φυσικές καί μεταφυσικές προεκτάσεις, ἀνάλογα μέ τό τί ἐξυπηρετεῖ τίς τρύπες τοῦ ἀναγνώστη, ἀφοῦ ὅλοι ἔχουμε μία ἤ περισσότερες τρύπες, ἀσχέτως ἄν τίς κρατᾶμε βουλωμένες. Η ΤΡΥΠΑ δέν εἶναι τουμποφλό ἤ ξεβουλώστρα. Ἁπλῶς σᾶς ὑπενθυμίζει πώς ὑπάρχει, ὅπως ὑπῆρχε καί στά τελευταῖα 20-30.000.000 χρόνια πού προηγήθηκαν τῆς ἐκδοσής της. Πράγματι τώρα πιά ἡ τρύπα ἐκδίδεται ἐπί χρήμασι, δίδεται εἰς τό φῶς τῆς δημοσιότητας σάν μυστικό πού ξέφτισε γιατί δέν ἦταν ποτέ μυστικό καί γιατί μυστικά ὑπάρχουν μόνο στά ἀστυνομικά μυθιστορήματα γιά τό σασπένς τῆς ὑποθέσεως.

Ἡ τρύπα εἶναι ἐδῶ κι ἐκεῖ. Ἡ τρύπα εἶναι παντοῦ. Εἶναι κάτω ἀπό τό μαξιλάρι, μέσα στό βραδυνό γεῦμα, πίσω ἀπό τίς λέξεις, μέσα στό νερό, στό συρτάρι κάτω ἀπό τά ἐσώρουχα, στό κανάλι τῆς τηλεόρασης, στό διπλανό διαμέρισμα, στό βάθος τῆς τσέπης, στίς φωτεινές ἐπιγραφές τῆς ὁδοῦ Σταδίου, στή γωνία τοῦ δωματίου (κάτω χαμηλά). Ἡ τρύπα ὁδηγεῖ στούς ὑπονόμους πού κάνουν τά θεμέλια τῶν μεγάλων πόλεων κεφαλοτύρι, καί στά ποντικάκια πού ζοῦν ἐκεῖ. Ἡ τρύπα βγάζει στή μεγάλη θάλασσα μέ τά

χρυσόψαρα. Ἡ τρύπα φτάνει ὥς τ'ἀμπέλια καί τούς ἀγρούς(ἀγροτική τρύπα).

Ἡ τρύπα πάει παντοῦ.

Μιλᾶμε δηλαδή γιά μιά τρύπα ἀδέσμευτη ἀπό προκαταλήψεις πού ἀναμασᾶ τά γνωστά τρύπια νοήματα μέ μία διάτρητη εὐρύτητα. Εἶναι κάπως δύσκολο νά προσπαθήσει κανείς νά ἀπομονώσει τήν τρύπα μας καί νά πεῖ:
"Νά, αὐτή εἶναι ἡ τρύπα!"

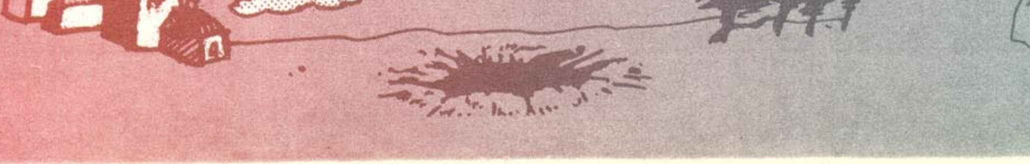
Ἡ τρύπα μας εἶναι ἀνοιχτή γιά ὅλους. Ὅλοι τρυπώνουν ἐδῶ μέσα. Τρύπια ἡ ὥρα πού μᾶς ἀκούει, τρύπιες κι οἱ τρύπες της. Ἡ τρύπα εἶναι εἴσοδος. Ἡ τρύπα εἶναι ἔξοδος. Ἡ τρύπα δέν εἶναι καλή οὔτε κακή. Παραμένει ἀδιάφορη συναισθηματικά. Ἡ τρύπα μπορεῖ νά εἶναι ἕνα γράμμα πρός κάποιο προσφιλές πρόσωπο πού ὅμως δέν ταχυδρομήθηκε ποτέ ἤ μερικές φράσεις πού σκοπίμως ξεχνᾶμε νά ποῦμε. Ἡ τρύπα ἴσως νά ἦταν ἀλοιφή γιά τήν ἀκμή ἄν δέν ἦταν ἕνα ψηλό γυάλινο κτίριο πού φτάνει ὥς τή στρατόσφαιρα ἀλλά οἱ ἔνοικοί του συνεχίζουν νά γιορτάζουν ἀπτόητοι τά Διονύσια καθώς αὐτό σχίζει τά ροζέ σύννεφα καί ὅλα ξεθωριάζουν, ὄχι ἐπειδή εἶναι ἀπόμακρα ἀλλά ἀντίθετα γιατί εἶναι τόσο κοντινά καί ξεκάθαρα ὅσο ποτέ... Ἡ τρύπα εἶναι σίγουρα μιά ἀπό τίς Μαῦρες Τρύπες τοῦ Διαστήματος πού μέσα της (βλ. τεῦχος 193 σελ.7) κανείς δέν ξέρει καλά-καλά νά πεῖ τί θά βρεῖ. Ἡ τρύπα εἶναι τό κουτί τῆς Πανδώρας πού ἀνοίγει μόλις ὁ περιπτεράς εἰσπράξει τό ἀντίτιμό του σέ δραχμές. Ἡ τρύπα δέν ἔχει τίποτα τό ἰδιαίτερο νά πεῖ, γιαυτό ἔχει τήν εὐχέρεια νά τά λέει ὅλα. Ἡ τρύπα δέν ἔχει περιθώρια ἐξηγήσεων καί παρεξηγήσεων. Ἡ τρύπα εἶναι αὐτή πού εἶναι καί ἤ τή δέχεται κανείς ὡς ἔχει ἤ τή χρησιμοποιεῖ(κάτι σάν χαρτί τουαλέτας νά ποῦμε). Τήν τρύπα μπορεῖτε νά τήν καταραστεῖτε, νά τή σκίσετε σέ κομματάκια, νά τῆς κάνετε μήνυση, νά τήν κάψετε. Ὁτιδήποτε ἐξυπηρετεῖ τίς ἀνάγκες ἐπιβίωσης τοῦ Ἐγώ σας καί τῆς κοινωνικῆς σας θέσης.

Μέ τόν ἴδιο μηχανισμό παραγωγῆς προτάσεων καί νοημάτων θά μπορούσαμε νά γεμίσουμε καμιά ἑκατοστή ἀκόμα σελίδες περί τοῦ τί, πῶς, ποῦ, γιατί, πότε κλπ. εἶναι ἡ τρύπα. Ἀλλά πρός τί οἱ θεωρίες περί οὐσίας ὅταν οὐσία ὑπάρχει αὐτούσια; Τρυπῆστε στίς ἑπόμενες σελίδες καί τρυπάρετε μ'αὐτές. Καί ἄς μήν ξεχνᾶμε πώς ἀλλοῦ τά νακαρίσματα κι ἀλλοῦ γεννοῦν οἱ κότες: Ἡ τρύπα ΕΙΝΑΙ.

Ἡ Σύνταξη τοῦ 1ου τεύχους

(Υ.Γ. Στό ἑπόμενο τεῦχος καί μιά ἔκπληξη:
Γιά πρώτη φορά διεθνῶς, προκηρύσσουμε
παν-ἠπειρωτικό διαγωνισμό κοπτικῆς-
ραπτικῆς, μέ πρῶτο βραβεῖο τόν γῦρο τοῦ
κόσμου σέ 30 μέρες. Λεπτομέρειες στήν
2η τρύπα).

ΤΡΥΠΑ περιοδικο περιωπης
ΙΟΥΝΙΟΣ 1980 τευχος 1

την Τρυπα την εκαναν

ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
ΑΓΓΕΛΑΚΟΣ ΤΑΚΗΣ
ΠΕΛΕΚΑΝΟΥ ΧΑΡΑ
ΡΟΜΒΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
ΜΠΟΥΚΟΒΣΚΥ ΤΣΑΡΛΣ
ΒΙΛΕΜ
ΜΠΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΠΟΛΙΤΗΣ ΗΛΙΑΣ
ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ ΜΑΚΗΣ
ΣΑΡΛΗ ΦΙΛΙΩ
ΜΗΛΙΩΝΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΡΟΝΤ ΣΤΙΟΥΑΡΤ
ΠΟΛΑΝΣΚΥ ΡΟΜΑΝ
ΣΤΑΛΙΝ ΙΩΣΗΦ
ΡΟΜΒΟΣ ΤΕΟ
ΒΕΡΝΕΡΕ ΕΛΕΝ
ΜΑΝΙΝΑ ΓΚΡΟΤΕ
ΜΑΞ-ΜΑΞ
ΜΑΤΟΡΙΚΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΣΟΦΙΑ ΒΕΡΑ
ΠΙΝΟ ΤΙΜΠΟΛΟ
ΡΟΥΜΠΙΝ ΤΖΕΡΥ
ΛΙΜΠΡΟ
ΛΥΜΠΕΡ
ΑΤΤΑΡΤ ΑΝΝΑ
ΜΑΝΙΑΤΗΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΜΠΑΡΟΟΥΣ ΓΟΥΙΛΙΑΜ
ΜΟΡΙΣ
ΖΕΤΑ
ΜΩΡΤΟΝ ΜΠ.ΤΖ.
ΚΒΑΝΤ ΜΟΝΙΚΑ
ΤΖΑΝΕΤΟΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ
ΒΑΣΟΥΛΑ ;
ΡΕΪΖΕΡ
ΝΙΚΟΣ ΔΙΕΘΝΙΚΟΣ
ΜΑΣΤΑΓΓΑΣ Ε.Ι.
ΤΣΟΥΠΡΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ
Τεο Ρομβος
Αιτωλων 10 Αγ. Ιεραθεος

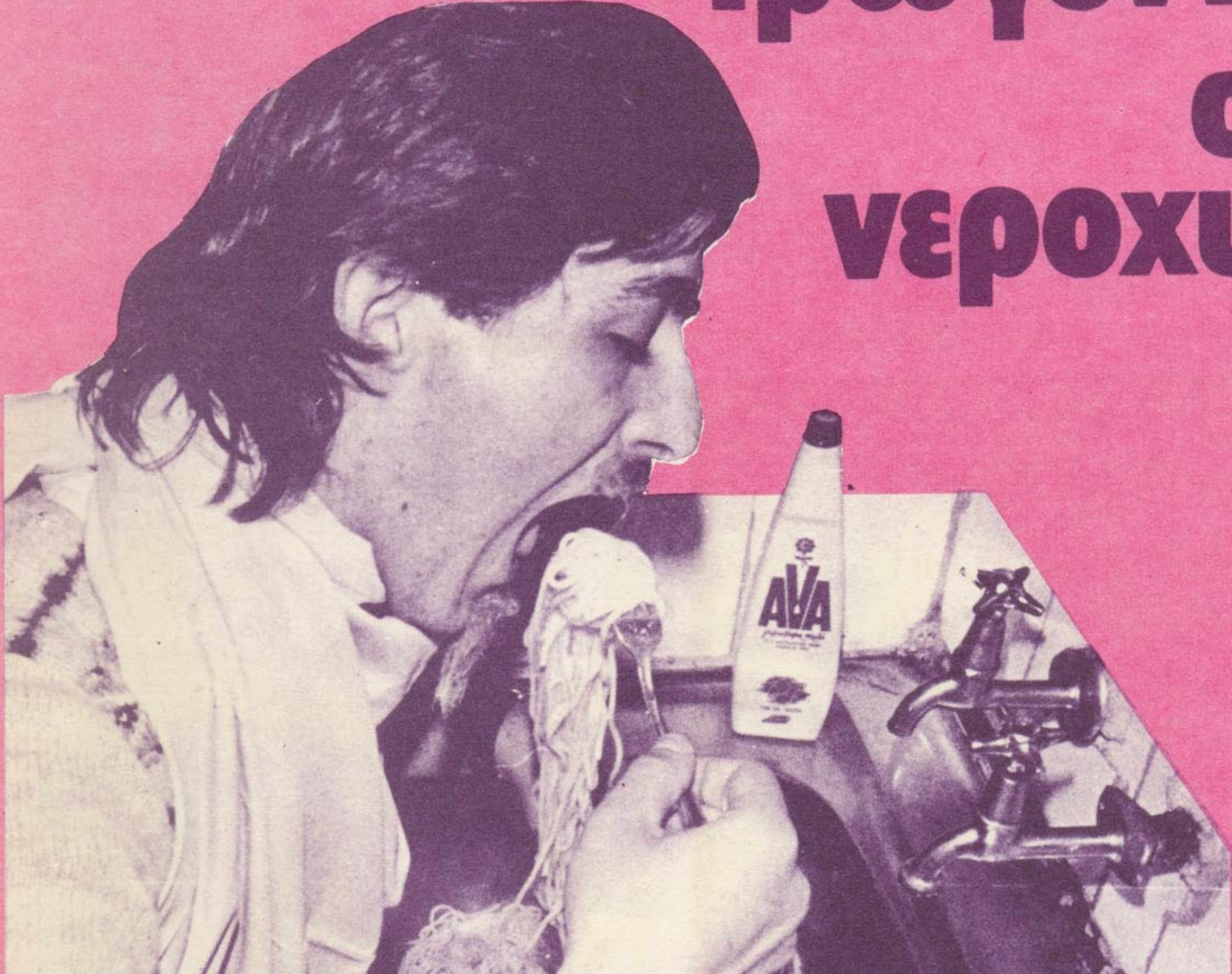
ΚΑΛΛΙΤ. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΜΟΝΤΑΖ
Μακης Τσιπουριδης
Χαρουλα Πελεκανου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τσιαδης - Κουτσουροντης
Οικονομιδου 10 Περιστερι

καταργηστε το μισητο πλυσιμο των πιατων

τρωγοντας στο νεροχυτη

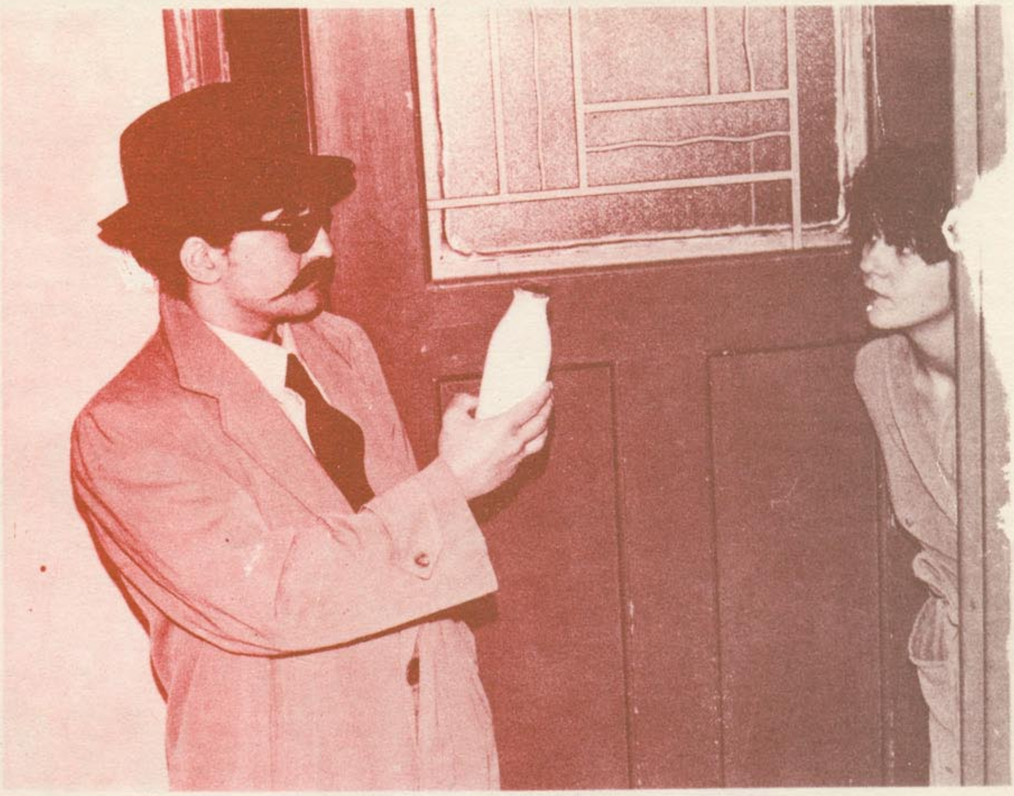

ΜΙΑ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ «ΤΡΥΠΑΣ»

Στην Ελλαδα ολοι ξερουμε πως, οταν χτυπαει το πρωι το κουδουνι της πορτας, ειναι ο γαλατας.

Οταν ομως το κουδουνι χτυπησει
ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ
ποιος ειναι;

Η λυση στη σελ. 37

φυλακες γρηγορειτε !!!

ΛΟΛΑ

Εἰς ἀπόκεντρον συνοικίαν τῆς πόλεως, ἔζη ἡ νεαρά καί ὀρφανή Λόλα. Εἰργάζετο εἰς τόν Ζωολογικόν Κῆπον τῆς πολιτείας ὡς ἐκσπερματώτρια. Καθ'ἡμέραν, πλήν τῶν ἑορτῶν καί τῶν ὑπό τοῦ Κράτους καθωρισμένων ἀργιῶν, εἰσήρχετο ἐντός τῶν κλωβῶν τοῦ 'Ιδρύματος καί ἐσυνουσιάζετο μετά τῶν ζώων κάτω ὑπό τάς ἐπευφημίας καί τάς κατάρας τοῦ πλήθους. Οἱ γορίλλαι, αἱ ἔλαφοι καί οἱ πάνθηρες ἐκραύγαζαν τό ὄνομά της. οἱ λύκοι καί οἱ ρινόκεροι ἔκλαιον, τά ἑρπετά καί οἱ κύκνοι ἐμελαγχόλουν ὅταν ἡ Λόλα κατά τάς ἀργίας δέν τά ἐπεσκέπτετο διά νά κορέσει τούς πόθους των. Ἦτο δέ αὐτη εὐσυνείδητος καί ἐργατική, εἶχε δέ λάβει καί τό παράσημον τῆς Μητρός Πατρίδος διά τάς ὑπηρεσίας της πρός τήν πολιτείαν.

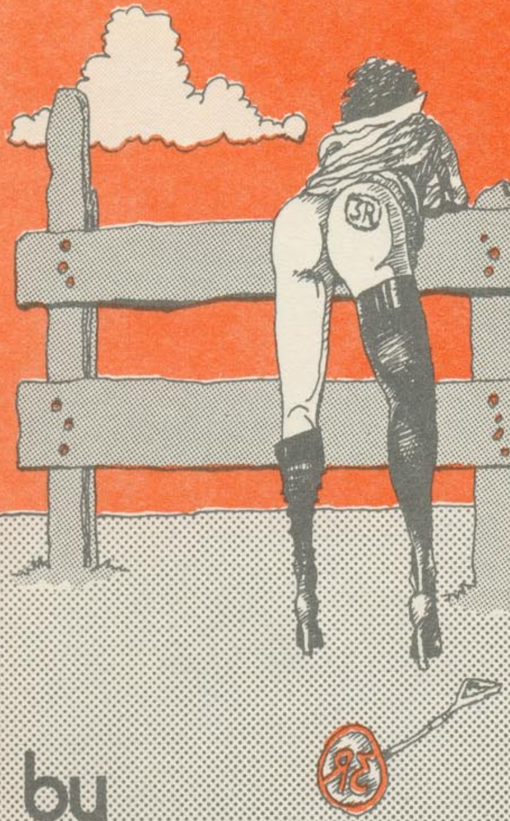
'Ημέραν τινά ἐκλήθη ἵνα παράσχη τάς ὑπηρεσίας της εἰς τήν νέαν πτέρυγα τοῦ Ζωολογικοῦ Κήπου. 'Επρόκειτο νά ἀναλάβη τήν παντί τρόπω ἐκσπερμάτωσιν ἑνός ληστοῦ, πράγμα σπάνιον δι'αὐτήν, ἥτις ἦτο εἰδικευμένη εἰς τήν μεταχείρισιν τῶν ζώων. Εἰσῆλθεν εἰς τόν κλωβόν καί εὐθύς ρίγος τρόμου τήν συνέθλιψεν ἀπό τῶν δακτύλων ἕως τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς. Τεράστιον πέος μετά κεφαλῆς τεραστίας καί ἀχνιζούσης ἐπάλλετο ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν της καί κραυγαί ὀδύνης ἐσυνόδευσαν τήν εἴσοδόν του εἰς τόν ἀσπαίροντα καί ἤδη ὑγρανθέντα κόλπον της. 'Η συνουσία παρετάθη ἐπί δίωρον ἄνευ ἀποτελέσματος. 'Η Λόλα δοκιμάσασα ἁπάσας τάς τεχνικάς, ἀποκρύφους καί μή, οὐδέν ἐπέτυχεν. Τό τεράστιον πέος ἐμβολίζον αὐτήν ἀπό πᾶσαν γωνίαν καί στάσιν ἠδυνάτη νά ἐξακοντίση τούς μύδρους τοῦ πόθου του. 'Ο παντοειδῶς διατρηθείς καί καταπονηθείς κόλπος της μετεβάλλετο εἰς κρεάτινον καί αἱματηρόν πεοδοχεῖον. Τά σώματα ἐμβαπτισμένα εἰς κολπικά καί προστατικά ὑγρά ἐσπάρασσον.
Μετά ἐπίμονον σκέψιν, ἡ Λόλα, ἐνῶ τό ἀνδρικόν μένος τοῦ συντρόφου της εὑρίσκετο ἐν πλήρει διεγέρσει καί τό ἀσθμαῖνον σῶμα του ἐπίεζεν αὐτήν ἐπί τοῦ πατώματος καθόσον ἐκείνην τήν στιγμήν εὑρίσκοντο εἰς τήν στάσιν τοῦ ἱεραποστόλου, ἐκ τοῦ πλησίον εὑρισκομένου σάκκου της ἀφήρεσεν ὑπερμεγέθη καί ἀπαστράπτοντα ἐξ ἀργύρου μπαλτάν καί δι'ἐμπείρου καί ἀποτόμου κινήσεως τῆς χειρός, ἔρριψεν θανατηφόρον κτύπημα εἰς τόν αὐχένα τοῦ ἀνικανοποιήτου ἄρρενος ἀποκόπτουσα τήν σπονδυλικήν στήλην αὐτοῦ εἰς τό ὕψος τοῦ τετάρτου αὐχενικοῦ σπονδύλου.

'Οσονούπω οἱ σπασμοί τῆς ἐκσπερματώσεως ἤρχισαν ἐνῶ πίδακες αἵματος περιέβρεχον τά σώματά τῶν δύο ἐκ τύχης ἐραστῶν, σχηματίζοντες ἐπί τοῦ δαπέδου καί τῶν τοίχων λεκιάσεις ἐν εἴδει παγκοσμίων χαρτῶν. Καί ἐνῶ τό αἷμα, δίκην κρουνοῦ, ἐπότιζεν τό ἐκ τοῦ γενετησίου πάθους συσπώμενον στομα της, ἡ πεφλογισμένη μήτρα της ἐδέχετο τόν καταρράκτην τοῦ ζέοντος σπέρματος καί τό καταρακωμένον αἰδοῖον της ὡς τεραστία ἀμοιβάς ἔσφιγγεν πανταχόθεν τό εἰς τό ζενίθ τῆς ἰσχύος καί ὁρμῆς πέος του.
Τό λυπηρόν αὐτό ἐπεισόδιον ἀπετέλεσεν τό κύκνειον ἆσμα τῆς ἐπαγγελματικῆς καριέρας τῆς Λόλας. Ἔκτοτε δέν ἠδυνήθη πλέον νά παράσχη τάς ὑπηρεσίας της εἰς τά μέχρι τοῦδε προσφιλῆ της ζῶα.
Μετά ἐπανειλημμένας συσκέψεις τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου, τῆς ἀπενεμήθη τό παράσημον τοῦ 'Οργασμιακοῦ Θανάτου καί τῆς ἐδόθη τό ἀξίωμα τοῦ 'Επισήμου Δημίου. Μέχρι τοῦ θανάτου της ἡ Λόλα παρεῖχε τάς ὑπηρεσίας της εἰς 6574 ἄρρενας.

'Απέθανε τιμωμένη ὑπό πάντων καί ἐτάφη δημοσία δαπάνη.

Μετά πέντε δεκαετίας ἡ θέσις τοῦ 'Επισήμου Δημίου παραμένει εἰσέτι κενή.

ΙΩΒ & ΕΚΤΩΡ ΜΑΣΤΑΓΓΑΣ

by
Charles
Bukowski

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΠΟΡΝΟΓΕΡΟΥ

Ἠταν τὴν περασμένη Δευτέρα. Τελείωσα τὴν ἀπογευματινή μου βάρδια στὶς δώδεκα τὰ μεσάνυχτα καὶ στὴ συνέχεια πῆρα τ ἀμάξι καὶ πῆγα σ ἕνα πάρτυ. Μαζί μου εἶχα ἕνα κιβώτιο μὲ μπύρες ποὺ κατάφερε νὰ ξαναφτιάξει τὸ πεσμένο κέφι τοῦ κόσμου· ἀργότερα κάποιος πῆγε κι ἔφερε ἕνα καινούργιο κιβώτιο.

«Θάπρεπε νάχετε δεῖ τὸ Μπουκόβσκι τὴν περασμένη βδομάδα» εἶπε κάποιος. «Χόρεψε ἐπὶ ὧρες μὲ μιὰ σανίδα σιδερώματος καὶ στὸ τέλος προσπάθησε νὰ τὴν πηδήξει».

«Σώπα...!».

«Μάλιστα. Καὶ μετὰ ἅρπαξε ἕνα βιβλίο στὰ χέρια του κι ἄρχισε ν ἀπαγγέλει τὰ ποιήματά του. Εἴδαμε καὶ πάθαμε νὰ τοῦ πάρουμε τὸ βιβλίο ἀπ τὰ χέρια. Δὲν ἔλεγε νὰ σταματήσει μὲ τίποτα».

Τοὺς ἐξήγησα ὅτι ἀνάμεσά τους καθότανε μιὰ παρθενίτσα ποὺ μὲ κοίταζε ἀπὸ ὥρα ἐπίμονα καὶ μοῦ ράγιζε τὴν καρδιά. Δὲ μοὔκανε κουράγιο νὰ σταματήσω.

«Νὰ δοῦμε», εἶπα, «ἔχουμε μέσα Ἰούλη κι ἀκόμη δὲν ἔχω ρίξει οὔτε μιὰ γυναίκα ἀπ τὶς ἀρχὲς τοῦ χρόνου».

Οἱ ἄλλοι γελάσανε. Τὸ βρήκανε ἀστεῖο. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ δὲν ξέρουνε αὐτὸ τὸ πρόβλημα τὸ βρίσκουνε κατὰ τὰ φαινόμενα πολὺ διασκεδαστικό.

Μετὰ τὸ ρίξανε στὴ συζήτηση γιὰ ἕνα ξανθὸ νεαρὸ Θεὸ ποὺ τόκανε ταυτόχρονα μὲ τρία μικρά.

Στοιχημάτισα ὅτι στὰ τριάντα του θὰ κατέληγε θυρωρὸς σὲ κάποιο ἐργοστάσιο.

Οἱ πιὸ νέοι ἀπ τοὺς καλεσμένους ἄρχισαν νὰ χασμουριοῦνται καὶ τελικὰ ἀπομείναμε μ ἕναν ἄλλο μαγκούφη μόνοι κι ὁρκιστήκαμε νὰ περάσουμε τὴ νύχτα μαζί. Ὅταν τελείωσε ἡ μπύρα, ξετρυπώσαμε μιὰ μικρὴ μπουκάλα ουίσκυ. Ἐκεῖνος ἦταν ὁ ἐκδότης κάποιας μεγάλης τοπικῆς ἐφημερίδας στ ἀνατολικά. Κι ἔτσι τὸ συζητάγαμε μιὰ χαρά. Δυὸ γεροξοῦρες ποὺ βρήκανε πάρα πολλὰ κοινὰ μεταξύ τους. Ξημέρωσε. Λίγο πρὶν ἀπὸ τὶς ἔξη σηκώθηκα. Ἀποφάσισα νὰ μὴ γυρίσω μὲ τ ἀμάξι. Ἔμενα περίπου ὀκτὼ τετράγωνα πιὸ πέρα. Ἡ παλιοκαραμπίνα ἦρθε μαζί μου μέχρι τὸ μπόουλινγκ στὸ Χόλλυγουντ Μπουλβάρ. Καὶ κεῖ χωρίσαμε μ ἕνα σφίξιμο χεριοῦ τῆς παλιᾶς μόδας.

Θάχα φτάσει περίπου δύο τετράγωνα μακρυὰ ἀπ τὸ σπίτι μου, ὅταν εἶδα μιὰ γυναίκα ποὺ προσπαθοῦσε μάταια νὰ βάλει μπροστὰ τ αὐτοκίνητό της. Ἔκανε σὰ νὰ μὴν εἶχε ξαναδεῖ ποτὲ αὐτοκίνητο. Τ ἀμάξι, ἕνα παλιὸ μοντέλο, ἔπαιρνε μπροστά, ἔκανε μόλις μερικὰ ἑκατοστὰ κι ἔπειτα κώλωνε. Ἀμέσως μετὰ ξαναγύρναγε τὸ κλειδί. Στεκόμουνα στὴ γωνία τοῦ δρόμου καὶ τὴν κοίταζα. Πλησίαζε μὲ ἀπότομα τινάγματα καὶ τελικὰ σταμάτησε μὲ τ ἀμάξι ἀκριβῶς μπροστά μου. Κι εἶδα ξαφνικὰ μιὰ γυναίκα μὲ ψηλοτάκουνα παπούτσια, μὲ δικτυωτὲς μαῦρες κάλτσες, μπλούζα, σκουλαρίκια, βέρα καὶ κυλότα. Πουθενὰ φούστα, μόνο αὐτὸ τὸ διάφανο ρὸζ κυλοτάκι. Πῆρα βαθιὰ ἀνάσα. Τὸ πρόσωπό της ἦταν γερασμένο ἀλλὰ τὸ σῶμα της ἦταν τὸ σῶμα ἑνὸς κοριτσιοῦ. Τ ἀμάξι ξαναπήδησε μπροστὰ καὶ πάλι ἔσβησε ἡ μηχανή. Ἔσκυψα κι ἔχωσα τὸ κεφάλι μου ἀπ τὸ πλαϊνὸ παράθυρο τοῦ αὐτοκινήτου.

«Λαίδη, μοῦ φαίνεται ὅτι εἶναι καλύτερα νὰ παρκάρετε ἐδῶ αὐτὸ τὸ σαράβαλο. Αὐτὴ τὴν ὥρα οἱ μπάτσοι βγαίνουνε γιὰ τὶς πρῶτες εἰσπράξεις. Μπορεῖ νὰ ἔχετε μπλεξίματα».

«Ἐντάξει λοιπόν».

Ἔστριψε τὸ τιμόνι κι ἔφερε τὸ ἀμάξι στὴν ἄκρη τοῦ πεζο-

δρομίου, μετά άνοιξε τήν πόρτα καί κατέβηκε. Τά βυζιά φαίνονταν στητά κάτω άπ τό μπλουζάκι. Νάτη λοιπόν νά στέκεται κεί πλημμυρισμένη στά στολίδια της, στίς μαύρες δικτυωτές κάλτσες καί στό ρόζ κυλοτάκι της, ὥρα 6.25 ένα πρωινό στό Λός Άντζελες. Μέ τό πρόσωπο μιάς 55άρας καί τό κορμί μιάς 18χρονης.

«Εἶσθε σίγουρη ὅτι δέν σάς ἔχει στρίψει;» ρώτησα.

«Καί βέβαια εἶμαι» εἶπε ἐκείνη.

«Εἶσθε τελείως σίγουρη;».

«Μά φυσικά, ἐννοεῖται». Γύρισε καί προχώρησε. Στεκόμουν ἐκεί παρατηρώντας τά πισινά της νά κλυδωνίζονται κάτω άπ τό τσιτωμένο καί διάφανο γυαλιστερό ρόζ πραματάκι. Κι ἔφευγε ὁ κόμματος στό δρόμο πρός τά κάτω καί δέν ὑπῆρχε κανείς γιά νά τή δεῖ, οὔτε μπάτσος οὔτε μιά ἀνθρώπινη ψυχή. Τίποτε ἄλλο ἔξω άπ αὐτό τό λικνιστό ρόζ κωλαράκι πού ξεμάκραινε.

Ἔνιωθα πολύ χαμένος γιά νά μπορέσω νά βγάλω ἔστω καί μέ τό ζόρι ἕναν ἀναστεναγμό. Ἔνιωθα τόν καημό γι αὐτό πού ἔφευγε μέσ ἀπ τά χέρια μου, νά μέ τρώει. Δέν εἶχα πεῖ τίς σωστές λέξεις. Δέν βρῆκα τό σωστό ταίριασμα στίς λέξεις. Οὔτε κάν προσπάθησα. Μιά σανίδα σιδερώματος εἶναι αὐτό πού μού ἄξιζε. Ἄντε λοιπόν στό διάολο μ αὐτή τήν τρελλή πού βγῆκε στίς 6 τό πρωί βόλτα μέ τό ρόζ κυλοτάκι.

Στεκόμουν ἐκεί καί τήν ἔβλεπα νά φεύγει. Θά τό πιστεύανε αὐτό οἱ φίλοι μου ἄν τούς τό διηγόμουνα; Καί ξαφνικά ἔκανε μεταβολή καί γύρισε. Καί σ αὐτήν τήν ἀπόσταση ἀκόμη φαινότανε ἀπό μπροστά καλή. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πάντως ὅτι ὅσο πλησίαζε τόσο καλύτερη ἔδειχνε, ἄν ἐξαιρέσει κανείς τό πρόσωπό της. Στό κάτω-κάτω θάπρεπε νά ἐξαιρεθεῖ καί τό δικό μου πρόσωπο. Κι ἀφοῦ ἡ τύχη μ ἔχει ἐγκαταλείψει, πρόσωπα θά κοιτάμε τώρα;

Μέ πλησίασε κι ἀκόμη δέν εἶχε φανεῖ ἄνθρωπος στό δρόμο. Ὑπάρχουν στιγμές πού τό παράλογο γίνεται τόσο πραγματικό καί τόσο εὐκολονόητο πού δέν εἶναι πιά παράλογο. Ἔνιωσα τό δέρμα μου νά ὀσφραίνεται ρόζ κυλοτάκι κι οὔτε ἕνα ἀστυνομικό αὐτοκίνητο δέν ἔστριβε στή γωνία κι οὔτε ψυχή δέν εἶχε φανεῖ.

«Ὄμορφα, νά πού γυρίσατε», εἶπα.

«Ὤ! ἤθελα μόνο νά βεβαιωθῶ ὅτι τ αὐτοκίνητο δέν κλείνει τό δρόμο».

Ἔσκυψε· δέν μποροῦσα πιά νά συγκρατηθῶ. Τήν ἄρπαξα ἀπ τό μπράτσο.

«Ἔλα, πάμε σπίτι μου. Εἶναι στήν πρώτη γωνία. Ἄς πιοῦμε μερικά ποτηράκια, ἄς φύγουμε ἐπιτέλους ἀπ αὐτόν τόν καταραμένο δρόμο».

Γύρισε τό ρυτιδιασμένο της πρόσωπο καί μέ κοίταξε. Δέ μποροῦσα νά συνδέσω αὐτό τό πρόσωπο μ αὐτό τό κορμί. Εἶχα τόσο καβλώσει πού βρωμοῦσα. Καί τότε μοῦ εἶπε: «Ἐντάξει, πάμε».

Στρίψαμε στήν πρώτη γωνία. Δέν τήν ἀκουμποῦσα. Ψάρεψα ἕνα τσιγάρο ἀπ τήν τσέπη τοῦ πουκαμίσου μου καί τῆς τό πρόσφερα. Τήν ὥρα πού τῆς ἔδινα φωτιά ἤμουνα σίγουρος ὅτι τήν ἀμέσως ἑπόμενη στιγμή θ ἄνοιγε κάποιο παράθυρο στή γειτονιά καί κάποιος θά φώναζε: «Ἔ! Γεροκουνενέ πάρε δρόμο ἀπ ἐδῶ μαζί μέ τήν καβλοσκρόφα πού κουβαλάς νά μήν πάρω τηλέφωνο στούς μπάτσους».

Ἀλλά δέν κουνήθηκε φύλλο. Νά πού ἄξιζε λοιπόν νά μένει

κανεὶς σὲ προάστειο τοῦ Χόλλυγουντ. Τὸ πιὸ πιθανὸ εἶναι ὅτι τρεὶς-τέσσερις θὰ παραφυλάγανε πίσω ἀπ τὶς γρύλλιες, χωμένοι μέσ στὶς κουρτίνες, θὰ τὸν εἴχανε ἔξω καὶ θὰ τὸν παίζανε, ἐνῶ ἡ γυναίκα τους θὰ σερβίριζε τὸ πρωινό. Μπήκαμε μέσα, τῆς ἔφερα ἕνα κάθισμα κι ἔπιασα ἕνα μπουκάλι μισογεμάτο κόκκινο κρασί, ξεχασμένο ἀπὸ τὸ χιππαριὸ ποὺ μπαινόβγαινε.

Ἤπιαμε σιωπηλοί. Φάνηκε ὅτι κάπως συνῆρθε - τουλάχιστο δὲν ἄρχισε ἀμέσως νὰ ψαχουλεύει τὴν τσάντα της γιὰ νὰ μοῦ δείξει τίποτα οἰκογενειάκὲς φωτογραφίες. Τὸ μόνο ποὺ ἔβριζε ἦταν ὁ ἄντρας της, ὅπως κάνουν ὅλες.

«Ὁ Φράνκ μὲ ἀρρωσταίνει. Δὲν κάνει τίποτα γιὰ χάρη μου».

«Ναί;».

«Μὲ κλειδώνει μέσα στὸ σπίτι. Μπούχτισα νὰ εἶμαι διαρκῶς κλεισμένη. Μοὔχει κρύψει ὅλες μου τὶς φοῦστες, ὅλα μου τὰ ροῦχα, τἄχει κλειδώσει, ὅλα, ὅλα. Κι αὐτὸ τὸ κάνει πάντα ὅταν ἀρχίζω νὰ πίνω».

«Ναί;».

«Μὲ μεταχειρίζεται σὰν σκλάβα. Τὸ βρίσκεις ἐσὺ σωστὸ ἕνας ἄντρας νὰ μεταχειρίζεται τὴ γυναίκα του σὰν σκλάβα;».

«Ἄ! Μὰ φυσικὰ καὶ ὄχι!».

«Νὰ λοιπόν, σήμερα δὲν ἄντεξα πιά, περίμενα μέχρι ὁ Φράνκ νὰ γίνει σκνίπα καὶ τὴν κοπάνισα ἔτσι ὅπως ἤμουνα».

«Κι ὅμως ὁ Φράνκ πρέπει νἆναι καλὸς τύπος» εἶπα. «Ἀλλὰ δὲν θἄπρεπε νὰ τρώγεσαι ὅλη τὴν ὥρα μὲ τὸ Φράνκ, καταλαβαίνεις πῶς τὸ ἐννοῶ;».

Παλιὸ ἐπαγγελματικὸ κόλπο. Νὰ δείχνεις πάντα κατανόηση ἔστω κι ἂν δὲν αἰσθάνεσαι ἔτσι.

«Κι ἐγὼ βρίσκω ὅτι ὁ Φράνκ εἶναι ἕνα τέρας. Ἢ μήπως δὲν εἶσαι εὐχαριστημένος ποὺ βρίσκομαι ἐδῶ, μαζὶ σου;».

Ἀμὲ πῶς, παραλίγο νἄλεγα, ὁπωσδήποτε καλύτερα ἀπ τὴ σανίδα τοῦ σιδερώματος. Ἄδειασα τὸ ποτῆρι μου ἅπλωσα τὰ χέρια μου κι ἔπιασα αὐτὸ τὸ γερασμένο πρόσωπο καὶ τὸ φίλησα — κι ἐνῶ ἀγωνιζόμουνα νὰ σκέπτομαι τὸ κορμί της — ἔχωσα τὴ γλῶσσα μου κι αὐτὴ ἄρχισε νὰ ρουφάει καὶ νὰ φιλάει μὲ διάφορα χλάτς-χλούτς ἐνῶ ἐγὼ πασπάτευα αὐτὰ τὰ σφιχτὰ κοριτσίστικα μπούτια καὶ τὰ στήθια.

Σηκωθήκαμε ταυτόχρονα ρουφῶντας ἄπληστα ἀέρα. Ξαναγέμισα τὰ ποτήρια.

«Ἀλήθεια μὲ τί ἀσχολεῖσαι;» μὲ ρώτησε.

«Εἶμαι διακοσμητής» τῆς εἶπα.

«Ἄχ! Τὸν παίρνεις στὰ ὄρθια . . .».

«Ἀμ ἐσὺ τὰ πιάνεις ὅλα».

«Ἔχω πάει στὸ γυμνάσιο, βλέπεις».

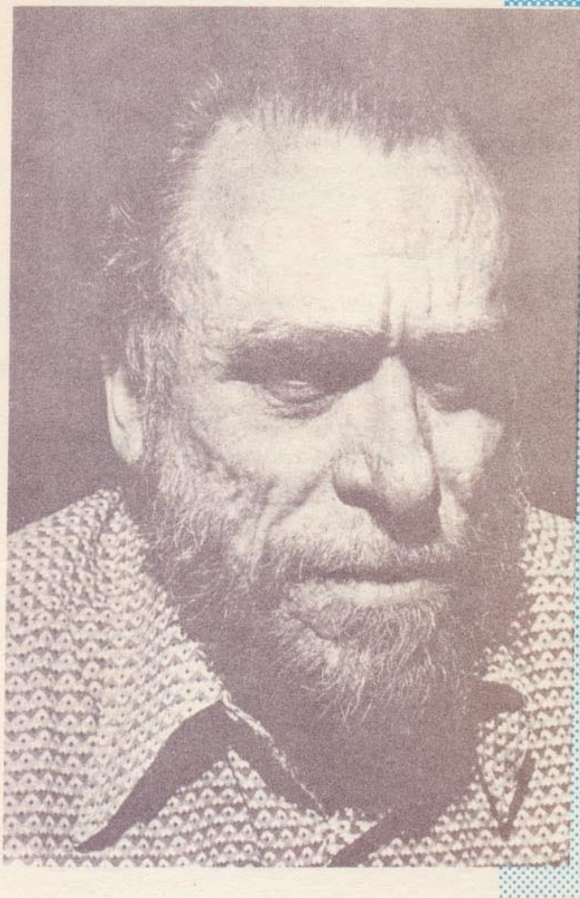
«Μάλιστα, ἔχεις πάει καὶ γυμνάσιο . . .».

«Ναί, ὄχι βέβαια γιὰ πολὺ . . .» Καὶ ξαφνικὰ μοὔπιασε τ ἀρχίδια. Ἦταν κάτι ποὺ δὲν τὸ περίμενα καθόλου ἐκείνη τὴ στιγμή. Ἀντιθέτως, σκεπτόμουνα νὰ τὴν πάω πίσω στ ἁμάξι της.

Ἔτσι λοιπόν, καὶ δὲν ἦταν καθόλου ἄσκημα τώρα. Μοὔκανε μάλιστα πολὺ καλὸ ἔτσι ὅπως μ ἔπιανε. Καὶ μᾶς βοηθοῦσε ν ἀποφύγουμε αὐτὴ τὴν ἀνόητη συζήτηση.

Ἤπιαμε ἀκόμη μερικὰ ποτηράκια στὰ γρήγορα καὶ μετὰ τὴ ρυμούλκησα στὸ ὑπνοδωμάτιο. Ἢ αὐτὴ ἐμένα, δὲν ἔχει σημασία. Ἐπέμεινα νὰ μὴν βγάλει τὶς δικτυωτὲς κάλτσες της καὶ τὰ παπούτσια της. Φαίνεται πὼς εἶμαι ἀνώμαλος, ἢ δὲν ξέρω πῶς ἀλλιῶς θὰ τὸ ὀνομάζουνε οἱ ψυχίατροι. Πάντως ἔχω κι ἐγὼ μερικὲς ὀνομασίες γιὰ τοὺς ψυχίατρους.

Ἦταν πραγματικὰ πολὺ ὄμορφα. Κι ὅταν τελειώσαμε καὶ μὲ τὸ μπάνιο, ξαναπήγαμε στὸ μπροστινὸ δωμάτιο κι ἀποτελειώσαμε τὸ μπουκάλι. Δὲ μπορῶ πιὰ νὰ θυμηθῶ τὸ πῶς

έφτασα στό κρεβάτι. Πάντως θυμάμαι όταν ξύπνησα νά μέ κοιτάζουν τά γουρλωμένα μάτια μιάς 55άρας, τελείως τρελλά, πραγματική DEMENTIA PRAECOX.

Έβαλα τά γέλια. Ένώ κοιμόμουνα μέ χάιδευε καί μού τόν είχε σηκώσει.

«Έμπρός μωρό μου, πάρτον!» τής είπα. Άκούμπησα πίσω καί τήν τράβηξα νά καθήσει μέ τά πισινά της πάνω μου. Τό γέρικο πρόσωπο έσκυψε πάνω μου καί ρούφαγε καί μέ φίλαγε. Ήταν άνατριχιαστικό, φρικαλέο άλλά τό 18χρονο κορμί ήταν σφιχτό σάν κρουστό βυζί, έτριζε καί κουνιότανε σά φίδι — ήταν σά νά ξεκολλήσανε οί ταπετσαρίες άπ τούς τοίχους γύρω μου καί ζωντανέψανε. Τραβήξαμε άλλο ένα νουμεράκι καί μετά άποκοιμήθηκα τελειωτικά.

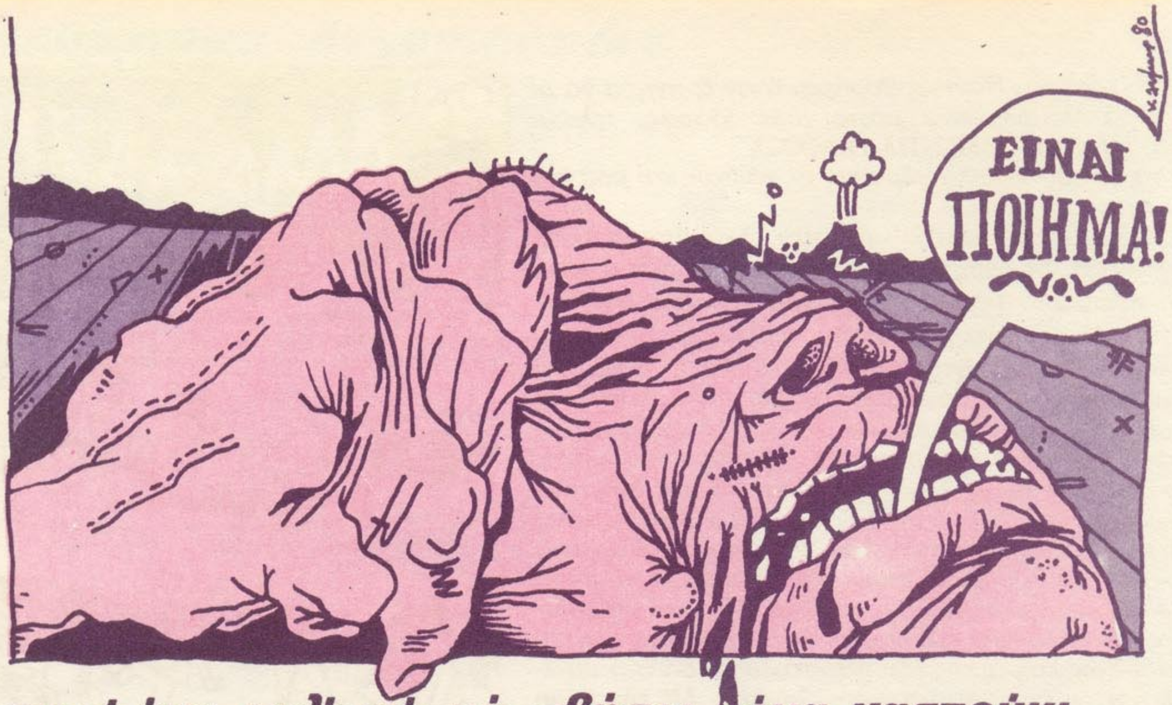
Κάποια στιγμή κάτι μέ ξύπνησε. Ήταν τό ρόζ κυλοτάκι πού πλανιότανε στό δωμάτιο. Τήν είδα νά έτοιμάζεται νά μπεί σ ένα χιλιοτρυπημένο παντελόνι μου. Στενοχωριόμουνα νά βλέπω αύτά τά θαυμάσια πισινά νά έξαφανίζονται σ ένα άτημέλητο καί τεράστιο παντελόνι. Ήταν κακό καί άθλιο όπως καί γελοίο άλλά έγώ σάν παλιός έπαγγελματίας συνέχισα νά κάνω πώς κοιμάμαι. Τήν παρακολούθησα στή συνέχεια νά ψάχνει σ ένα άδειο πακέτο τσιγάρα. Μέ τήν άκρη τού μισόκλειστου ματιού μου τήν είδα νά κοιτάζει πρός τό μέρος μου — καί γιά μιά στιγμή είχα τήν αίσθηση ότι ύπήρχε κάτι σάν θαυμασμός στό βλέμμα της. Ούφ, τά έχω χεσμένα κάτι τέτοια...

Μετά πήρε πόδι άπ τό δωμάτιο. Όταν έφυγε, πετάχτηκα απ τό κρεβάτι κι έψαξα τά ρούχα μου. Βρήκα τό πορτοφόλι. Άνακάλυψα τά 7 δολλάρια μέσα. Κατά τά φαινόμενα δέ μέ είχε κλέψει. Καί μ ένα μικρό μορφασμό όδύνης στό πρόσωπο ξανάπεσα στά πούπουλα καί κοιμήθηκα.

του Νίκου Μπάλη

δέν αρκεί ένα φιλί γιά νά σβήσει ένα χαστούκι

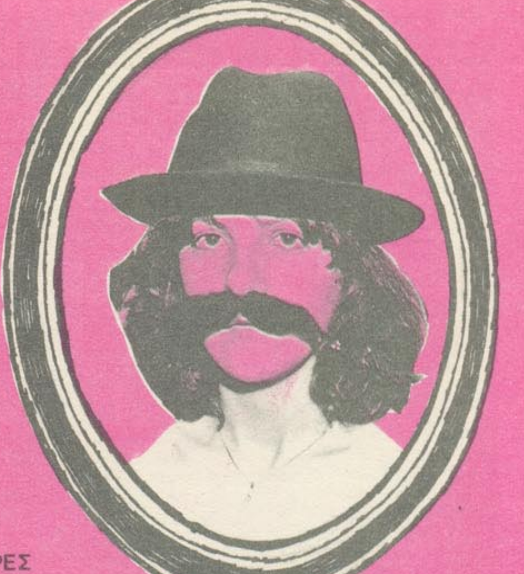
Ξετιναγμένοι ἀπ'τίς ταχύτητες, μέ σάρκες πλαδαρές σταλάζουσες
Οὐρλιάζοντας ἀλῆτες μέσα στά μποστάνια
Στό ρυθμό τοῦ ρόκ-εν-ρόλ THE FOUR FUCKING BASTARDS
Καβατζάρουμε ψιλά γιά τό μεγάλο ταξίδι
Ξερνᾶμε τόν ἑαυτό μας παρέα
Παντελόνι καμπάνα ἀπό γκρίζα φανέλα καί μπουφάν ἀπό σουέτ
Σκαστοί σ'ἕνα καράβι μέ GENERAL γιά τό Περού
Φορτοεκφορτωτές παιδιά γιά τά θελήματα
Σ'ἕνα παλιό φωτογραφεῖο
Κλέβουμε τά ναῦλα μας γι''Αμερική
Καί τά πνίγουμε στήν πρέζα
Νυχτερινή ὑπηρεσία σ'ἕνα μπάρ τῆς σκοτεινιᾶς
THE FAT YANKEE
Λαθραῖα σ'ἕνα βαπόρι γιά τή Μεσόγειο
Ξεμπαρκάρουμε Μασσαλία μέ τά μαλλιά μας μιζαμπλί
Ντυμένοι πάντα μέ καρώ νά μαθαίνουμε ἰσπανικά
BAYON καί διάθεση γιά δράση
Γράφουμε νούμερα σ'ἕνα καμπαρέ
Σβήνουμε μέσα στούς θολούς καπνούς τοῦ μυαλοῦ μας.

Θέλουμε νά φύγουμε καί πονᾶμε
Θέλουμε νά σᾶς μιλήσουμε καί κοιμᾶστε
Θέλουμε νά σᾶς φιλήσουμε καί φτύνετε λέξεις
σιχαμένοι φιλισταῖοι
Οἱ ὑβριστές μας πεθαίνουν
Τό DADA πάνω στή Βόρειο Ἤπειρο
Ἀξιοποιεῖ τό φιλί μας στό μάρμαρο
Προσβάλλει τή δημόσια αἰδώ τῶν ἀχρείων
Μολύνει τήν πατρίδα
Πού ἀγαπᾶτε ἐσεῖς
Πού κοιμᾶστε τίς νύχτες
Σάπιοι
Ἐσεῖς πού μᾶς σκοτώνετε
Γιατί εἶμαστε οἱ ἐχθροί τοῦ ὕπνου σας
Γιατί εἶμαστε μόνοι μέσα στή νύχτα
Σά γάτες πού ψάχνουν τούς σκουπιδοτενεκέδες τῶν πόλεων
Μόνοι σάν ἀτμόπλοια
Γιατί ἀγκομαχοῦμε στά δέλτα τῶν ποταμῶν
Μόνοι μέσα στή νύχτα
Σάν ποδηλάτες πού χάνονται
Ποδηλατώντας ἐπίμονα στήν ἄμμο τῆς ἐρήμου
Σά βαγόνια τῶν τραίνων πού ἀλλάζουν συρμούς
Σ'ἀπόμερους σταθμούς ἀπόμερων τόπων
Σάν μεθυσμένοι
Γιατί ψαχουλεύουμε τούς παχουλούς
Καί ἱδρωμένους τοίχους τῶν σπιτιῶν
Μόνοι μέσα στή νύχτα
Μέ τούς καπνούς τῶν τσιγάρων μας
Μέ τά μάτια μας νά τσουρουφλίζονται ἄγονα
Μέ τά χείλη μας νά σκάζουν σέ σέπια
Νά ποθοῦν τόν πυρετό
Σά λιμάνια δίχως πλεούμενα
Σάν ξεχασμένα ἀποτσίγαρα
μέσα σ'ἕνα κλειστό δωμάτιο γεμάτο καπνούς
Βαθιά ἐντός.
Μᾶς ἐνοχλεῖτε πού κοπιάζετε!
Ἡ "πραγματικότητα" περιγράφεται τό "γεγονός"
κατασκευάζεται συμβαίνει ἀναπαρίσταται ἀναλύεται
ὁλοκληρώνεται ὡς ἕνα ὅλον τά σπασμένα κομάτια του
ἀποτελοῦν τήν εἰκόνα
τό δράμα κατοικεῖ μόνο στήν πτέρυγα τῶν ψυχιατρείων.

Ἔ! λοιπόν δέν ἱδρώνει τ'αὐτί μας
τό δράμα κατοικεῖ παντοῦ ὅπου φεύγουμε
ἡ περιγραφή εἶναι ἕνα τοπίο
τό τοπίο εἶναι ὁ χῶρος τῶν βανδάλων
οἱ βάνδαλοι εἶναι δημιουργικοί
ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου εἶναι μνημεῖο τῶν σκλάβων
τό DADA πάνω στό ἄγαλμα τῆς Βορείου Ἠπείρου
Γιά μιά λογοτεχνία τῶν βανδάλων
Γιά μιά λογοτεχνία τῶν δημιουργικῶν λεξιτοπίων
Τά μουσεῖα νά φτύνουμε περνώντας.

Αὐτό πού ἔχουμε νά ποῦμε εἶμαστε ἐμεῖς
ταπεινοί κυνηγοί τοῦ δράματος
μέσα στήν ἔρημο τῆς φυλακῆς
πού εἴσαστε ἐσεῖς πού κοιμᾶστε τίς νύχτες
Εἴμαστε οἱ ἐχθροί τοῦ ὕπνου σας.

ΦΤΟΥ ΚΙ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΡΧΗ...

Μια παραγωγη της ΠΑΡΑΜΑΣΧΑΛΑ ΠΡΕΣ

Συζυγική πίστη μέ... ἠλεκτροσόκ!

ΤΙΠΟΤΑ, λοιπόν, δέν μπορεῖ νά σταματήσει τήν πρόοδο... Καί ἄν προσέξουμε μιά μικρή εἴδηση πού ἔφτασε μόλις ἀπό τό Λονδίνο, στήν ἐποχή μας ἡ τεχνολογική ἀνάπτυξη μπορεῖ νά χρησιμεύσει ἀκόμα καί γιά τή δημιουργία... ἠθικότερων συζύγων καί πιό σταθερῶν γάμων.

Σύμφωνα, λοιπόν, μέ τίς τελευταῖες πληροφορίες, οἱ Βρετανοί ἐπιστήμονες ἀνάπτυξαν μιά μέθοδο, μέ τή βοήθεια τῆς ὁποίας οἱ ἄπιστοι σύζυγοι ξαναγίνονται... πιστοί, καί ποτέ πιά δέν σκέπτονται νά παραστρατήσουν. Γιά τόν σκοπό αὐτό, ἀρκεῖ ὁ ἄπιστος σύζυγος νά ἀναγνωρίσει τό σφάλμα του καί νά δεχθεῖ νά ὑποβληθεῖ στήν κατάλληλη θεραπεία. Διότι, κατά τούς Ἄγγλους ἐπιστήμονες, ἡ συζυγική ἀπιστία εἶναι μιά... ἀρρώστια, ἡ ὁποία μπορεῖ νά θεραπευθεῖ ὅπως ὅλες οἱ ἄλλες. Ὁ «ἀσθενής», μόλις διαπιστώσει τά πρῶτα συμπτώματα, δέν ἔχει παρά νά καταφύγει στόν γιατρό του, ὁ ὁποῖος πολύ εὔκολα μπορεῖ νά ἐφαρμόσει τήν καινούρια μέθοδο... ἀπιστοθεραπείας.

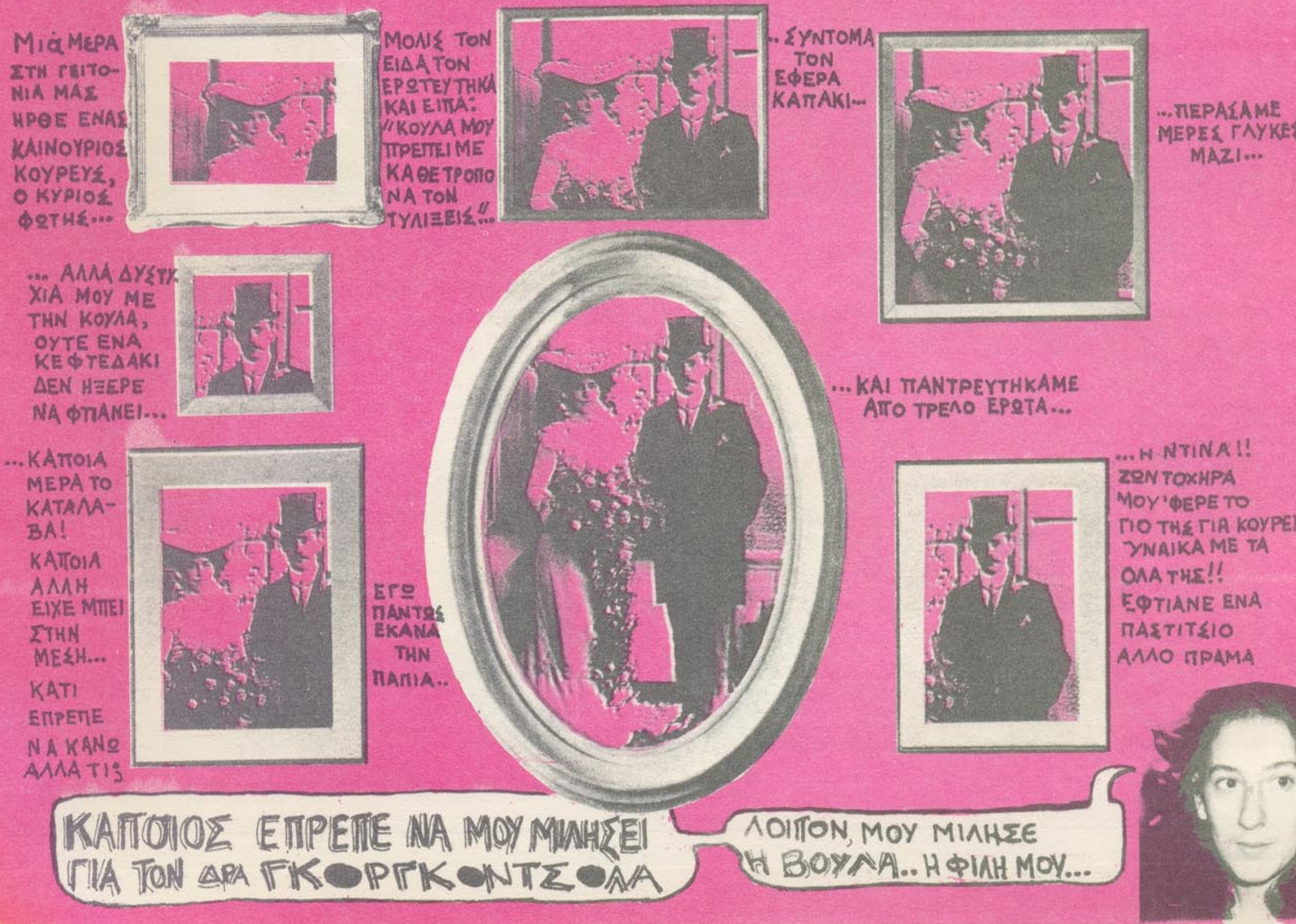
Ἡ μέθοδος εἶναι πολύ ἁπλή, καί γιά τήν ἐφαρμογή της ἀπαιτοῦνται ἐλάχιστα τεχνικά μέσα.

Ἄς ὑποθέσουμε ὅτι ἕνας σύζυγος αἰσθάνεται ἐρωτευμένος μέ μιά γυναίκα, ἡ ὁποία δέν εἶναι ἡ... γυναίκα του. Ἄς ὑποθέσουμε ἀκόμα, ὅτι ὁ σύζυγος αὐτός δέν θέλει νά καταστρέψει τόν γάμο του, καί ἀποφασίζει νά καταφύγει στό γιατρό γιά νά «θεραπευθεῖ» ἀπό τό ἁμαρτωλό αἴσθημά του. Τότε ὁ γιατρός θά κάνει τά ἑξῆς: Πρῶτα θά ζητήσει ἀπό τόν ἄπιστο σύζυγο δύο φωτογραφίες, μία τῆς γυναίκας του καί μία τῆς «ἄλλης» γυναίκας, πού εἶναι ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου. Ἀπό τίς δύο αὐτές φωτογραφίες ὁ γιατρός θά φροντίσει νά βγάλει «σλάϊντς», μέ τά ὁποῖα θά μποροῦν νά προβληθοῦν οἱ δύο φωτογραφίες σέ μιά ὀθόνη.

Κατόπιν, ὁ γιατρός θά συνδέσει δύο καλώδια στά χέρια ἤ στά πόδια τοῦ ἄπιστου συζύγου. Μέ τά καλώδια θά μπορεῖ νά διοχετευθεῖ στό σῶμα τοῦ συζύγου ἕνα ἠλεκτρικό ρεῦμα, ὄχι ἐπικίνδυνο, ἀλλά πάντως ἀρκετά δυσάρεστο. Τέλος, ὁ γιατρός θ' ἀρχίσει νά προβάλλει στήν ὀθόνη τίς δύο φωτογραφίες, τή μία μετά τήν ἄλλη. Ὅταν θά προβάλλεται στήν ὀθόνη ἡ φωτογραφία τῆς συζύγου, δέν θά συμβαίνει τίποτα. Ὅταν θά προβάλλεται ἡ φωτογραφία τῆς «ἄλλης», ὁ σύζυγος θά δέχεται στό σῶμα του ἕνα δυσάρεστο ἠλεκτροσόκ.

Ἔπειτα ἀπό μιά ἑβδομάδα «θεραπείας», ὁ σύζυγος θά αἰσθάνεται μιά ζωηρότατη ἀποστροφή πρός τήν «ἄλλη» γυναίκα, τήν ὁποία ἀγαποῦσε, γιατί θά ἔχει πιά συνδέσει τήν εἰκόνα της μέ τήν δυσάρεστη αἴσθηση τοῦ ἠλεκτροσόκ.

Ὅταν τελειώσει ἡ «θεραπεία», δέν θά μπορεῖ οὔτε νά σκεφθεῖ τήν ἀπιστία, καί ἀναγκαστικά θά ἐπιστρέψει στή νόμιμη γυναικούλα του...

ΕΝΤΩΜΕΤΑΞΥ ΣΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΤΟΥ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣ ΕΓΚΕΦΑΛΟΨΥΧΙΑΤΡΟΥ Δρος ΙΣΑΑΚ ΓΚΟΡΓΚΟΝΤΣΟΛΑ.

ΔΥΟ ΑΚΟΜΗ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ.

ΣΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΝΑΜΟΝΗΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΤΥΠΟΙ ΔΙΑΒΑΖΟΥΝ ΔΙΑ ΦΟΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΠΕΡΙΟ ΔΙΚΑ ΠΡΟΦΑΝΩΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ Η ΩΡΑ.

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΟΛΥΗΜΕΡΗ ΑΝΑΜΟΝΗ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ Ο Δρ ΤΟΥΣ ΔΕΧΕΤΑΙ

ΧΜ
ΧΜ
Χμ
ΧΜ
ΧΜ
ΤΙ ΑΚΟΥΤΕ ΓΙΑΤΡΕ;
ΚΑΝΕ Α!
Α
ΕΙΠΑ: Α!
Α!
ΩΡΑΙΑ, ΩΡΑΙΑ
ΛΙΓΟ ΠΙΟ ΑΠΑΛΑΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΠΑΡΑΚΑΛΩ
ΕΙΜΑΙ ΠΟΛΥ ΑΣΧΗΜΑ;;; ΓΙΑΤΡΕ;;;
ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΑΓΑΠΗΤΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΑΣ ΕΞΕ-ΤΑΣΩ ΛΕΠΤΟΜΕΡΩΣ
ΓΔΥΘΗΤΕ
...ΓΔΥΘΗΤΕ;...
ΩΪΜΕ!
ΟΥΑΙ!
ΒΑΒΑΙ!
ΠΑΠΑΙ ΚΑΙ ΞΑΝΑΒΑΒΑΙ!
ΠΩ-ΠΩ
ΑΜΑΝ!
ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΕΛΛΑ ΒΑΡΑΕΙ Ο ΔΟΚΤΩΡ
ΛΟΙΠΟΝ ΓΙΑΤΡΕ;
ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΟΛΥΩΡΕΣ ΚΑΙ ΚΟΠΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ, Ο ΔΟΚΤΩΡ ΒΓΑΖΕΙ ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΟΥ:
Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΚΡΙΣΙΜΟΤΕΡΗ ΑΠ' ΟΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΑ
ΛΟΙΠΟΝ;
ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΛΟΙΠΟΝ ΚΑΙ ΞΕΛΙΠΟΝ: ΞΕΚΙΝΑΜΕ ΔΡΑΣΤΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙΚΗΣ ΜΟΥ ΕΜΠΝΕΥΣΕΩΣ
ΠΟΤΕ;
ΤΩΡΑ ΑΜΕΣΩΣ
ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ
ΛΙΓΟΥΡΙΑ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ. ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΠΟΣΑ ΘΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΩ ΛΟΙΠΟΝ: ΤΡΕΙΣ ΕΝΤΕΚΑ-ΤΡΕΙΣ ΔΩΔΕΚΑ-ΤΡΕΙΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΚΙ ΕΝΤΕΚΑ ΚΑΙ ΤΡΕΙΣ ΕΠΤΑ-ΤΡΕΙΣ ΟΚΤΩ-ΤΡΕΙΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΜΙΣΟ... ΠΤΟΥ ΓΑΜΩΤΟ ΛΑΘΟΣ! ΤΡΕΙΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΚΑΙ ΔΥΟ ΤΡΙΤΑ ΠΑΡΑ ΤΟΣΟ ΚΑΙ.....
ΚΥΡΙΑ ΜΟΥ: Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΛΑΝΘΑΣΤΟΣ!.. ΕΑΝ Ο ΑΣΘΕ ΣΗ ... ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟΣ ΣΑΣ
ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΝΗΣ ΕΠΙΖΗ-
ΔΩΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΑΣ
ΧΑΤΙΡΙΚΩΣ ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΣΘΑΙ ΑΡΤΙΣΤΑ
ΠΕΡΝΑ ΣΤΟ ΘΑΛΑΜΟ "ΩΜΟΣΕΞΩΜΟ"
ΚΥΡΙΕ ΨΥΡΙΔΗ ΠΕΡΑΣΤΕ.
ΜΗ ΦΟΒΑΣΤΕ! ΘΑ ΔΕΙΤΕ ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕ-ΡΟΥΣΑ ΤΑΙΝΙΑ!
Ο ΦΩΤΗΣ ΑΝΥΠΟΨΙΑΣΤΟΣ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΣΑΤΑΝΙΚΗΣ ΜΗΧΑΝΗΣ ΤΟΥ ΔΡ. ΓΚΟΡΓΚΟΝΤΣΟΛΑ ΚΑΙ

ΚΙ ΕΝΩ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΡΟΛΑΒΕΙ ΝΑ ΚΑΤΣΕΙ Ο ΦΩΤΗΣ, ΚΑΛΑ-ΚΑΛΑ..
ΤΑ ΗΛΕΚΤΡΟΣΟΚΙΑ ΠΕΦΤΟΥΝ ΣΥΝΕΦΟ
ΖΖΤ ΖΖΤ
ΤΡΤ-ΤΡΤ
ΝΤΟΪΝΓΚ
ΒΟ
ΜΠΟΝΓΚ!
φωτης βλεπει...
αυ- τη ειναι η
ζωντοχηρα...
η κουλα... και η
πατ ριδα και... η
οικογενεια
αμαν κωλαρα
και παλι κουλα
και μετα ο... ΕΡΩΤΑΣ!!! υστερα;
αυ- τος
ΜΟΝΑΞΙΑ
ερωτας
πες τρεις φο- ρες
Αχ! μαναρακλα μου Αχ ζζζν
περιπτωσαρα
θανατος
ΣΕΞωμοΣΕΞ
αμαν Κουλα, εδω...
ΦΩΤΗΣ

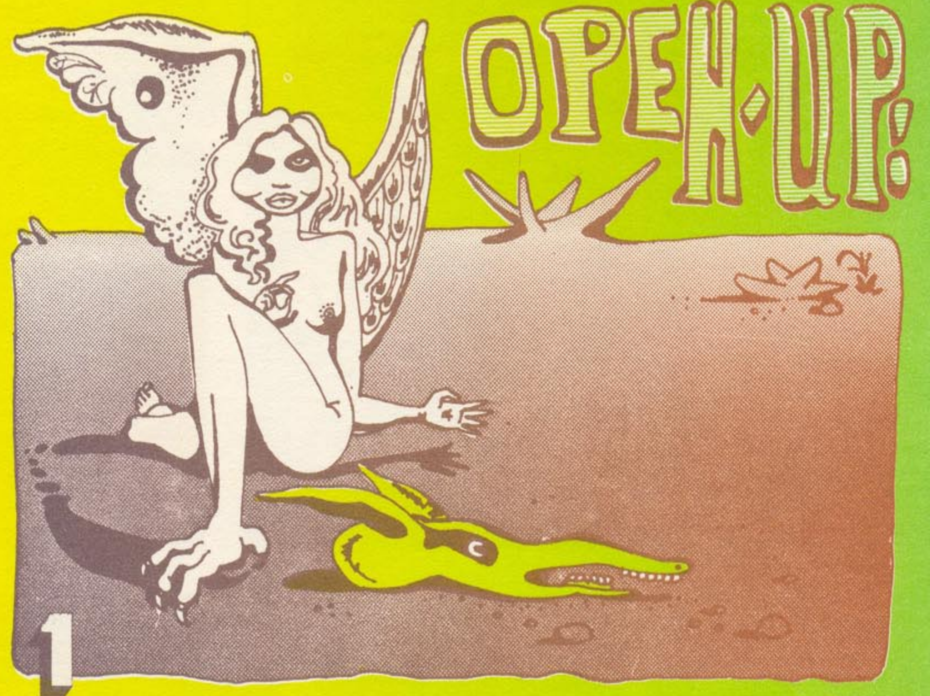

ΚΙ' ΕΤΣΙ, ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ, Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΕΠΕΒΛΗΘΗ ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΚΑΤΩΤΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΕΝΣΤΙΧΤΑ...

τέλος καλό, όλα καλά

(ΣΕΞ-ΠΥΡ & ΘΑΛΑΣΣΑ).

TEO RONNOS

Τρίτη, τοῦτο τό πρωινό, ραντεβού στό 16 χιλιόμετρο τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ 'Αθηνῶν-Λαμίας, συνάντησα τό Σωκράτη Πούντρα στήν καντίνα τῆς ἑταιρίας πού δουλεύει φορτηγατζῆς. HELLAS-TRANSPORT, 20 φορτηγά-νταλίκες (κι ἄν ἔχει ὁ νταλκάς μαζί τους σχέση) καί ψυγεῖα, βαγόνια, κατευθύνσεις: Αὐστρία,Γερμανία,Γαλλία,'Αγγλία καί γενικά ὅπου βγεῖ. 'Ο "ἐτσιές" μου μέ πῆρε γιά Λονδίνο. Βρούουμ λοιπόν γιά Λονδίνο, ἱστορίες ἐνδιάμεσες μέ πολύ αἷμα καί νεκρούς στήν ἄσφαλτο. Πού νά'ναι αὐτοί οἱ στρατιῶτες τοῦ Βιετνάμ, τί νά γίνανε; Στά φορτηγά...ἐκεῖ πήγανε...γιατί ξέρεις παλιόφιλε, τό αὐτοκίνητο εἶναι παράγωγο τῆς ἀνθρώπινης σκέψης, κι εἶναι λοιπόν ἡ προέκταση αὐτῆς τῆς σκέψης στά χέρια τοῦ ὁδηγοῦ στό τιμόνι, καί ξέρεις φίλε πολύ καλά ὅτι ὁ ῎Ανθρωπος πίστεψε στόν ἑαυτό του πολύ, καί κεῖ κάπου στό Μεσαίωνα εἶπε:"'Αναγέννηση" καί πῆρε τό τιμόνι τῆς μοίρας του στά χέρια του. Βρούουμμ λοιπόν καί φύγαμε γιά Λονδίνο.

Μαυριδερός κοκαλιάρης μέ φάτσα ἄραβα καί μουστακάκι "τή βρίσκει"νά τοῦ μιλάω γιά τ'ἄστρα καί τούς πλανῆτες καί μοῦ ζητάει νά τοῦ μιλάω συνέχεια γιά ῎Απειρο, ἀναρίθμητα ἄστρα, ἀμέτρητους πλανῆτες, ἀτέλειωτο Σύμπαν, γιά μαγνητικά πεδία, τήν κίνηση τῆς Σελήνης γύρω ἀπό τή Γῆ καί τό χορό τῆς Γῆς γύρω ἀπό τόν ἥλιο, κίνηση τῶν πλανητῶν γύρω ἀπό τόν ἥλιο, γιά τούς Γαλαξίες, τά Νεφελώματα, τούς κομῆτες, διάτοντες ἀστέρες, τήν ταχύτητα τοῦ φωτός καί σέ πόσα ἑκατομύρια χρόνια θά δοῦνε τούς μεγάλους φανούς τοῦ φορτηγοῦ στόν πλανήτη Μπομπορομπόμπο πού αὐτή τή στιγμή φωτίζουνε ἕνα καραφλό τοπίο πού διακόπτεται μόνο ἀπό τούς σταυρούς καί τά στεφάνια πού' ναι μπηγμένα καί κρεμασμένα(τίμημα στούς νεκρούς, ὅλο καί πιό πολύ ἀναπτυγμένης ἀνθρωπιᾶς) στ' ἀριστερά καί δεξιά τοῦ δρόμου, κάθε τόσο-Γιουγκοσλαβία-Σοσιαλισμός -Αὐτοδιαχείριση- καί νά οἱ μπάτσοι πού μᾶς σταματήσανε μοιράζονται τά 50 δηνάρια πού εἰσπράξανε στήν ὑπέρβαση τοῦ πιό τρελοῦ ὁδηγοῦ(τό μπουκάλι"Μεταξᾶ" πού τούς ὑποσχέθηκε γιά τό ἄλλο ταξίδι θά τό ὀνειρεύονται γιά καμιά-δυό ὧρες ἀκόμη.

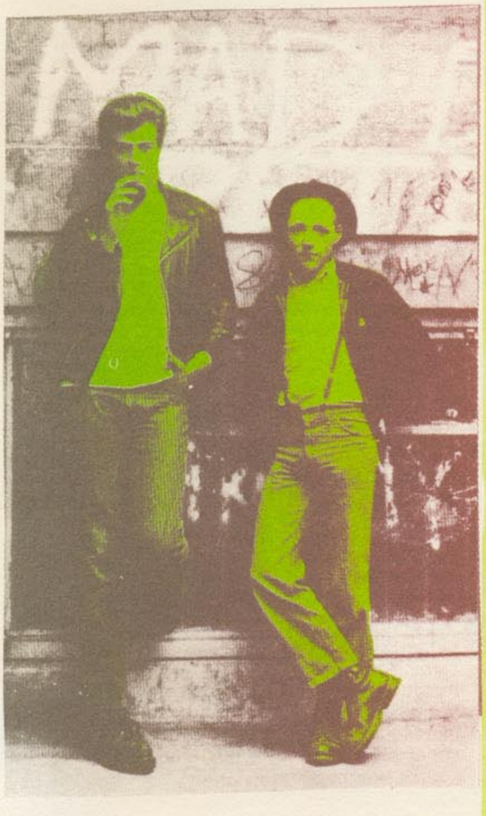

2

Νύχτα ἀτέλειωτη μπροστά μας, τό φορτηγό κουτουλάει χιλιάδες μικρά πετούμενα ἀφοῦ πρῶτα τά ζαλίζει μέ τά μεγάλα φανάρια πού φωτίζουνε μόνο ἕνα κομμάτι ἀπ'τό πεπρωμένο μας-καί χάδια τρυφερά στ'αὐτιά Rolling Stones, αἴσθηση τῶν αἰσθήσεων, ἡ ὑπέρτατη ἀδημονία ἀνοίγει τό τεράστιο στόμα της καί μᾶς καταβροχθίζει, Σκέψη-Πυρετός σφήνα στό μυαλό ἡ κομπίνα πού θά παίξω γι ἄλλη μιά φορά στά γερμανικά σύνορα καί σ'ὅλα τά σύνορα ἄν δέν μ'ἀφήσουνε νά περάσω...
Μπροστά ἡ 'Αγγλία πού ξέρω καλά ὅτι ἔχει βουλιάξει κάτι πόντους ἀπ'τήν πλευρά τοῦ 'Ατλαντικοῦ, ἡ Janis Joplin ἔφυγε καί τώρα ὁ Σωκράτης σβήνει τελείως τά φῶτα πορείας καί τούς προβολεῖς καί τρέχουμε σ'ἕνα δρόμο-κορδέλλα σέ βουνά μέ πραγματικές χαράδρες πού κανείς δέν ξέρει τό βάθος τους. Κάτι μικρά φῶτα μοῦ λένε ὅτι κάτω κεῖ βρίσκονται σπίτια κι ἄνθρωποι, ἡ Πανσέληνος ἔχει περάσει ἀπό καιρό, τώρα τό φεγγάρι γεμίζει πάλι, οἱ λύκοι γυρίσανε κι οἱ χαράδρες στρίβουνε γύρω μας. Τό φορτηγό μοιάζει σταματημένο-ἡ φύση λανσάρει τό καινούργιο μοντελάκι τοῦ Hanomag καί τό δείχνει ἀπ'ὅλες τίς μεριές κι αὐτό ευχαριστημένο μουγγρίζει καί γουργουρίζει- κι ὁ Σωκράτης κι ἐγώ,ἐκεῖ μέσα μόνοι, κοντά στόν προσωπικό μας θάνατο, νιώθουμε τήν εὐτυχία τῆς ἐλευθερίας.

3

Βρούουουμμ λοιπόν τρισήμιση χιλιάδες χιλιόμετρα- διόμιση καί καρφί στό καρφί- ἀνάμνηση, πλασματική-εἰκόνα τοῦ Αὔριο καί τοῦ Χτές μπλεγμένων πέρα ἀπό τό Σήμερα πού μιά ὑπάρχει καί μιά χάνεται σάν ταινία-collage, σάν τόν ὕπνο καί τόν ξύπνο, σάν τήν ἀδιαφορία καί τόν ἔρωτα-πλασματική ἐπιστρεφόμενη εἰκόνα ἀπό στόμα ἐγκεφάλου καταβροχθισμένη- αὐτοί ὅλοι οἱ τύποι πού περνᾶνε τά σύνορα χωρίς χαρτιά, χωρίς διαβατήρια, μόνο μέ τό χάρτη στό μυαλό-ἀκολουθῆστε τους, ξέρουνε πάντα ἕνα καλό πέρασμα. Στίς 29 τοῦ Σεπτέμβρη τό '72 περνοῦσα στήν Γερμανία ἀπό τήν Αὐστρία πάνω στά βουνά μ'ἕναν τέτοιο τύπο, βρώμικο κι ἀμίλητο, τότε εἶχα δώσει διαβατήριο καί σάκκο σέ φίλους στά σύνορα Passaou-Salzburg"ἀνεπιθύμητος", ἄν τύχει καί σέ πιάσουνε Τέο δέν θά μιλήσεις, δέν θά πεῖς κουβέντα, θά πάθουνε πλάκα, δέν ξέρουνε ὄχι μόνο ποιός εἶσαι, ἀλλά οὔτε κάν τί εἶσαι, ἀπό ποῦ καί γιά ποῦ...
('Ανάβω τσιγάρο καί τραβάω τήν πρώτη ρουφηξιά).

4

Τά φορτηγά περιμένουνε στή σειρά στ'αὐστριακά σύνορα κι ὁ Gerard ἀπό τό Gratz καθαρίζει μ'ἕνα χαρτομάντηλο πού βγάζει ἀπ'τήν τσέπη τοῦ παλτοῦ του τόν ποῦτσο τοῦ Σωκράτη κι ἑτοιμάζεται, μέ ἀργά σπρωξίματα νά τόν σηκώσει καί νά κάνει τό ρουτινιάρικο τσιμπούκι του. 'Ο Σωκράτης χαμογελάει καί μοῦ κλείνει τό μάτι. Σέ λίγο κλείνει καί τ'ἄλλο μάτι καθώς ὁ Gerard ρουφάει-ρουφάει, σ'ἕναν ἀγώνα νά καταπιεῖ τήν οὐσία ἀπό τίς δονήσεις καυλωμένης πούτσας στήν εὐαίσθητη κολοτρυπίδα τοῦ Gerard πού προβάλλεται μέ 24 εἰκόνες τό δευτερόλεπτο στήν γυμνή κοιλιά τοῦ Σωκράτη.

5 Βουνά τῆς Αὐστρίας πελώρια-Τό πράσινο ζουληγμένο κάτω ἀπό τ'ἄσπρο κι ὁ χῶρος ν'ἀγγίζει τό χρόνο καί νά γίνονται ἕνα.

Στιγμή πού ξαναζῶ, στιγμή πού ἔχω κάποτε αἰσθανθεῖ, ξανά καί ξανά, τό ἴδιο τοπίο, τούς ἴδιους θορύβους, τίς ἴδιες μυρουδιές καί τίς ἴδιες σιλουέτες ἀνθρώπων στίς ἴδιες ἀκριβῶς θέσεις, νά κάνουν τίς ἴδιες ἀκριβῶς κινήσεις.

Βρούουμ λοιπόν γιά 'Αγγλία, βίωμα στό χρόνο, μ'ἀρνητική καί θετική καταγραφή.

Ξαναζῶ τή ζωή μου, τήν παίρνω στά χέρια μου καί τήν κοιτάζω σάν ξένος, προσπαθῶ νά τήν κάνω δική μου.

Καλοκαίρι ἤ χειμώνας κι ὁ ἥλιος νά λάμπει τόσο γνώριμα καί ζωντανά. ALL THE PUSHERS LATER ON ... Στρυχνίνη μοναξιᾶς-'Εμπειρία τοῦ ὑπάρχω-συνυπάρχω-ἄσπρη νύχτα-Στιγμή μοναδική ON THE ROAD, ON THE ROAD AGAIN - ἀνατριχίλα κατεβαίνει ἀπό τόν ἕνα σπόνδυλο στόν ἄλλο- γνωστή γεύση-ταξίδι-ταξίδιστή μήτρα-Μητρόπολη-ταξίδι σέ συγκεκριμένο στόχο.

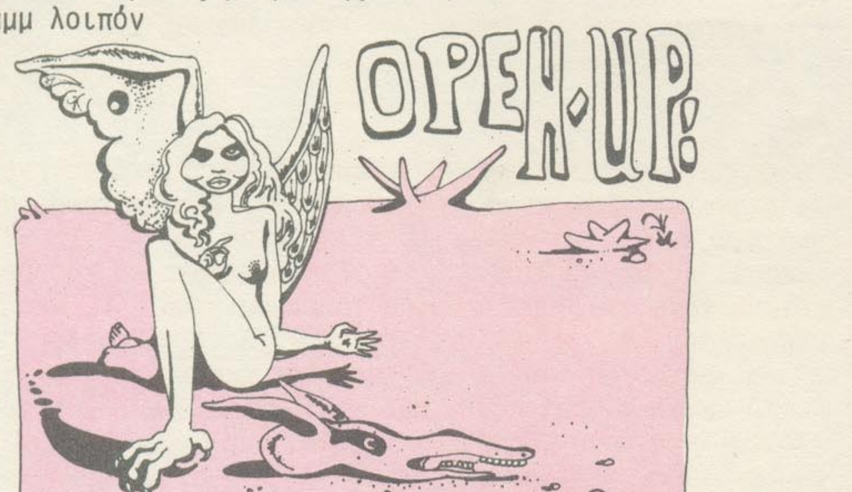
6.

Πολύ ὁμίχλη ἔχει πέσει. 'Ο αὐτοκινητόδρομος Μόναχο-Νυρεμβέργη ἔχει χαθεῖ, μερικά μέτρα μόνο ξεσκίζουν τά φανάρια μπροστά μας. "Ενα ὁλανδικό φορτηγό προσπερνάει ἀπό ἀριστερά. 'Ο Σωκράτης βλέπει τό θάνατο, μαλακά, πατάει τό φρένο, τόν ἀκούω πού βλαστημάει.Τό ὁλανδέζικο φορτηγό μπροστά κάνει ζίγκ-ζάγκ, φεύγει πρός τά δεξιά καί μπροστά μας φανερώνεται ἕνα Ρενώ Κατρ-έλ πού στριφογυρνάει σάν φρεσκοσφαγμένο.

AUTOBAHN- Διεθνεῖς δρόμοι τοῦ ἐγώ καί ὑπάρχω-"Υψιστη στιγμή-Κραδασμοί ἐσωτερικοί-Στή λεωφόρο τῆς Δύσης-Σκοτεινιάζει-110 τά χιλιόμετρα-'Ο ὁλανδός φορτηγατζῆς μᾶς προσπερνάει-'Ο Ζαρατούστρα μεταμφιεσμένος σέ πλασιέ ἀλλαντικῶν ἔρχεται ἀντίθετα στήν εὐθεία καί καρφώνεται στήν τερατώδη μούρη τοῦ φορτηγοῦ-'Ο ἱπτάμενος ὁλανδός φρενάρει-Εἶναι ἀργά -'Ο Πούντρας κόβει τό τιμόνι, τό φορτηγό φεύγει δεξιά-Τό αὐτοκίνητο τοῦ Ζαρατούστρα κάνει κύκλους σάν ζαλισμένο στή μέση τοῦ δρόμου-'Η πόρτα ξεκολλάει καί φεύγει-'Ο Ζαρατούστρα γέρνει ξέπνοος καί πέφτει ἔξω-Τά φανάρια τοῦ Πούντρα τόν φωτίζουνε-Στά μοῦτρα του βλέπουμε τό θάνατό του-

Νύχτα Φραγκφούρτη-Φωτεινή διαφήμιση τοῦ Νέον ἀναβοσβήνει -Kentuky Fried Chicken-'Ανάσες τῆς νύχτας πού θά τίς σβήσει ὁ αὐτόματος ρυθμιστής τό πρωί.

Βρούμμμ λοιπόν

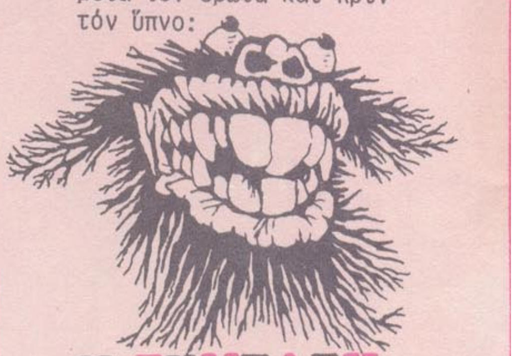

Τό ἐρωτικό φίλτρο εἶναι κάτι ἁπλό καί μπορεῖ ὁ καθένας νά τό φτιάξει εὔκολα.

'Ο 'Ινδός γεροδάσκαλος πού συνάντησα μιά νύχτα πέρσι τό χειμώνα στή Νέα 'Αρτάκη καί μοῦ ἔβαλε τή συνταγή στό χέρι κλείνοντάς μου πονηρά τό μάτι προφανῶς ὑπονοοῦσε πολλά... Δέν πρόλαβα νά τόν ρωτήσω λεπτομέρειες γιατί εὐθύς ἀμέσως ξεψύχησε.

Τό σίγουρο εἶναι ὅτι τό φίλτρο αὐτό πρέπει νά πίνεται ἀπό τό ζευγάρι μετά τόν ἔρωτα καί πρίν τόν ὕπνο:

Η ΣΥΝΤΑΓΗ

2 φλυτζάνια γάλα
2 κουταλιές σούπας ζάχαρη
1/8 κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ σάφραν θρυμματισμένο
12 φυστίκια Αἰγίνης ἀποφλοιωμένα
6 κάσιους νάτς
6 ἀμύγδαλα ἀποφλοιωμένα
12 σταφίδες
1 πρέζα μοσχοκάρυδο

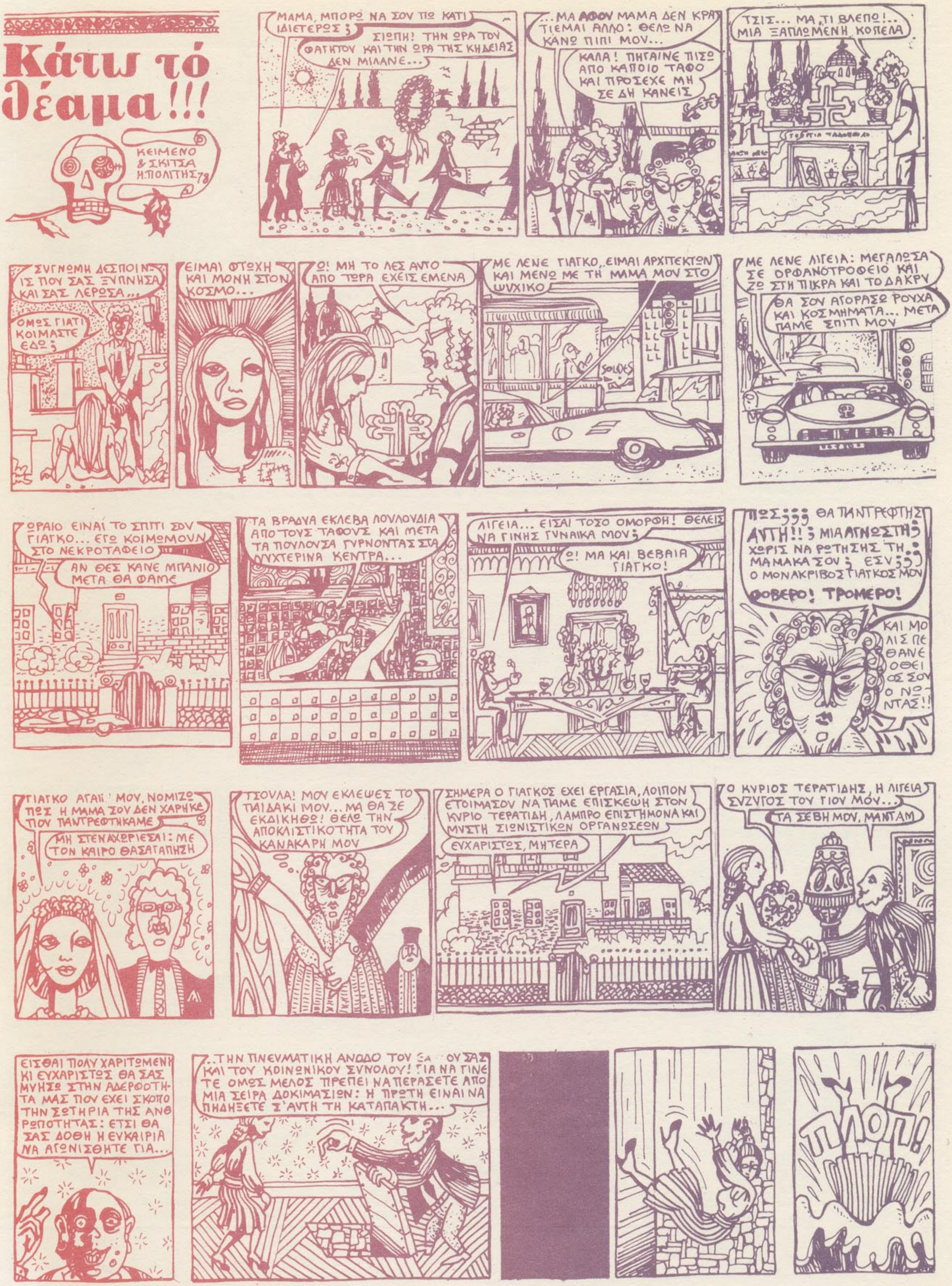
Βάλτε τό γάλα σ'ἕνα κατσαρολάκι. προσθέστε τά ὑπόλοιπα ὑλικά.

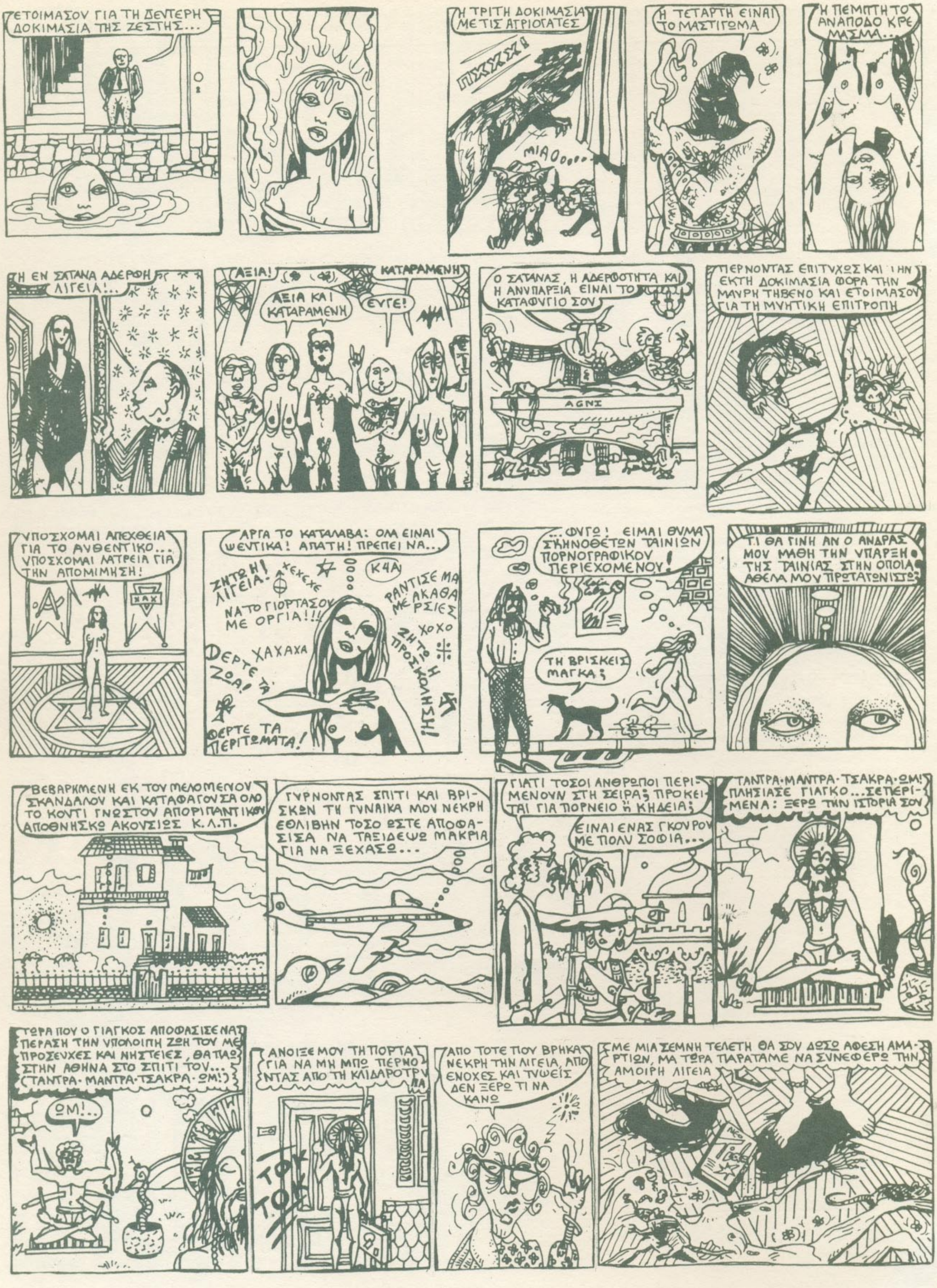
'Ανακατέψτε ἐλαφρά μέχρι νά ζεσταθοῦν καί νά λυώσει ἡ ζάχαρη.

Μοιραστεῖτε τό εὐωδιαστό καί εὔγευστο αὐτό ρόφημα μέ τόν σύντροφό σας καί χαλαρῶστε. "Ονειρα γλυκά.

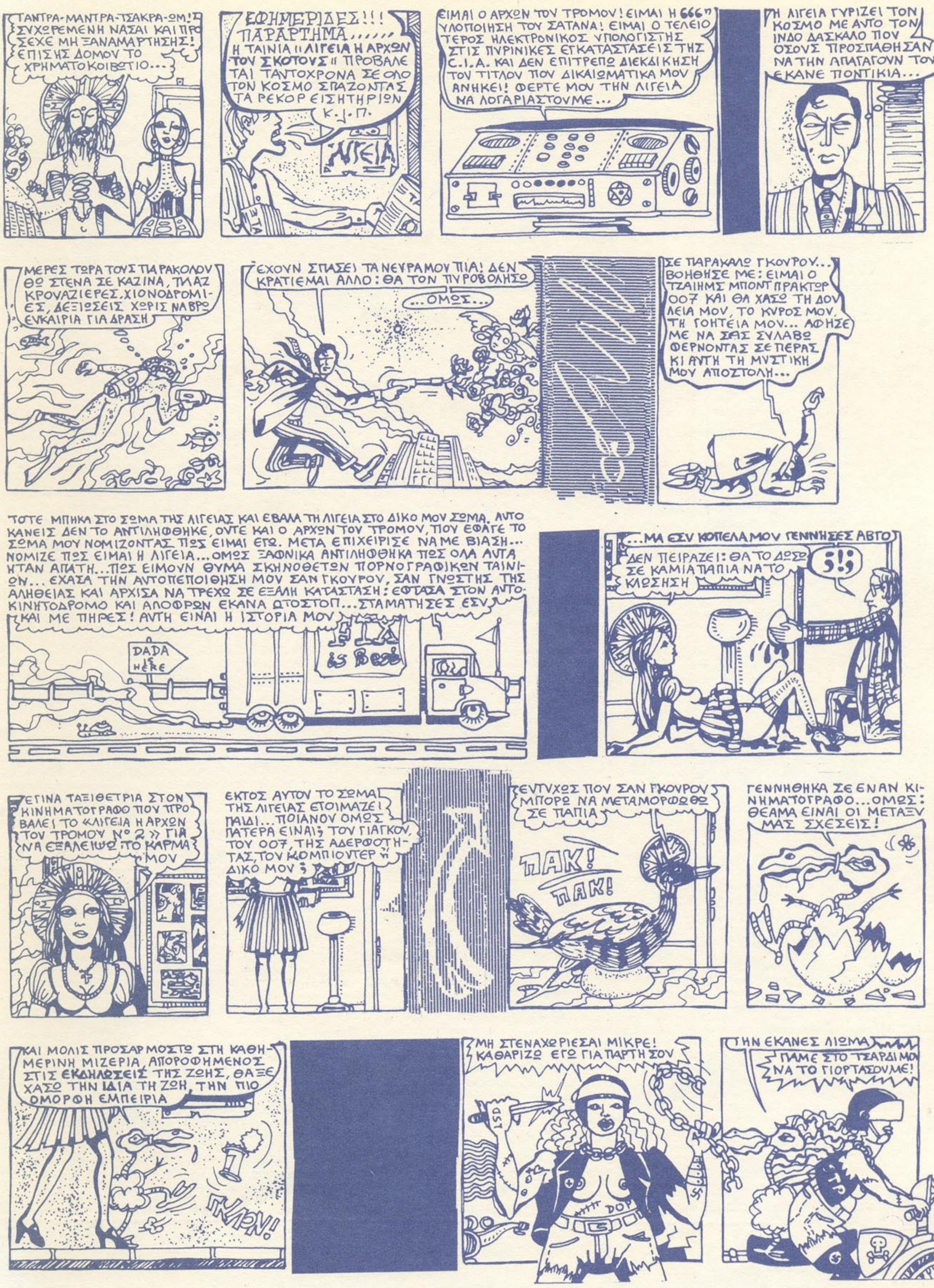
σάφραν: εἶναι οἱ ξεραμένοι στήμονες ἀπό τό λουλούδι κρόκος.

κάσιους νάτς: πρέπει νά εἶναι ἄψητα καί ἀνάλατα. Τά δυό αὐτά ὑλικά θά τά βρῆτε στά μεγάλα σοῦπερ μάρκετ τῆς 'Αθήνας.

Κάτω τό θέαμα!!!
ΚΕΙΜΕΝΟ & ΣΚΙΤΣΑ Η.ΠΟΛΙΤΗΣ 78
ΜΑΜΑ, ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΣΟΥ ΠΩ ΚΑΤΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ;
ΣΙΩΠΗ! ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΩΡΑ ΤΗΣ ΚΗΔΕΙΑΣ ΔΕΝ ΜΙΛΑΝΕ...
...ΜΑ ΑΦΟΥ ΜΑΜΑ ΔΕΝ ΚΡΑΤΙΕΜΑΙ ΑΛΛΟ: ΘΕΛΩ ΝΑ ΚΑΝΩ ΠΙΠΙ ΜΟΥ...
ΚΑΛΑ! ΠΗΓΑΙΝΕ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΚΑΠΟΙΟ ΤΑΦΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΧΕ ΜΗ ΣΕ ΔΗ ΚΑΝΕΙΣ
ΤΣΙΣ... ΜΑ, ΤΙ ΒΛΕΠΩ!.. ΜΙΑ ΞΑΠΛΩΜΕΝΗ ΚΟΠΕΛΑ
ΣΥΓΝΩΜΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΠΟΥ ΣΑΣ ΞΥΠΝΗΣΑ ΚΑΙ ΣΑΣ ΛΕΡΩΣΑ...
ΟΜΩΣ ΓΙΑΤΙ ΚΟΙΜΑΣΤΕ ΕΔΩ;
ΕΙΜΑΙ ΦΤΩΧΗ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ...
Ω! ΜΗ ΤΟ ΛΕΣ ΑΥΤΟ ΑΠΟ ΤΩΡΑ ΕΧΕΙΣ ΕΜΕΝΑ
ΜΕ ΛΕΝΕ ΓΙΑΓΚΟ, ΕΙΜΑΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΚΑΙ ΜΕΝΩ ΜΕ ΤΗ ΜΑΜΑ ΜΟΥ ΣΤΟ ΨΥΧΙΚΟ
SOLDES
ΜΕ ΛΕΝΕ ΛΙΓΕΙΑ: ΜΕΓΑΛΩΣΑ ΣΕ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΚΑΙ ΖΩ ΣΤΗ ΠΙΚΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΑΚΡΥ
ΘΑ ΣΟΥ ΑΓΟΡΑΣΩ ΡΟΥΧΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ... ΜΕΤΑ ΠΑΜΕ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ
ΩΡΑΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΟΥ ΓΙΑΓΚΟ... ΕΓΩ ΚΟΙΜΩΜΟΥΝ ΣΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ
ΑΝ ΘΕΣ ΚΑΝΕ ΜΠΑΝΙΟ ΜΕΤΑ ΘΑ ΦΑΜΕ
ΤΑ ΒΡΑΔΥΑ ΕΚΛΕΒΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑ ΠΟΥΛΟΥΣΑ ΓΥΡΝΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΝΥΧΤΕΡΙΝΑ ΚΕΝΤΡΑ...
ΛΙΓΕΙΑ... ΕΙΣΑΙ ΤΟΣΟ ΟΜΟΡΦΗ! ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΓΙΝΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ;
Ω! ΜΑ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ ΓΙΑΓΚΟ!
ΠΩΣ;;;; ΘΑ ΠΑΝΤΡΕΦΤΗΣ ΑΥΤΗ!!; ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΗ; ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΡΩΤΗΣΗΣ ΤΗ ΜΑΜΑΚΑ ΣΟΥ; ΕΣΥ;;; Ο ΜΟΝΑΚΡΙΒΟΣ ΓΙΑΓΚΟΣ ΜΟΥ
ΦΟΒΕΡΟ! ΤΡΟΜΕΡΟ!
ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΠΕΘΑΝΕ Ο ΘΕΙΟΣ ΣΟΥ Ο ΝΩΝΤΑΣ!!
ΓΙΑΓΚΟ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ, ΝΟΜΙΖΩ ΠΩΣ Η ΜΑΜΑ ΣΟΥ ΔΕΝ ΧΑΡΗΚΕ ΠΟΥ ΠΑΝΤΡΕΦΤΗΚΑΜΕ
ΜΗ ΣΤΕΝΑΧΩΡΙΕΣΑΙ: ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΘΑ ΣΑ ΓΑΠΗΣΗ
ΤΣΟΥΛΑ! ΜΟΥ ΕΚΛΕΨΕΣ ΤΟ ΠΑΙΔΑΚΙ ΜΟΥ... ΜΑ ΘΑ ΣΕ ΕΚΔΙΚΗΘΩ! ΘΕΛΩ ΤΗΝ ΑΠΟΚΛΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΚΑΡΗ ΜΟΥ
ΣΗΜΕΡΑ Ο ΓΙΑΓΚΟΣ ΕΧΕΙ ΕΡΓΑΣΙΑ, ΛΟΙΠΟΝ ΕΤΟΙΜΑΣΟΥ ΝΑ ΠΑΜΕ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΤΕΡΑΤΙΔΗ, ΛΑΜΠΡΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑ ΚΑΙ ΜΥΣΤΗ ΣΙΩΝΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ, ΜΗΤΕΡΑ
Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΕΡΑΤΙΔΗΣ, Η ΛΙΓΕΙΑ ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΓΙΟΥ ΜΟΥ...
ΤΑ ΣΕΒΗ ΜΟΥ, ΜΑΝΤΑΜ
ΕΙΣΘΑΙ ΠΟΛΥ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΚΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ ΘΑ ΣΑΣ ΜΥΗΣΩ ΣΤΗΝ ΑΔΕΡΦΟΤΗΤΑ ΜΑΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ: ΕΤΣΙ ΘΑ ΣΑΣ ΔΟΘΗ Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΘΗΤΕ ΓΙΑ...
..ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΝΟΔΟ ΤΟΥ ΕΑ ΟΥ ΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ! ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΟΜΩΣ ΜΕΛΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΑΠΟ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΔΟΚΙΜΑΣΙΩΝ: Η ΠΡΩΤΗ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΗΔΗΞΕΤΕ Σ'ΑΥΤΗ ΤΗ ΚΑΤΑΠΑΚΤΗ...
ΠΛΟΠ!

ΕΤΟΙΜΑΣΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΖΕΣΤΗΣ...
Η ΤΡΙΤΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΓΡΙΟΓΑΤΕΣ
ΠΣΧΧΧ!
ΜΙΑΟ....
Η ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΑΣΤΙΓΩΜΑ
Η ΠΕΜΠΤΗ ΤΟ ΑΝΑΠΟΔΟ ΚΡΕΜΑΣΜΑ...
Η ΕΝ ΣΑΤΑΝΑ ΑΔΕΡΦΗ ΛΙΓΕΙΑ!...
ΑΞΙΑ!
ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ
ΑΞΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ
ΕΥΓΕ!
Ο ΣΑΤΑΝΑΣ, Η ΑΔΕΡΦΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΑΝΥΠΑΡΞΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΣΟΥ
AGNI
ΠΕΡΝΟΝΤΑΣ ΕΠΙΤΥΧΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΦΟΡΑ ΤΗΝ ΜΑΥΡΗ ΤΗΒΕΝΟ ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΑΣΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΜΥΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΥΠΟΣΧΟΜΑΙ ΑΠΕΧΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟ... ΥΠΟΣΧΟΜΑΙ ΛΑΤΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΜΙΜΗΣΗ!
ΑΡΓΑ ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΑ: ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΨΕΥΤΙΚΑ! ΑΠΑΤΗ! ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ...
ΖΗΤΩ Η! ΛΙΓΕΙΑ!
ΧΕΧΕΧΕ
Κ4Α
ΝΑ ΤΟ ΓΙΟΡΤΑΣΟΥ ΜΕ ΟΡΓΙΑ!!!
ΡΑΝΤΙΣΕ ΜΑ ΜΕ ΑΚΑΘΑΡΣΙΕΣ
ΧΟΧΟ
ΖΗΤΩ Η ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΗ!
ΧΑΧΑΧΑ
ΦΕΡΤΕ ΤΑ ΖΩΑ!
ΦΕΡΤΕ ΤΑ ΠΕΡΙΤΩΜΑΤΑ!
...ΦΥΓΩ! ΕΙΜΑΙ ΘΥΜΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ!
ΤΗ ΒΡΙΣΚΕΙΣ ΜΑΓΚΑ;
ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΑΝ Ο ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΥ ΜΑΘΗ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΘΕΛΑ ΜΟΥ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΩ;
ΒΕΒΑΡΗΜΕΝΗ ΕΚ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΜΕΝΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑΦΑΓΟΥΣΑ ΟΛΟ ΤΟ ΚΟΥΤΙ ΓΝΩΣΤΟΥ ΑΠΟΡΡΙΠΑΝΤΙΚΟΥ ΑΠΟΘΝΗΣΚΩ ΑΚΟΥΣΙΩΣ Κ.Λ.Π.
ΓΥΡΝΟΝΤΑΣ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙ ΒΡΙΣΚΩΝ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΟΥ ΝΕΚΡΗ ΕΘΛΙΒΗΝ ΤΟΣΟ ΩΣΤΕ ΑΠΟΦΑΣΙΣΑ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΨΩ ΜΑΚΡΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΧΑΣΩ...
ΓΙΑΤΙ ΤΟΣΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΣΤΗ ΣΕΙΡΑ; ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΠΟΡΝΕΙΟ Ή ΚΗΔΕΙΑ;
ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΓΚΟΥΡΟΥ ΜΕ ΠΟΛΥ ΣΟΦΙΑ...
ΤΑΝΤΡΑ·ΜΑΝΤΡΑ·ΤΣΑΚΡΑ·ΩΜ! ΠΛΗΣΙΑΣΕ ΓΙΑΓΚΟ...ΣΕ ΠΕΡΙΜΕΝΑ: ΞΕΡΩ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΟΥ
ΤΩΡΑ ΠΟΥ Ο ΓΙΑΓΚΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΠΕΡΑΣΗ ΤΗΝ ΥΠΟΛΟΙΠΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΝΗΣΤΕΙΕΣ, ΘΑ ΤΙΑΩ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ... (ΤΑΝΤΡΑ·ΜΑΝΤΡΑ·ΤΣΑΚΡΑ·ΩΜ!)
ΩΜ!...
ΑΝΟΙΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΠΟΡΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΜΠΩ ΠΕΡΝΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΚΛΕΙΔΑΡΟΤΡΥΠΑ
ΤΟΚ ΤΟΚ
ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΒΡΗΚΑ ΝΕΚΡΗ ΤΗΝ ΛΙΓΕΙΑ, ΑΠΟ ΕΝΟΧΕΣ ΚΑΙ ΤΥΨΕΙΣ ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΩ
ΜΕ ΜΙΑ ΣΕΜΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΘΑ ΣΟΥ ΔΩΣΩ ΑΦΕΣΗ ΑΜΑΡΤΙΩΝ, ΜΑ ΤΩΡΑ ΠΑΡΑΤΑΜΕ ΝΑ ΣΥΝΕΦΕΡΩ ΤΗΝ ΑΜΟΙΡΗ ΛΙΓΕΙΑ

ΤΑΝΤΡΑ-ΜΑΝΤΡΑ-ΤΣΑΚΡΑ-ΩΜ! ΣΥΧΩΡΕΜΕΝΗ ΝΑΣΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΧΕ ΜΗ ΞΑΝΑΜΑΡΤΗΣΗΣ! ΕΠΙΣΗΣ ΔΟΜΟΥ ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΟΚΟΙΒΩΤΙΟ...
ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ!!! ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ...... Η ΤΑΙΝΙΑ « ΛΙΓΕΙΑ Η ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ » ΠΡΟΒΑΛΕΤΑΙ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΣΠΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΡΕΚΟΡ ΕΙΣΗΤΗΡΙΩΝ
Κ.Ι.Π.
ΛΙΓΕΙΑ
ΕΙΜΑΙ Ο ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ! ΕΙΜΑΙ Η 666η ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΣΑΤΑΝΑ! ΕΙΜΑΙ Ο ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΗΣ ΣΤΙΣ ΠΥΡΙΝΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ C.I.A. ΚΑΙ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΩ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ ΠΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΙΚΑ ΜΟΥ ΑΝΗΚΕΙ! ΦΕΡΤΕ ΜΟΥ ΤΗΝ ΛΙΓΕΙΑ ΝΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΟΥΜΕ...
Η ΛΙΓΕΙΑ ΓΥΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΙΝΔΟ ΔΑΣΚΑΛΟ ΠΟΥ ΟΣΟΥΣ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΑΓΑΓΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΚΑΝΕ ΠΟΝΤΙΚΙΑ...
ΜΕΡΕΣ ΤΩΡΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩ ΣΤΕΝΑ ΣΕ ΚΑΖΙΝΑ, ΠΛΑΖ, ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ, ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΕΣ, ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΒΡΩ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΔΡΑΣΗ
ΕΧΟΥΝ ΣΠΑΣΕΙ ΤΑ ΝΕΥΡΑ ΜΟΥ ΠΙΑ! ΔΕΝ ΚΡΑΤΙΕΜΑΙ ΑΛΛΟ: ΘΑ ΤΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΗΣΩ
...ΟΜΩΣ...
ΣΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΓΚΟΥΡΟΥ... ΒΟΗΘΗΣΕ ΜΕ: ΕΙΜΑΙ Ο ΤΖΑΙΗΜΣ ΜΠΟΝΤ ΠΡΑΚΤΩΡ 007 ΚΑΙ ΘΑ ΧΑΣΩ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΟΥ, ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΜΟΥ, ΤΗ ΓΟΗΤΕΙΑ ΜΟΥ... ΑΦΗΣΕ ΜΕ ΝΑ ΣΑΣ ΣΥΛΑΒΩ ΦΕΡΝΟΝΤΑΣ ΣΕ ΠΕΡΑΣ ΚΙ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΥΣΤΙΚΗ ΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΗ...
ΤΟΤΕ ΜΠΗΚΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΛΙΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΒΑΛΑ ΤΗ ΛΙΓΕΙΑ ΣΤΟ ΔΙΚΟ ΜΟΥ ΣΩΜΑ. ΑΥΤΟ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟ ΑΝΤΙΛΗΦΘΗΚΕ, ΟΥΤΕ ΚΑΙ Ο ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ, ΠΟΥ ΕΦΑΓΕ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ ΝΟΜΙΖΟΝΤΑΣ ΠΩΣ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ. ΜΕΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΙΣΕ ΝΑ ΜΕ ΒΙΑΣΗ... ΝΟΜΙΖΕ ΠΩΣ ΕΙΜΑΙ Η ΛΙΓΕΙΑ... ΟΜΩΣ ΞΑΦΝΙΚΑ ΑΝΤΙΛΗΦΘΗΚΑ ΠΩΣ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΗΤΑΝ ΑΠΑΤΗ... ΠΩΣ ΕΙΜΟΥΝ ΘΥΜΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΑΙΝΙΩΝ... ΕΧΑΣΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ ΜΟΥ ΣΑΝ ΓΚΟΥΡΟΥ, ΣΑΝ ΓΝΩΣΤΗΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΑ ΝΑ ΤΡΕΧΩ ΣΕ ΕΞΑΛΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ: ΕΦΤΑΣΑ ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟ ΚΑΙ ΑΠΟΦΡΩΝ ΕΚΑΝΑ ΩΤΟΣΤΟΠ... ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΣ ΕΣΥ ΚΑΙ ΜΕ ΠΗΡΕΣ! ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΟΥ
DADA IS HERE
is Best
...ΜΑ ΕΣΥ ΚΟΠΕΛΑ ΜΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΣ ΑΒΓΟ
ΔΕΝ ΠΕΙΡΑΖΕΙ: ΘΑ ΤΟ ΔΩΣΩ ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΑΠΙΑ ΝΑ ΤΟ ΚΛΩΣΗΣΗ
?!;
ΕΓΙΝΑ ΤΑΞΙΘΕΤΡΙΑ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ ΠΟΥ ΠΡΟΒΑΛΕΙ ΤΟ «ΛΙΓΕΙΑ Η ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ Νο 2» ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΛΕΙΨΩ ΤΟ ΚΑΡΜΑ ΜΟΥ
ΕΚΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΛΙΓΕΙΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΠΑΙΔΙ... ΠΟΙΑΝΟΥ ΟΜΩΣ ΠΑΤΕΡΑ ΕΙΝΑΙ; ΤΟΥ ΓΙΑΓΚΟΥ, ΤΟΥ 007, ΤΗΣ ΑΔΕΡΦΟΤΗΤΑΣ, ΤΟΥ ΚΟΜΠΙΟΥΤΕΡ ή ΔΙΚΟ ΜΟΥ;
ΕΥΤΥΧΩΣ ΠΟΥ ΣΑΝ ΓΚΟΥΡΟΥ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΘΩ ΣΕ ΠΑΠΙΑ
ΠΑΚ! ΠΑΚ!
ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ... ΟΜΩΣ: ΘΕΑΜΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ!
ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΩ ΣΤΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΜΙΖΕΡΙΑ, ΑΠΟΡΟΦΗΜΕΝΟΣ ΣΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ, ΘΑ ΞΕΧΑΣΩ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗ ΖΩΗ, ΤΗΝ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ
ΓΚΛΩΝ!
ΜΗ ΣΤΕΝΑΧΩΡΙΕΣΑΙ ΜΙΚΡΕ! ΚΑΘΑΡΙΖΩ ΕΓΩ ΓΙΑ ΠΑΡΤΗ ΣΟΥ
LSD
ΤΗΝ ΕΚΑΝΕΣ ΛΙΩΜΑ
ΠΑΜΕ ΣΤΟ ΤΣΑΡΔΙ ΜΟΥ ΝΑ ΤΟ ΓΙΟΡΤΑΣΟΥΜΕ!

ΤΟ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΤΟ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙΣ ΤΣΑΜΠΑ ΘΕΙΟ

του ΜΑΞ

'Ο ἐναλλακτικός τουρισμός ἀπόκτησε πια καί θεωρητική βάση. 'Ο τουρισμός -μέ- περιορισμένα ἔξοδα, ἔξω ἀπό τήν καταφανή πραχτική σπουδαιότητά του, ἔχει γίνει ἤδη καί μέρος τῆς ἰδεολογίας γιά μιά ἐναλλακτική ἐλευθερία- ἔχει ὅλα τά στοιχεῖα πού χαρακτηρίζουν τήν ἰδεολογία(θεωρητική καί ταξική βάση, ἰδιαίτερη κουλτούρα, ψευδή συνείδηση κλπ.) καί τήν ἐλευθερία(-)...

...'Εν πάσει περιπτώσει ἡ πληροφόρηση καί ἡ βιβλιογραφία ἐπί τοῦ προκειμένου εἶναι εὐρύτατη σέ ἄλλες χῶρες. 'Η πληροφόρηση πού ἐδῶ παρατίθεται εἶναι αὐτονόητα ἐλλειπής καί τά στοιχεῖα πού δίνονται ὁπωσδήποτε λίγα. Θεωροῦμε πάντως βασική τήν παράθεση τῆς ὑπόδειξης πού ὅλα τά σχετικά ἐγχειρίδια τονίζουν: "Τά πάντα ἐξαρτῶνται ἀπό σᾶς τούς ἴδιους. Δέν ὑπάρχουν συνταγές καί στάνταρ"- ἄλλωστε τίς τρύπες τίς ξετρυπώνουμε μόνοι μας...

Στό ψητό λοιπόν:
Στό θέμα τῆς διακίνησης: στό Παρίσι ὑπάρχει τό Ράδιο Λουξεμβοῦργο, πού μέσω τοῦ " SERVICE DES ROUTIERS SYMPA" (τηλ. 7202211) μεταδίδει τά ἐπικείμενα ταξίδια τῶν ἀκροατῶν του κι ἐκεῖ μπορεῖ νά βρεθεῖ λύση γιά πολύ κόσμο. "Οσον ἀφορᾶ τό ὀρθόδοξο καί ἅγιο αὐτό τρίπ πού λέγεται ὠτο-στόπ, στό Παρίσι ὑπάρχουν δύο ἔξοδοι(PORTE DE LA CHAPELLE LA ROUTE DE METZ) ὁδηγοῦν βόρεια καί εἶναι ἄλλωστε οἱ περισσότερο πολυσύχναστες καί ἐξασφαλισμένης ἐπιτυχίας.

*Στή Γερμανία ὑπάρχει μιά καλή μέθοδος φτηνῆς διακίνησης μέσω τῶν τραίνων: βγάζεις εἰσιτήριο κανονικά ἀπ' τό σταθμό πού βρίσκεσαι φροντίζεις ν'ἀποφύγεις, ὅσο σέ παίρνει, τά κοντρόλ πού ξεκινᾶνε συνήθως ἀπό τήν ἀρχή καί τό τέλος τοῦ τραίνου καί πηγαίνουν πρός τό κέντρο(δηλαδή φροντίζεις νά μή σοῦ τρυπήσουν τό εἰσιτήριο) καί τήν ἄλλη μέρα πᾶς στά ἐκδοτήρια καί ζητᾶς τό ἀντίτιμο τοῦ εἰσιτηρίου πίσω λέγοντας πώς δέν ταξίδεψες μέ τό τραῖνο, καί αὐτοί εἶναι ὑποχρεωμένοι νά στό δώσουν. Αὐτή ἡ μέθοδος ἔχει περισσότερες πιθανότητες ἐπιτυχίας στίς ταχεῖες (κι ὄχι στίς ὑπερταχεῖες) πού κάνουν ἀπανωτές στάσεις κι ἔτσι ὑπάρχουν δυνατότητες ἐλιγμοῦ- ἀπαιτεῖται φυσικά θράσος καί ἐγρήγορση γιά μιά τέτοια ἐπιχείρηση-ἀλλά χωρίς αὐτά τά δυό τό ταξίδι χάνει τή γλύκα του...

*Στή Γερμανία ἐπίσης, γιά ὅσους διαθέτουν κανα φράγκο παραπάνω: σέ κάθε μεγάλο σιδηροδρομικό σταθμό ὑπάρχει τό λεγόμενο MITFAHRERZENTRALE πού σημαίνει"κέντρο συνοδήγησης". 'Εκεῖ πληρώνεις 10 μάρκα (5 γιά τό πρακτορεῖο καί 5 γιά τήν ἀσφάλισή σου) καί μέρος τῆς βενζίνης πού ἀναλογεῖ στόν καθένα. Βρίσκεις εὔκολα γιά τή Γερμανία καί συχνά γιά ὅλη τήν Εὐρώπη, σπανιότερα δέ γιά 'Αφρική καί 'Ασία.

*Σ'ὅλες τίς μεγάλες πόλεις τῆς Εὐρώπης ὑπάρχουν τά τελωνεῖα γιά φορτηγά(T I R-TRANS INTERNATIONAL ROAD). Ἐκεῖ ὑπάρχουν πολλοί Ἕλληνες φορτηγατζῆδες(καί μερικοί Τοῦρκοι) πού εἶναι συχνά πρόθυμοι νά σέ πάρουν.

*Ποιές δυνατότητες ὑπάρχουν γιά διανυκτέρευση ἤ γιά δυό μέρες τό πολύ ὕπνο στή Γερμανία: σ'ὅλους τούς σιδηροδρομικούς σταθμούς ὑπάρχει ἡ BAHNHOFSMISSION (ὑπηρεσία σταθμοῦ) πού εἶναι ὑποχρεωμένη νά σέ κοιμίσει. Ἀκόμα, τόσο στή Γερμανία ὅσο καί στή Γαλλία, ὑπάρχουν τά ἄσυλα-μόνο ὅμως στίς μεγάλες πόλεις-. Ἀφοῦ ἐξασφαλίσεις ἕνα χαρτί ἀπό τήν ἀστυνομία, κι εἶναι ὑποχρεωμένη νά στό δώσει μπορεῖς νά κοιμηθεῖς γιά ἕνα βράδυ τουλάχιστον τσάμπα καί νά'χεις ἕνα πιάτο φαΐ.

*Τρόποι γιά νά τή βγάζεις καί νά παρατείνεις τήν παραμονή σου: Ὑπάρχουν γνωστές μέθοδοι ἐξασφαλισμένης ἐπιτυχίας, ὅπως 1)τό νά πουλᾶς κοσμήματα φτιαγμένα ἀπό σύρμα, χάντρες, δέρμα κλπ. στά διάφορα FLOHMARKT -FLEAMARKET-MARCHE AU PICHE, πού ἀφθονοῦν σ' ὅλη τήν Εὐρώπη 2)νά παίζεις μουσική-ἀκόμα κι ἄν εἶσαι ἄσχετος-ἡ πιθανότητα νά φᾶς ντομάτες ἤ κράξιμο εἶναι σχεδόν ἐκμηδενισμένη-ἄλλωστε οἱ ντομάτες εἶναι δυσεύρετες 3)νά κάνεις ζήτα καί 4)γράφεις σ'ἕνα χαρτί ὅτι δέν ἔχεις λεφτά ἤ ὅτι δέν ἔχεις πατέρα καί μητέρα κι ἐσύ ὅτι εἶσαι μουγγός μέ ἄδειο στομάχι.

Γι αὐτές τίς φάσεις βέβαια ἀπαιτεῖται ἕνα σχετικό ταμπεραμέντο ἤ ταλέντο ἤ θράσος ἤ καί τά τρία μαζί(μερικοί κακεντρεχεῖς θά ποῦν καί ξεφτίλα -νά φᾶνε τή γλώσα τους...)ἀλλά αὐτά εἶναι καί γενικότερα στοιχεῖα πού ὁδηγοῦν στούς δρόμους τῆς ἐπιτυχίας.

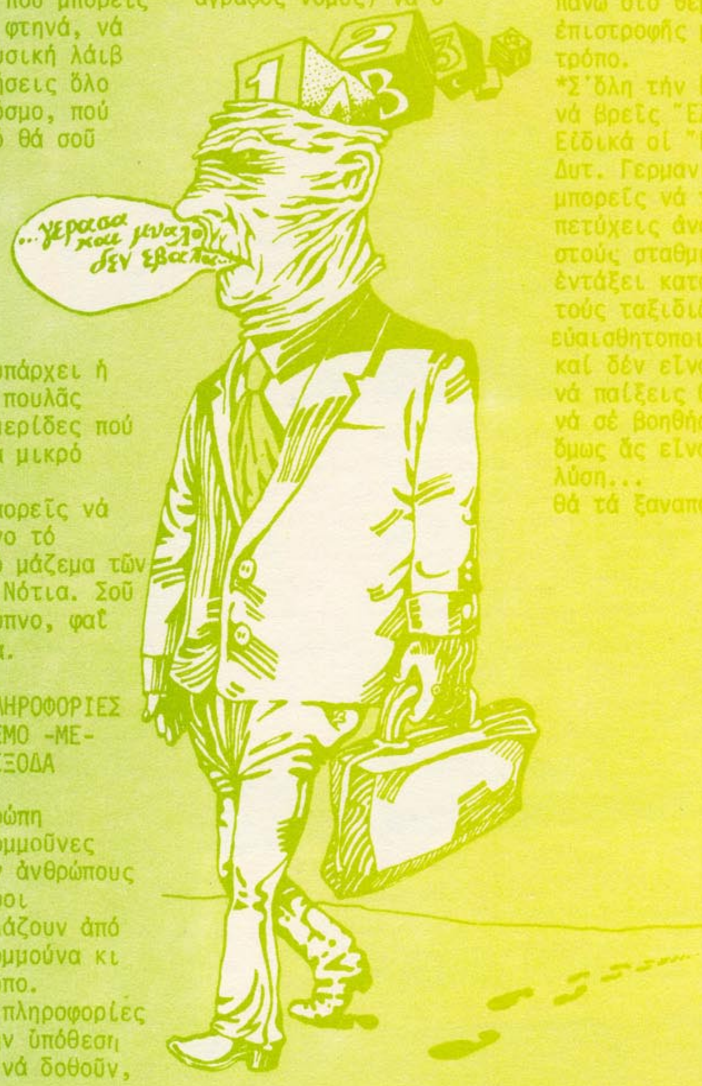
*Ἀναλυτικά:Στό Παρίσι εἶναι σχετικά εὔκολο νά δουλέψεις μοντέλο στή Σχολή Καλῶν Τεχνῶν. Ἀκόμα μπορεῖς νά πουλᾶς σάντουιτς στά Πανεπιστήμια(ἀγοράζεις ψωμί, τυρί καί ζαμπόν καί τά φτιάχνεις μόνος σου).

*ΜΑΣΑ 1:Ὑπάρχει ἕνας τρομερός τύπος. ὀνόματι Sampiero Corso ἐκ Κορσικῆς, πού διατηρεῖ ρεστοράν στήν Rue de l Admiral Roussin Paris XV ὅπου μπορεῖ νά φάει ὁ καθένας τσάμπα. Ὑπάρχει ὅμως ἐπιφύλαξη γιά τό ἄν λειτουργεῖ ἀκόμα αὐτή ἡ τρύπα.

*ΜΑΣΑ 2:Τά φοιτητικά ἑστιατόρια εἶναι πολύ φτηνά στή Γερμανία καί μπορεῖ νά μπεῖ ὁ καθένας ἐλεύθερα.

ΜΑΣΑ 3:Στήν Ὁλανδία καλό εἶναι νά προτιμάει κανείς νά τρώει στά λεγόμενα IMPISS- εἶναι φτηνότερα καί συμφέρουν.

* Στό Ἄμστερνταμ ὑπάρχει τό Melkenweg, πού μπορεῖς νά τσιμπήσεις φτηνά, νά φᾶς θέαμα, μουσική λάιβ καί νά συναντήσεις ὅλο τόν ἐκλεκτό κόσμο, πού μᾶλλον σέ καλό θά σοῦ βγεῖ.

*Στό Λονδίνο ὑπάρχει ἡ δυνατότητα νά πουλᾶς κυπριακές ἐφημερίδες πού σοῦ ἀφήνει ἕνα μικρό κέρδος.

*Στή Γαλλία μπορεῖς νά δουλέψεις, μόνο τό Σεπτέμβρη, στό μάζεμα τῶν σταφυλιῶν στά Νότια. Σοῦ ἐξασφαλίζουν ὕπνο, φαΐ καί λίγα λεφτά.

ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟ -ΜΕΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΑ ΕΞΟΔΑ

*Σ'ὅλη τήν Εὐρώπη λειτουργοῦν κομμοῦνες πού φιλοξενοῦν ἀνθρώπους -καί πού οἱ ὅροι φιλοξενίας ἀλλάζουν ἀπό κομμούνα σέ κομμούνα κι ἀπό τόπο σέ τόπο. Συγκεκριμένες πληροφορίες πάνω σ'αὐτή τήν ὑπόθεση εἶναι ἀδύνατο νά δοθοῦν, ἐπειδή ὑπάρχει μιά διαρκής διαφοροποίηση σέ πρακτικό ἐπίπεδο. Μόνο ἐπί τόπου βρίσκεται ἡ ἄκρη.

*Τό σκουῶτινγκ-δυστυχῶς-εἶναι μιά σχεδόν τελειωμένη ἱστορία σ'ὅλη τήν Εὐρώπη-ἔπεσε καί τό τελευταῖο(καί ἰσχυρότερο) προπύργιο τῶν σκουῶτερς: ἡ Ἀγγλία-τά πρωτοπαλίκαρα τῆς ὑπόθεσης ἀποσπάσανε ἕνα σπιτάκι-καί φυσικά τό βουλώσανε.

*Εἶναι καλό νά προμηθευτεῖ κανείς πρίν ξεκινήσει διευθύνσεις διαφόρων περιθωριακῶν ὁμάδων, πού συνήθως δέν ἀρνοῦνται νά ἐξυπηρετήσουν κάποιον πού'χει ξεμείνει. Ὑπάρχουν σ'ὅλη τήν Εὐρώπη φεμινίστριες, λεσβίες, ὁμοφυλόφιλοι, ἀναρχικοί πάσης ἀποχρώσεως, οἰκολόγοι κλπ. πού ἄν ἐπικοινωνήσεις μαζί τους, θεωροῦν περίπου σάν ὑποχρέωσή τους(κι αὐτό λειτουργεῖ σάν ἄγραφος νόμος) νά σ' ἐξυπηρετήσουν. Διευθύνσεις καί στοιχεῖα μπορεῖ ὁ καθένας νά βρεῖ εὔκολα ἀπό ἀνάλογες ὁμάδες ἤ ἄτομα ἐδῶ.

*Καλό εἶναι νά'χει κανείς ὑπόψη του ὅτι τό κράτος ποτέ δέ στέκεται ἀλληλέγγυο σ'αὐτούς πού δέν εἶναι ἐγκρατεῖς ἤ κρατιστές ἤ τέλος πάντων δικοί του. Ἔτσι, εἶναι σφάλμα νά πιστέψει κανείς ὅτι ἄν ξεμείνει μπορεῖ νά καταφύγει στά ἑλληνικά προξενεῖα. Τό πιό πιθανό εἶναι ν' ἀδιαφορήσουν. Στήν καλύτερη περίπτωση θά τηλεφωνήσουν στήν Ἑλλάδα νά πληρωθεῖ τό εἰσιτήριο ἐπιστροφῆς σου -ἀλλά φράγκο τσακιστό δέν παίρνεις στό χέρι (ὅτι ψηστήρι κι ἄν χρησιμοποιήσεις). Στό Παρίσι ἄλλωστε κάποιος Καμπουράκης Rue de l Opera καί ἄλλα ταξιδιωτικά γραφεῖα σ'"ἐξυπηρετοῦν" πάνω στό θέμα τῆς ἐπιστροφῆς μέ παρόμοιο τρόπο.

*Σ'ὅλη τήν Εὐρώπη μπορεῖ νά βρεῖς Ἕλληνες. Εἰδικά οἱ Ἕλληνες τῆς Δυτ. Γερμανίας, πού μπορεῖς νά τούς πετύχεις ἀνά πάσα στιγμή στούς σταθμούς. εἶναι ἐντάξει κατά κανόνα μέ τούς ταξιδιῶτες, εὐαισθητοποιοῦνται εὔκολα καί δέν εἶναι ἀνάγκη νά παίξεις θέατρο γιά νά σέ βοηθήσουν. Αὐτή ὅμως ἄς εἶναι ἡ ὕστατη λύση...
θά τά ξαναποῦμε...

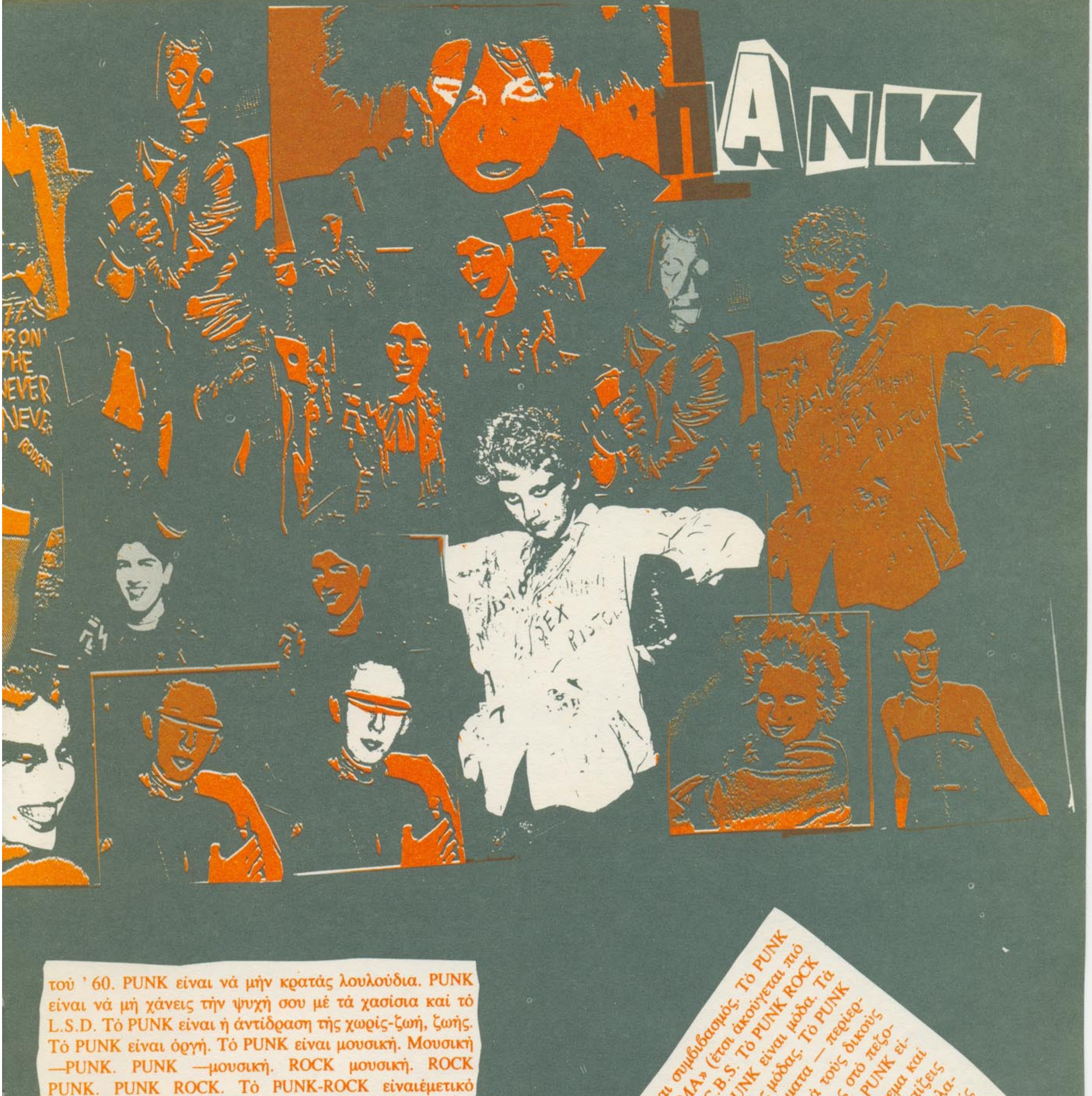

Κατάσταση: Οἰκονομική κρίση. Τιμές πού συνεχῶς ἀνεβαίνουν. Δέν ὑπάρχουν δουλειές ἤ ἄν ὑπάρχουν εἶναι βαρετές. Ἀνεργία. Λονδίνο 1977. 252.328 ἄνεργοι κάτω τῶν 20 χρονῶν (στό Λονδίνο τοῦ 1967, 71.060). Ἡ Ἀγγλία παλεύει. Ἡ Ἀγγλία εἶναι ἄνω-κάτω. Πραγματικά μπερδεμένη. Ἡ Ἀγγλία εἶναι στό χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ. Οἱ Ἄραβες σιγά-σιγά παίρνουν τά ἡνία στά χέρια τους. Ἡ Ἀγγλία παίρνει δάνει ξεπουλῶντας τά πετρέλαια τῆς Β. Θάλασσας γιά 10 χρόνια. Τό Λονδίνο ἔχει βρωμίσει ἀπ τούς Ἀμερικανούς τουρίστες. Μεγάλη ἀκρίβεια. Μεγάλοι φόροι. Ἀκόμη καί οἱ ἐπιχειρηματίες ἔχουνε λυσσάξει γιά τά ἔξοδα θέρμανσης τῶν Ἀνακτόρων.

Ἀντίδραση: Τό PUNK. Τό PUNK ROCK. Ἡ PUNK ἐπανάσταση. Ἡ PUNK βία. Ἡ PUNK Ἀναρχία. Ἡ μόδα PUNK. PUNK-PUNK-PUNK. Τό PUNK ξαναζωντανεύει τό Λονδίνο. Ξαναζωντανεύει τήν Ἀγγλία. Τό PUNK εἶναι διεθνές. Τό PUNK εἶναι στό Παρίσι. Τό PUNK εἶναι στήν Ὀλλανδία. Τό PUNK εἶναι στήν ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ.

Τό PUNK δέν εἶναι στήν ΕΛΒΕΤΙΑ. Τό PUNK εἶναι τέχνη. (Ἡ ἱστορία ἀποδεικνύει ὅτι οἱ τρελλοί μεγαλουργήσανε στήν τέχνη). PUNK εἶναι ν ἀγνοεῖς. Νά ἀγνοεῖς τίς ὑπάρχουσες δομές. Τό PUNK εἶναι ἕνα πανηγύρι ἠθικῆς καί πνευματικῆς Ἀναρχίας κόντρα σ αὐτό πού ζοῦμε. Τό PUNK πηγάζει ἀπό τήν βαρεμάρα 17ρηδων ἀνέργων. Ἀπ τά παιδιά τῆς ἐργατικῆς τάξης. Τό PUNK ἔχει ταξική συνείδηση. Οἱ PUNKS εἶναι διανοούμενοι. Τό PUNK εἶναι γκροτέσκο. Τό PUNK εἶναι πολιτικό. Τό PUNK εἶναι ANTI. Τό PUNK εἶναι μηδενισμός. Τό PUNK εἶναι μιά ἀντίδραση. Τό PUNK εἶναι ΠΑΡΑΚΜΗ. Τό PUNK εἶναι κόντρα στήν ἰσόβια ἐξασφάλιση. Τό PUNK συντρίβει τό σύστημα. Τό PUNK εἶναι καταπιεστικό. Τό PUNK εἶναι ἕνα κίνημα. Τό PUNK εἶναι κοινωνική δυσαρέσκεια. Τό PUNK εἶναι γελοῖο. Τό PUNK εἶναι τό κενό. Τό PUNK εἶναι τό 1984. Τό PUNK δέν ἔχει καμιά ἐλπίδααα. PUNK πάει νά πεῖ νά ξέρεις ὅτι ἡ κοινωνία βρωμάει. PUNK ἰναι τό νά κάνεις κάτι ἀλλοιώτικο. Τό PUNK εἶναι ἕνα παλιό κῦμα. Τό PUNK εἶναι μιά ἀντίδραση στό «κίνημα ἀγάπης καί εἰρήνης» τῆς δεκαετίας

ΠΑΝΚ

τοῦ '60. PUNK εἶναι νὰ μὴν κρατᾶς λουλούδια. PUNK εἶναι νὰ μὴ χάνεις τὴν ψυχή σου μὲ τὰ χασίσια καὶ τὸ L.S.D. Τὸ PUNK εἶναι ἡ ἀντίδραση τῆς χωρίς-ζωή, ζωῆς. Τὸ PUNK εἶναι ὀργή. Τὸ PUNK εἶναι μουσική. Μουσική —PUNK. PUNK —μουσική. ROCK μουσική. ROCK PUNK. PUNK ROCK. Τὸ PUNK-ROCK εἶναιέμετικό ROCK. Τὸ PUNK-ROCK εἶναι αἰσχρό. Τὸ PUNK-ROCK κάνει τοὺς ἀνθρώπους νὰ κινοῦνται. Τὸ PUNK ROCK ἀντικαθρεφτίζει κάθε τι τὸ ἐκκωφαντικό, ἄγριο καὶ κοφτερό. (Νὰ ἕνα ἀκόρντο, νὰ κι ἄλλο ἕνα, νὰ κι ἕνα τρίτο, φτιάξε τώρα ἕνα συγκρότημα). Τὸ PUNK ROCK εἶναι ὀργισμένη μουσικὴ ποὺ παίζεται ὀργισμένα. Τὸ PUNK ROCK εἶναι ἡ μουσικὴ τῆς νεολαίας τῶν πόλεων. Τὸ PUNK-ROCK εἶναι νὰ μὴ γουστάρεις τὰ Σούπερ-γκρούπ (δὲ μπορεῖς νὰ ταυτιστεῖς μαζί τους γιατί εἶναι γέροι — δὲ μπορεῖς νὰ πᾶς στὰ Ρεσιτὰλ γιατί εἶναι πανάκριβα). Τὸ PUNK-ROCK εἶναι ἡ λευκὴ ἔκδοση τοῦ REGGAE.

Τὸ PUNK ROCK εἶναι ἐπιθετικό. Τὸ PUNK ROCK εἶναι ἐπιχείρηση.

Τὸ PUNK ROCK εἶναι συμβιβασμός. Τὸ PUNK ROCK τὸ λένε τώρα «ΝΕΟ ΚΥΜΑ» (ἔτσι ἀκούγεται πιὸ κυριλέ). Τὸ PUNK ROCK εἶναι ἡ C.B.S. Τὸ PUNK ROCK πλουτίζει τὶς ἑταιρίες δίσκων. Τὸ PUNK εἶναι μόδα. Τὰ κοσμήματα-παραμάνες PUNK εἶναι τῆς μόδας. Τὸ PUNK εἶναι περίεργο χτένισμα - περίεργα χρώματα — περίεργα ροῦχα. Τὸ PUNK βγάζει περιοδικά, γιὰ τοὺς δικούς του ὀπαδούς. Τὸ PUNK εἶναι νὰ κατεβαίνεις στὸ πεζοδρόμιο. Τὸ PUNK εἶναι ἐμφύλιος πόλεμος. Τὸ PUNK εἶναι ἡ τελετουργία τῆς συμπλοκῆς Σάββατο ἀπόγεμα καὶ μόνο ἂν ὁ καιρὸς εἶναι καλός. Τὸ PUNK εἶναι νὰ παίζεις ξύλο — νὰ πλακώνεσαι μὲ τοὺς τέντυ-μπόυς — νὰ πλακώνεσαι μὲ τὴν ἀστυνομία. PUNK σημαίνει νὰ μισεῖς τοὺς τέντυ-μπόυς. Οἱ PUNKS μπορεῖ αὔριο νὰ εἶναι τέντυ-μπόυς. Οἱ τέντυ-μπόυς μπορεῖ νὰ εἶναι αὔριο PUNKS. Ἡ μπορεῖ νὰ ἦταν χίππιδες προχθές. Τὸ PUNK εἶναι τρέλλα. Ἡ τρέλλα εἶναι ἡ ἀπάντηση στὴν κατάρρευση τῆς δεκαετίας τοῦ '70.

γιώργος μαστορίκος

με τη ντιβα στο ντιβανι

LIBER

Κάποτε ἦταν ἕνα μικρό κοριτσάκι πού ὀνειρευόταν σάν θά μεγαλώσει νά γίνει
ντίβα γιά νά τήν ἐρωτεύονται ὅλοι οἱ μεγαλοεφοπλισταί καί νά τῆς κάνουν
δῶρα ἀκριβά, κοσμήματα καί τά τοιαῦτα.
Ἔτσι λοιπόν ρύθμιζε τήν ζωή της ἀναλόγως καί ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα, ἔβαλε κά
ποιο μέσον ὁ θεῖος της καί ἔκανε αἴτηση μέ τρία χαρτόσημα τῶν 10 δρχ. γιά
νά πάρει τήν ἄδεια. Ὅμως τό δημόσιο δέν μπορεῖ νά δίνει ἄδειες στήν κα-
θεμιά γιάτί ἔτσι τῆς κάβλωσε καί στό παρελθόν πού ἦταν πιό ἐλαστικά τά
πράγματα εἶχε παρατηρηθεῖ κάποια κατάχρηση εἰς τόν κλάδο διότι πολλές
πού παίρναν ἄδεια μετ'οὐ πολύ ἀποκαλύπτονταν πώς ἦσαντε κυράτζες. Γιαυτό
ὁ νομοθέτης ἔχει φροντίσει νά τίς περνᾶνε πρῶτα ἀπό κάτι τέστ καί μετά
ἀπό ἐννέα μῆνες οἱ εἰδικοί θά ἀποφάσιζαν ἄν ἔκαναν γιά ντίβες ἤ θά ἔπρεπε
νά ἀκολουθήσουν κανα ἄλλο ἐπάγγελμα.
Τό κοριτσάκι(πού ἐν τῷ μεταξύ μέ τήν ἀνάπτυξη εἶχε περάσει στήν μετεφη-
βική ἡλικία) δέν φοβόταν τίποτα λόγω ὑπερβολικῆς αὐτοπεποιθήσεως καί ἐ-
πῆγε τήν προκαθορισμένη ἡμερομηνία εἰς τά κεντρικά, χωρίς νά φαντάζεται
τί θά ἐπακολουθήσει καί ἐζήτησε τόν κύριον Μάκην, πού ἦταν διευθύνων. Αὐ-
τός τήν καλωσόρισε εὐγενικά καί τήν ὁδήγησε εἰς τό ἰδιαίτερον. Ἐκεῖ, ἀ-
φοῦ γδύθηκε, τῆς εἶπαν νά κάνει πῶς κάνει ἡ Βουγιουκλάκη ὅταν χτενίζεται
καί ἄλλα παρόμοια. Στό τέλος τήν ἐρώτησαν ἄν ξέρει νά κάνει καλές πίπες
καί τήν ἐχλεύασαν ὅλοι τῆς ἐπιτροπῆς καί τῆς ἔριξαν μάλιστα καί τομάτες.
Μετά εἶπαν τάχαμας πώς "δέν κάνει γιά ντίβα" γιά νά δοῦνε τίς ἀντιδράσεις
της, ἀλλά ἡ κοπέλα πού δέν τό'βαζε κάτω τούς εἶπε "τό μάτι σας τό κλούβιο"
καί σηκώθηκε νά φύγει ἀξιοπρεπῶς. Τότε τήν σταμάτησαν καί τῆς ἐξήγησαν
ὅτι ἐκάνανε πλάκα καί πώς ὅλα ἦταν μέσα στό τέστ καί νά πάει ἀπό τοῦ κυ-
ρίου Μάκη τό γραφεῖο νά πάρει τό δίπλωμά της. Ἔτσι γρήγορα καί μεστά
περνάει ὁ καιρός ὅταν εἶσαι μεγάλη ντίβα...

Πέρασαν ἀπό τότε πολλά
χρόνια ἀλλά κανένας βιομήχανος
καί ἐφοπλιστής
στήν καινούργια ντίβα. Ὅλο καί κάτι ὑπάλλη-
λοι στό διαφημιστικό γραφεῖο πού ἐργαζόταν
τῆς ἔκαναν τά γλυκά μάτια ἀλλά τό μυαλό αὐ-
τηνῆς καράβια ὀνειρεύονταν. Μιά μέρα πού προ-
χωροῦσε στήν μαρίνα καί χάζευε τά γιώτ ἄ-
κουσε τήν φωνή ἑνός βαρκάρη, ὀνόματι Ἀλι-
φραγκῆ, ὁ ὁποῖος φοροῦσε μόνο ἕνα παντελόνι
μέ πράσινες ρίγες καί ἄσπρες κάλτσες. Ὁ
λοστρόμος αὐτός ἀγαποῦσε κρυφά ἀπό χρόνια
τήν ντίβα, καί μάλιστα ἐργαζόταν πρῶτα
ὡς τευτλοκαλλιεργητής ἀλλά τά παράτησε
γιατί κατάλαβε ἐγκαίρως πώς αἱ ντίβαι
δέν ἀσχολοῦνται μέ ἀγρότας καί προσπά-
θησε νά σταδιοδρομήσει στή θάλασσα. Μπο-
ρεῖ νά μήν ἔγινε πλούσιος ἀλλά εἶχε τή
μαούνα του καί ἔβγαζε ἐντίμως τό ψωμί
του. Ἄλλωστε εἶναι γνωστό πώς μέ τό
σταυρό στό χέρι κανένας ὥς τώρα δέν ἔ-
χει κάνει στόλους. Τῆς ἐξομολογήθηκε τόν
παράφορο ἔρωτά του καί μετά ἀλληλοπαρα-
σύρθηκαν σέ κάποιο φτηνό ξενοδοχεῖο καί
ξάπλωσαν στό ντιβάνι. Ἀπό τότε δέν ξα-
ναφάνηκαν στήν πιάτσα.

ΑΥΤΟ ΝΟΜΙΑ

Τά τελευταΐα δυό χρόνια, ὄχι χωρίς ἐξήγηση, ἄρχισε ν' ἀναπτύσσεται στά πανεπιστήμια ἕνα ὁλόκληρο κίνημα, πού ὀνομάστηκε κίνημα "ἀμφισβήτησης", κίνημα "κρίσης", ἤ κίνημα "τῶν καταλήψεων", μιά καί μέ τίς τελευταΐες αὐτές καταλήψεις ὁ πολύς κόσμος ἔμαθε τήν ὕπαρξή του. Ὁπωσδήποτε αὐτός ὁ λεγόμενος χῶρος τῶν ἀνεξάρτητων, αὐτόνομων πού βρίσκονται σέ στενή συνεργασία καί μέ ἄλλες δυνάμεις ὅπως ἡ Β'Πανελλαδική καί ἡ Π.Π.Σ.Π.ἦταν ἕνα φαινόμενο πρωτόγνωρο, καί γιά πολλούς ἀνεξήγητο. Ἔτσι ἀπό τίς πλειοψηφοΰσες ἀριστερές δυνάμεις τῆς Ε.Φ.Ε.Ε. δόθηκε ἡ ἐξήγηση ὅτι τό κίνημα αὐτό καί οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἀποτελοΰν "προϊόντα τῆς κρίσης τοΰ καπιταλισμοΰ", ἐνῶ ἀπό τίς κυβερνητικές πηγές χαρακτηρίστηκαν δείγματα "φιλελευθεροποίησης" τῶν φοιτητῶν. Ὅλα αὐτά βέβαια ἀφοΰ ἐπί δύο χρόνια ἀκούγαμε ἀπ'τό στόμα τοΰ καθένα, χωρίς αἰδῶ, ὅτι εἴμαστε χαφιέδες, ἀναρχοεξτρεμιστές, προβοκάτορες, ἀλῆτες, τομάρια κλπ. Ἡ οὐσία εἶναι μία. Ὅτι τώρα πιά ὁ χῶρος αὐτός εἶναι ὁ μόνος πού μπορεΐ νά δώσει μιά ἄμεση ἀπάντηση στά προβλήματα πού θά παρουσιαστοΰν καθημερινά. Κι αὐτό γιατί εἶναι οἱ μόνοι πού κονοΰνται ἔξω ἀπό τή λειτουργία τῆς νεολαίας κάποιου ἐπίσημου κόμματος, καί πού τά ἄτομα πού κινοΰνται μέσα στό χῶρο αὐτό μποροΰν νά λειτουργοΰν αὐτόνομα-πρωτοβουλιακά. Καί φυσικά ὄχι μόνο σέ πολιτικό ἐπίπεδο μέσα-καί γιατί ὄχι καί ἔξω- ἀπ'τά πανεπιστήμια, ἀλλά καί βασικά καί κύρια στον πολιτιστικό τομέα, σέ θέματα ἄμεσα καί φτιαγμένα πρωτοβουλιακά ἀπ'τούς ἴδιους τούς φοιτητές.

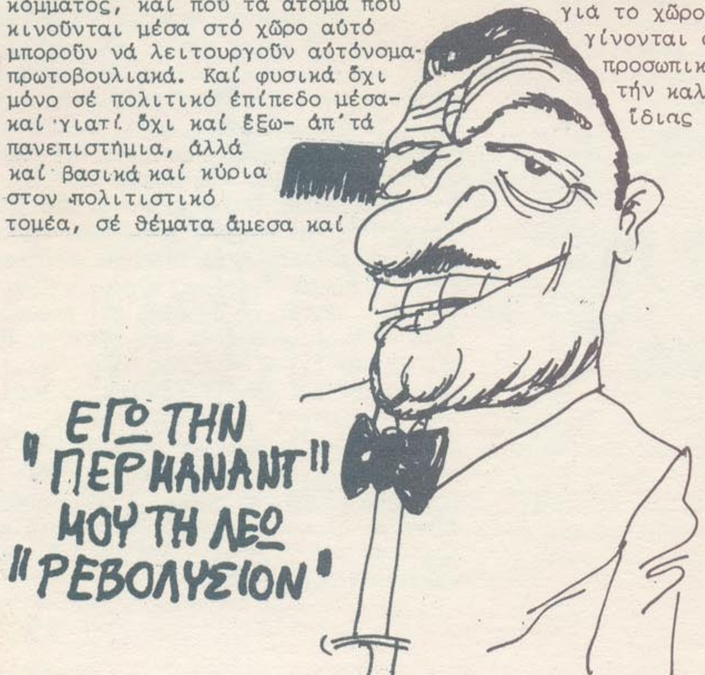
Αὐτό πού εἶναι πραγματικά καινούργιο καί πού ἴσως εἶναι αὐτό πού δημιουργεΐ τούς μεγαλύτερους φόβους στίς "σοβαρές" πολιτικές παρατάξεις, εἶναι ἕνας πραγματικά καινούργιος τρόπος ζωῆς, πού συγκρούεται μέ τίς φόρμες πού ἔχουν καθοριστεΐ ἀπό τόν κοινωνικό χῶρο τοΰ ἀστικοΰ κράτους, πού ὅμως πιστά καί ἀπαράλλακτα ἀναπαράγονται μέσα στίς νεολαΐες τῆς ΚΝΕ καί τοΰ ΠΑΣΟΚ. Οἱ "ἀξίες" τῆς ἅμιλλας, συντροφικῆς ἤ συναγωνιστικῆς, τοΰ σεβασμοΰ πρός τόν πατέρα, ἔστω κι ἄν εἶναι φασίστας ἀλλά εἶναι ταυτόχρονα καί ἐργάτης, ἡ σύγκρουση τῶν γενεῶν πού κατά τή γνώμη τῶν δύο αὐτῶν παρατάξεων δέν ὑπάρχει, ἡ "ἀξία" τοΰ ἐργαζόμενου πού βγάζει "τίμια" τό ψωμί, τοΰ νέου πού ἐργάζεται καί σπουδάζει, πού ἔχει μιά μόνιμη συναισθηματική+ ἐρωτική σχέση(ὑποκατάστατο τοΰ γάμου, μέ ὅλα τά στοιχεΐα καταπίεσης καί μικροαστισμοΰ), τοΰ νέου πού κοιμᾶται νωρίς τό βράδυ καί ξενυχτάει μόνο τό Σάββατο, πού ἀκούει Θεοδωράκη-Χατζιδάκι, πού ἀγαπᾶ τήν πατρίδα του καί εἶναι ἕτοιμος νά ἀποθάνει διά τήν ἐλευθερίαν της.

Ὅλες αὐτές οἱ περιβόητες "ἀρχές καί ἀξίες" δέ λένε τίποτα γιά το χῶρο. Οἱ ἀξίες πού γίνονται ἀποδεκτές εἶναι ἡ προσωπική προσπάθεια γιά τήν καλυτέρευση τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς καί τοΰ ἑαυτοΰ σου, ἡ ἀντίσταση σέ κάθε μορφή τρομοκρατίας πού κάθε μέρα ἐξσκεΐται ἀπό τόν ἁπλό ἀστυφύλακα μέχρι τόν εἰσπράκτορα τοΰ λεωφορείου καί ἡ ἐφαρμογή στήν πράξη τῆς φράσης τοΰ Βάνεγκεμ:"Οποιος μιλᾶ γιά ἐπανάσταση χωρίς νά ἀναφέρεται στήν καθημερινή ζωή, εἶναι σάν νά ἔχει ἕνα πτῶμα στό στόμα του.

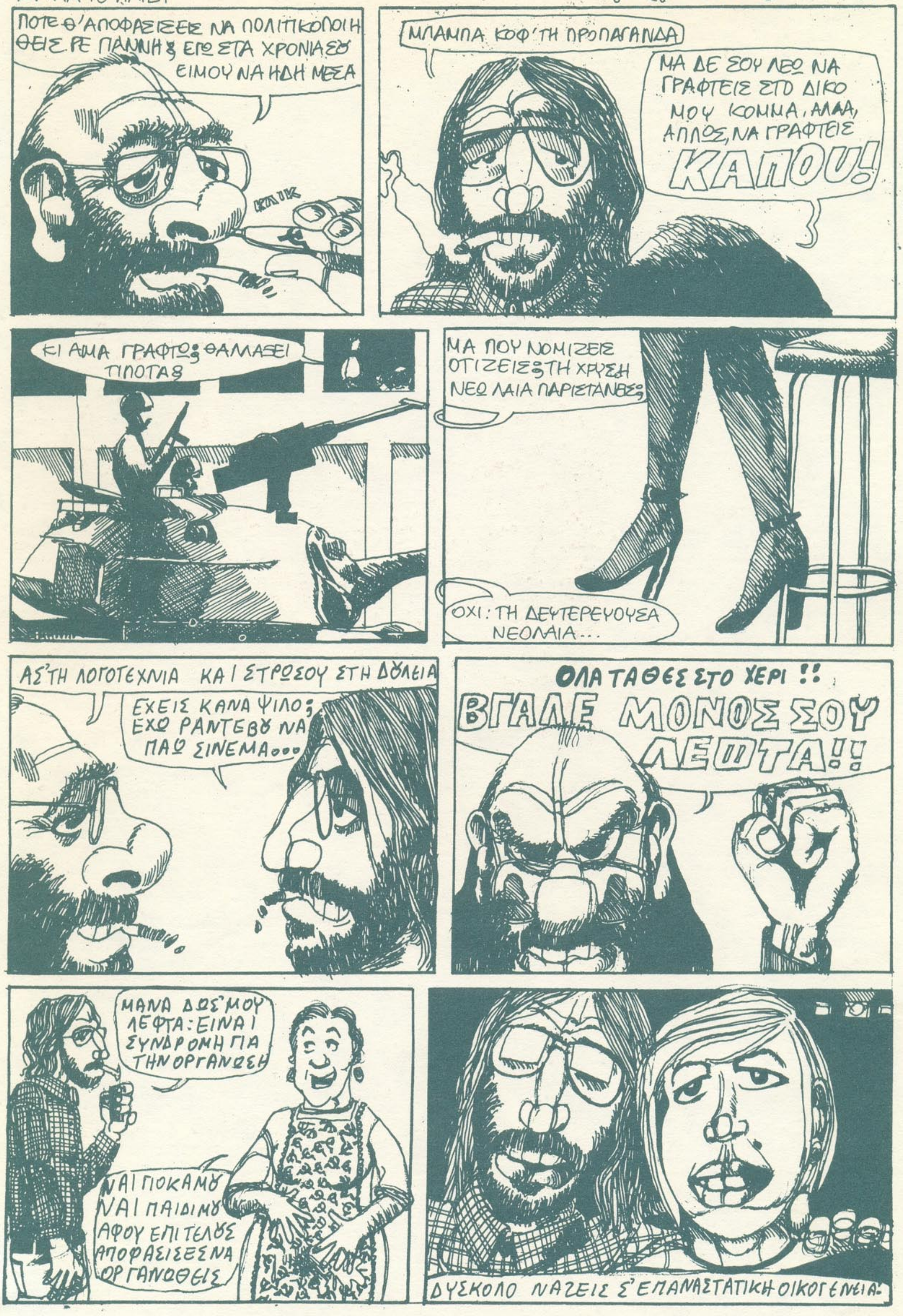
Εἶναι τό λιγότερο ἄσκοπο νά κάνει κανείς προβλέψεις γιά τό ποιά θά εἶναι ἡ κατάληξη τοΰ χώρου αὐτοΰ τῶν ἀνεξάρτητων. Σίγουρα ὅμως πολλά μπορεΐ νά περιμένει κανείς ἀπό τό χῶρο αὐτό, πού:*

εἶναι ὁ χῶρος πού στάθηκε ἱκανός:
νά συγκροτήσει ἀπόψεις
νά διχαστεΐ σέ ἀπόψεις
νά τεμαχιστεΐ σέ ἄκυρα, ἔγκυρα
ἤ λευκά
νά ἑνοποιηθεΐ μέ κοινή ἀγωνία
μπρός στή θέληση τῶν φοιτητῶν
καί στούς ἀγῶνες πού ἔρχονται
νά ξεπεράσει κόμματα
νά ἀντιπαρατεθεΐ σέ καθημερινές
ἤ βδομαδιάτικες ἐφημερίδες
νά ἀγνοήσει μηχανισμούς
μέ κοινοβουλευτικές ἐκπροσωπήσεις
νά νικήσει τή Δεξιά
στήν ἀναμέτρηση τῶν καταλήψεων
νά νικήσει τή Δεξιά
στήν καταμέτρηση τῶν ψήφων
ὁ χῶρος αὐτός εἶναι σήμερα:
ἡ τρίτη δύναμη τοΰ Φ.Κ.
ἡ πρώτη δύναμη τοΰ ἀγωνιστικοΰ
φοιτητικοΰ ριζοσπαστισμοΰ
ἡ μόνη δύναμη ἐπαναστατικῆς
κοινωνικῆς κοιτικῆς στά Α.Ε.Ι.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

ΚΡΙΜΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΑΜΜΟΣ

επιτελους φως εις το σκοτεινον μυστηριον της απωλεσθεισης κορασιδος

Τό πτῶμα τῆς νεαρῆς καί ὡραίας δακτυλογράφου Πόπης πού εἶχε ἐξαφανισθεῖ πρό τριετίας ἀπό τό γραφεῖον μυστικῶν ἐρευνῶν "Ο ΑΙΟΛΟΣ" ὅπου εἰργάζετο, ἀνεκαλύφθη, ὅλως τυχαίως ἀπό τόν γέροντα κλητήρα τοῦ περιοδικοῦ μας κ. Θεμιστοκλῆ Στανίδη καί τήν ἐρωμένη του κα Στέλλα Τσουμπλεκιάν, καθώς αὐτοί ἔκαναν τόν ἀπογευματινό τους περίπατο εἰς τήν τοποθεσίαν ΜΑΤΙ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς.

Κατά τήν διάρκειαν τῆς Ἐαρινῆς Ἐκδρομῆς καί Συνεστιάσεως κλιμακίου τῆς "ΤΡΥΠΑΣ" εἰς τήν ἐξωτικήν τοποθεσίαν ΜΑΤΙ(Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς), συνέβη τό ἑξῆς παράδοξον καί ἀξιοπερίεργον.

Ὁ κλητήρ τῶν κεντρικῶν γραφείων τοῦ παρ'ὑμῖν εὐαναγνώστου ἐντύπου, ἀμέσως μετά τήν καταβρόχθισιν τεσσάρων ἰμάμ μπαϊλντί, δύο μερίδων μουσακᾶ ἀ λά Ἐσπανιόλ καί μέρους τῶν ἐν τῆ κοινῆ τραπέζη ἰχθύων(κοκκινόψαρα Σιγκαπούρης) μετά ἱκανῆς ποσότητας ἐκλεκτῆς τοπικῆς μαγιονέζης (ὄχι πώς δέν πληρώνεται καλά ὅπως πάει καί διαδίδει εἰς τά ὑπόγεια ταβερνεῖα τοῦ Μεταξουργείου, διότι καί καλά πληρώνεται καί καλά περνάει μέ τήν σκανδαλιστικά ὑψηλή μηνιαία ἀποδοχή τῶν τριῶν χιλιάδων ἑξακοσίων πεντήκοντα, πλήν 272 γιά τό ΤΣΑ καί 739 κρατήσεις ΙΚΑ, μᾶς μένουν καί 2.639 ὑπόλοιπον, τά ὁποῖα μέ τήν ἐν κρεπάλη ζωήν πού διάγει φυσικόν εἶναι νά μή τοῦ φτάνουν οὔτε γιά τρεῖς ἑβδομάδες, ἐνῶ ἀντιθέτως ἡ καθαρίστριά μας Στέλλα Τσουμπλεκιάν ἥτις τυγχάνει ἀναλόγου ἀμοιβῆς, καί πέρα τά βγάζει καί κατορθώνει νά ἀποταμιεύει 150 δρχ. μηνιαίως γιά καμιά δύσκολη στιγμή) καί ἀμέσως μετά τό γεῦμα ἠσθάνθη ἔντονον τήν ἀνάγκην νά ἀφοδεύσει.

Ἀλλά ἄς ἀκούσουμε καί τήν ἐξιστόρηση τῶν γεγονότων ἀπό τόν ἴδιο τόν κ. Θεμιστοκλῆ Στανίδη, ἐτῶν 87:"Αἰσθάνθηκα μίαν πῶς νά τό ποῦμε, σωματικη ἀνάγκη καί προφασίζομαι κάποια δικαιολογία γιά νά πάω πρός χοντροῦ μου πίσω ἀπό τούς πυκνούς θάμνους στήν παραλία. Καθώς ἀφοδεύω μέ παρρησία ἀντιλαμβάνομαι ἔκπληκτος Τά Πόδια Στήν Ἄμμο Νά Σαλεύουν. Πῆγα κοντά καί διαπίστωσα πώς ἦσαν πεθαμένα. Τρομοκρατημένος ἔτρεξα καί τό εἶπα στή Στέλλα καί πῆγα γρήγορα νά τηλεφωνήσω στήν Ἀστυνομία. Σᾶς ὁρκίζομαι πώς δέν ἔχω καμιά ἀνάμιξη"

Ἡ κα Στέλλα Τσουμπλεκιάν ἐπιδεικνύουσα πιθανό ἀποδεικτικό στοιχεῖο. Ἡ ἀξιολόγησις ἐναπόκειται στίς ἀρχές.

Ἐκεῖνο ὅμως πού προκαλεῖ τήν ἔκπληξιν τοῦ Πανελληνίου εἶναι τό γεγονός, πώς τρία χρόνια τώρα, χιλιάδες Ἀθηναῖοι καί Ἀθηναῖες πηγαίνουν γιά μπάνιο κάθε Σαββατοκύριακο στό ΜΑΤΙ, καί κανείς ὥς τώρα δέν πρόσεξε Τά Πόδια Στήν Ἄμμο.

Καί ἡ ἄποψις τῶν Ἀρχῶν.

Ὁ ἐνωμοτάρχης τῆς χωροφυλακῆς κ. Ἀθανάσιος Μπατσιάκος πού κατέφθασε ἐν τῷ ἅμα καί προΐσταται τῶν ἐρευνῶν, ἐδήλωσε τά κάτωθι εἰς τόν συντάκτη μας κ. Πίνο Τίμπολο: "Τό εὑρεθέν εὕρημα δυσχεραίνει τό ἔργον τῆς προανακρίσεως καθόσον οἱ 7 νεαροί οἱ ὁποῖοι κρατοῦνται εἰς τήν Ἀσφάλειαν προσπαθοῦν νά ρίψουν τάς εὐθύνας εἰς δῆθεν ἀμέλειαν τῆς Ἀστυνομίας. Ἔτσι ἄλλος ἰσχυρίζεται πώς πρόκειται περί ἀτυχήματος, ἄλλος ἐπικαλεῖται ἐγκληματική ἐνέργεια, ἄλλος βιασμό ἐκ προμελέτης, ἄλλος λέγει πώς ἁπλῶς ἤθελε νά τήν ληστέψη κ.ο.κ.

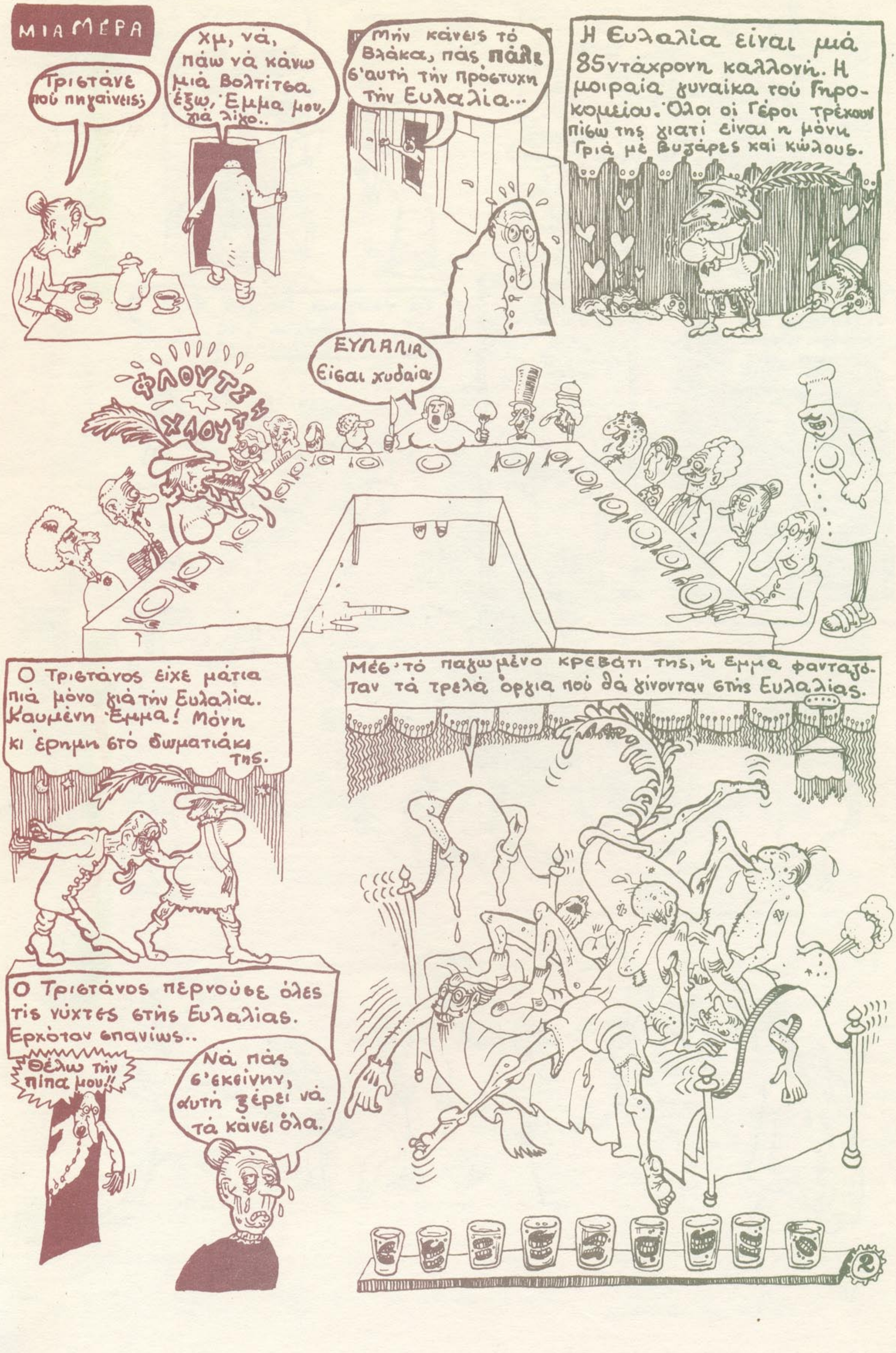
Δυστυχῶς ἡ ἀνακάλυψις τοῦ πτώματος ἀποκλείει τήν ἐκδοχήν πού εἶχε υἱοθετηθεῖ, δηλ. ὅτι οἱ ὕποπτοι εἶναι μυθομανεῖς κενόδοξοι, ἀκροβολισταί τοῦ μύθου μέσα στήν χειροπιαστή πραγματικότητα, καί ἔτσι ἡ πορεία τῆς ἀνακρίσεως θά στραφεῖ καί πρός ἄλλας κατευθύνσεις.

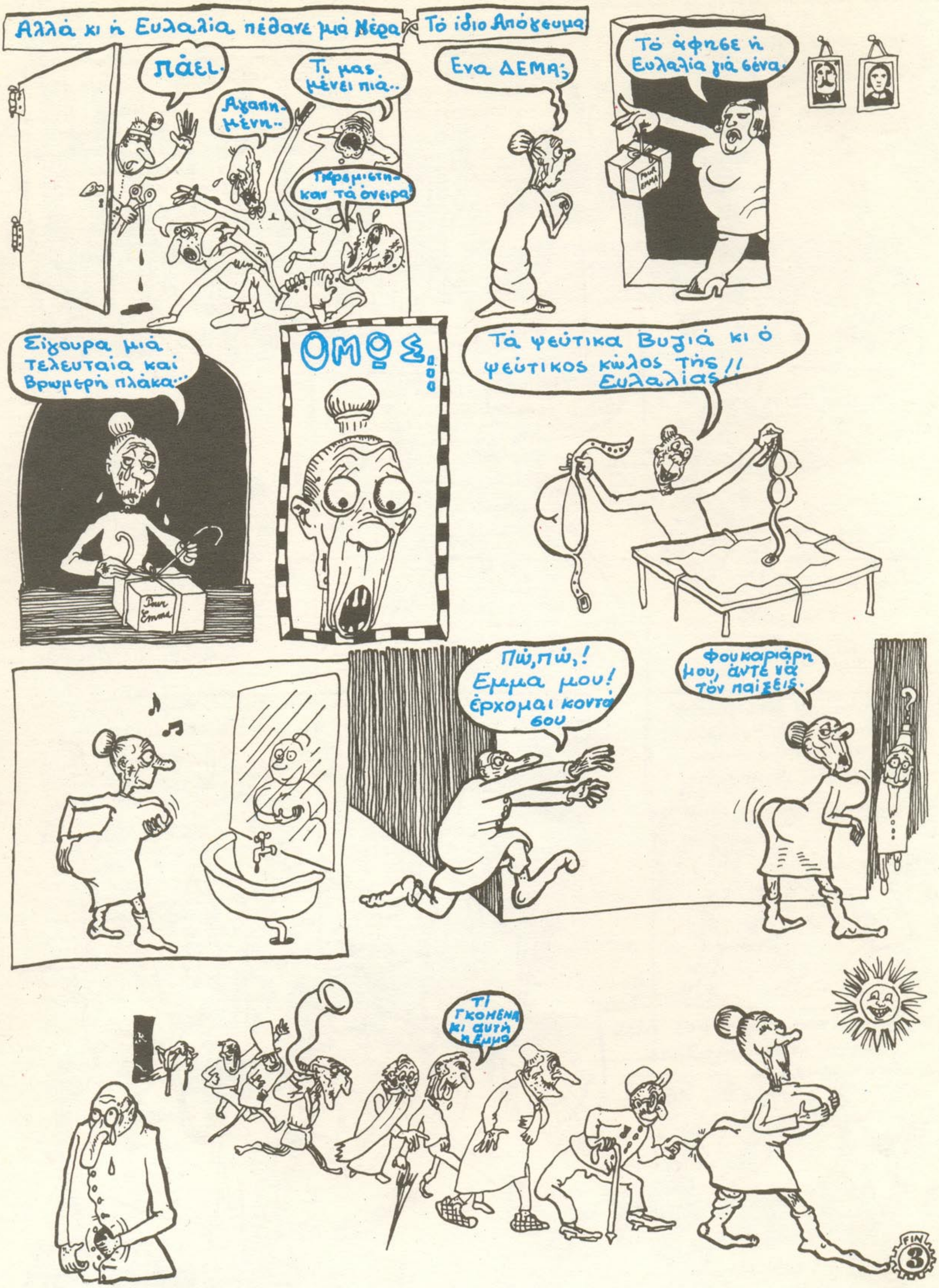
Πάντως, ἐγώ προσωπικῶς, εἶμαι πεπεισμένος πώς δέν μποροῦμε νά ἐκφέρουμε γνώμη χωρίς νά ἐρευνηθεῖ καί ἡ θανοῦσα".

Τό συμβάν καταχωρεῖται ἀνάμεσα στά πιό σκοτεινά τῆς τελευταίας δεκαετίας. Ἡ ὑπόθεσις ὅτι πιθανόν νά εἶναι ἕνα ἀκόμα ἔγκλημα τοῦ Τζάκ τοῦ Ἀντεροβγάλτη παραμένει μία ἀκόμη διανοουμενίστικη σοφιστία, καθώς ἄλλωστε καί ἡ ἐκδοχή ὅτι ἡ ἄτυχη νέα ἀποφάσισε νά αὐτοκτονήσει μέ αὐτό τόν παραπλανητικό τρόπο γιά νά φορτώσει στίς Ἀρχές καί τόν Τύπο ἕνα ἀκόμα ὀγκῶδες ἐρωτηματικό. Τό παρηγορητικό στοιχεῖο πάντως εἶναι πώς τουλάχιστον 19 νεαροί προσῆλθαν ὥς τώρα εἰς τήν χωροφυλακήν οἰκειοθελῶς καί ὁμολόγησαν αὐθορμήτως τό ἔγκλημά τους, ἔτσι ἡ ἐπιλογή τοῦ δολοφόνου εἶναι θέμα ὡρῶν.

Pino Timbolo

ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ
Νά λοιπόν, θά έχετε ένα όμορφο και γεμάτο ήλιο δωματιάκι!
Και η Διευθύντρια είναι Αξιαγάπητη...
ΓΕΡΟΚΟΜΕΙΟΝ
Κοίτα δώ, τί ζεστή ταπετσαρία!
Μπαμπακούλη και Μαμακούλα είμαι βέβαιη ότι εδώ θάστε ευτυχισμένοι.
Τώρα όμως πρέπει νά πηγαίνουμε. Θα 'ρχόμαστε συχνά νά σάς βλέπουμε (άν μάς μείνει καιρός...)
Ο κανονισμός!: 1. Όχι επισκέψεις στά δωμάτια. 2. Δίνετε όλα τά λεφτά σας στό ίδρυμα...
Μά τά έχω μαζέψει μέ ίδρώτα...
ΔΙΕΥΘΥΝΣ
Σιωπή! Δέν σάς ρώτησα. Μόνο άν είστε φρόνιμοι θά πέρνετε χαρτζηλίκι.
ΔΙΕΥΘΥΝΣ
Πολλοί από τούς γέρους πεθαίνουν στό γηροκομείο. Αμέσως τήν θέση τους τήν παίρνουν άλλα γερόντια. Μιά πολύ καλή επιχείρηση γιά τήν Διευθύντρια πού περνάει ζωή και κότα.
ΣΚΑΣΜΟΣ
1

ΜΙΑ ΜΕΡΑ
Τριστάνε πού πηγαίνεις;
Χμ, νά, πάω νά κάνω μιά βολτίτσα έξω, Έμμα μου, γιά λίγο..
Μήν κάνεις τό βλάκα, πάς πάλι σ'αυτή τήν πρόστυχη τήν Ευλαλία...
Η Ευλαλία είναι μιά 85ντάχρονη καλλονή. Η μοιραία γυναίκα τού Γηροκομείου. Όλοι οι Γέροι τρέχουν πίσω της γιατί είναι η μόνη Γριά μέ βυζάρες καί κώλους.
ΦΛΟΥΤΣΣ ΧΛΟΥΤΣ
ΕΥΛΑΛΙΑ Είσαι χυδαία
Ο Τριστάνος είχε μάτια πιά μόνο γιά τήν Ευλαλία. Καυμένη Έμμα! Μόνη κι έρημη στό δωματιάκι της.
Μές τό παγωμένο κρεβάτι της, ή Έμμα φανταζόταν τά τρελά όργια πού θά γίνονταν στής Ευλαλίας.
Ο Τριστάνος περνούσε όλες τις νύχτες στής Ευλαλίας. Ερχόταν σπανίως..
Θέλω τήν πίπα μου!!
Νά πάς σ'εκείνην, αυτή ξέρει νά τά κάνει όλα.

Αλλά κι ή Ευλαλία πέθανε μιά Μέρα
Πάει.
Αγαπη-μένη..
Τι μας μένει πιά..
Τσακισμένα και τά όνειρα!
Τό ίδιο Απόγευμα:
Ενα ΔΕΜΑ;
Τό άφησε ή Ευλαλία γιά σένα.
POUR EMMA
Σίγουρα μιά τελευταία και βρωμερή πλάκα...
Pour Emma
ΟΜΩΣ...
Τά ψεύτικα βυζιά κι ό ψεύτικος κώλος τής Ευλαλίας!!
Πώ, πώ,! Εμμα μου! έρχομαι κοντά σου
Φουκαριάρη μου, άντε νά τόν παίξεις.
ΤΙ ΓΚΟΜΕΝΑ ΚΙ ΑΥΤΗ Η ΕΜΜΑ
FIN
3

...οι δύο γαλατάδες

ΓΙΠΠΗΛΑΝΤ

ΤΟΥ JERRY RUBIN

Ὅλα τά γυμνάσια κι ὅλα τά πανεπιστήμια θά κλείσουν ἀπό τή στάση καί τό σαμποτάζ καί οἱ μπάτσοι θά περικυκλώσουν τά προαύλια μέ σφιχτές γραμμές. Τά σχολεῖα ἀνήκουν δικαιωματικά στά γουρούνια.

Ἑκατομμύρια νέοι θά καταλάβουν τούς δρόμους μέσα σ' ὅλες τίς πόλεις, χορεύοντας, τραγουδόντας, ξεδίνοντας, κάνοντας ἔρωτα στό δάπεδο, πέρνοντας L.S.D, καίγοντας τά στρατιωτικά χαρτιά, ἐμποδίζοντας κάθε κυκλοφορία.

Τό Πεντάγωνο θά στείλει στρατεύματα γιά νά πολεμήσουν τούς γκερίλας στό Λάος, στήν Ταϋλάνδη, στήν Ἰνδονησία, στίς Ἰνδίες, στό Κογκό, στή Βολιβία, στήν Νότιο Ἀφρική, στή Βραζιλία καί στή Γαλλία.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι πού εἶναι ψηλά τοποθετημένοι στήν κυβερνητική ἱεραρχία θά περάσουν ἀπ' τή μεριά τῶν γίππηδων.

Ἡ κυβέρνηση θά καταλάβει (ἀλλά πολύ ἀργά) ὅτι οἱ γίππηδες τήν διάβρωσαν μέχρι τό μεδούλι. Οἱ μαῦροι μπάτσοι θά κατέβουν καί θά συναντήσουν μές τόν δρόμο τοῦ Στρατοῦ τῆς ἀπελευθέρωσης τούς Μαύρους καί τούς Ἄσπρους.

Οἱ μαθητές θά καταλάβουν τό ραδιόφωνο, τήν τηλεόραση καί ὅλες τίς ἐφημερίδες. Ὅλα τά ἀστυνομικά τμήματα θά τιναχτοῦν στόν ἀέρα.

Οἱ ἐπαναστάτες θά καταλάβουν τίς φυλακές καί θά ἐλευθερώσουν ὅλους τούς φυλακισμένους.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν γραφείων θά βάζουν τσίχλες μές τούς ἠλεκτρονικούς ἐγκεφάλους.

Μεραρχίες ὁλόκληρες ἀπό στρατιῶτες καί ἐθνοφρουρούς θά ἑνωθοῦν μέ τούς ἐπαναστάτες μέ ὅπλα καί μπαγκάζια.

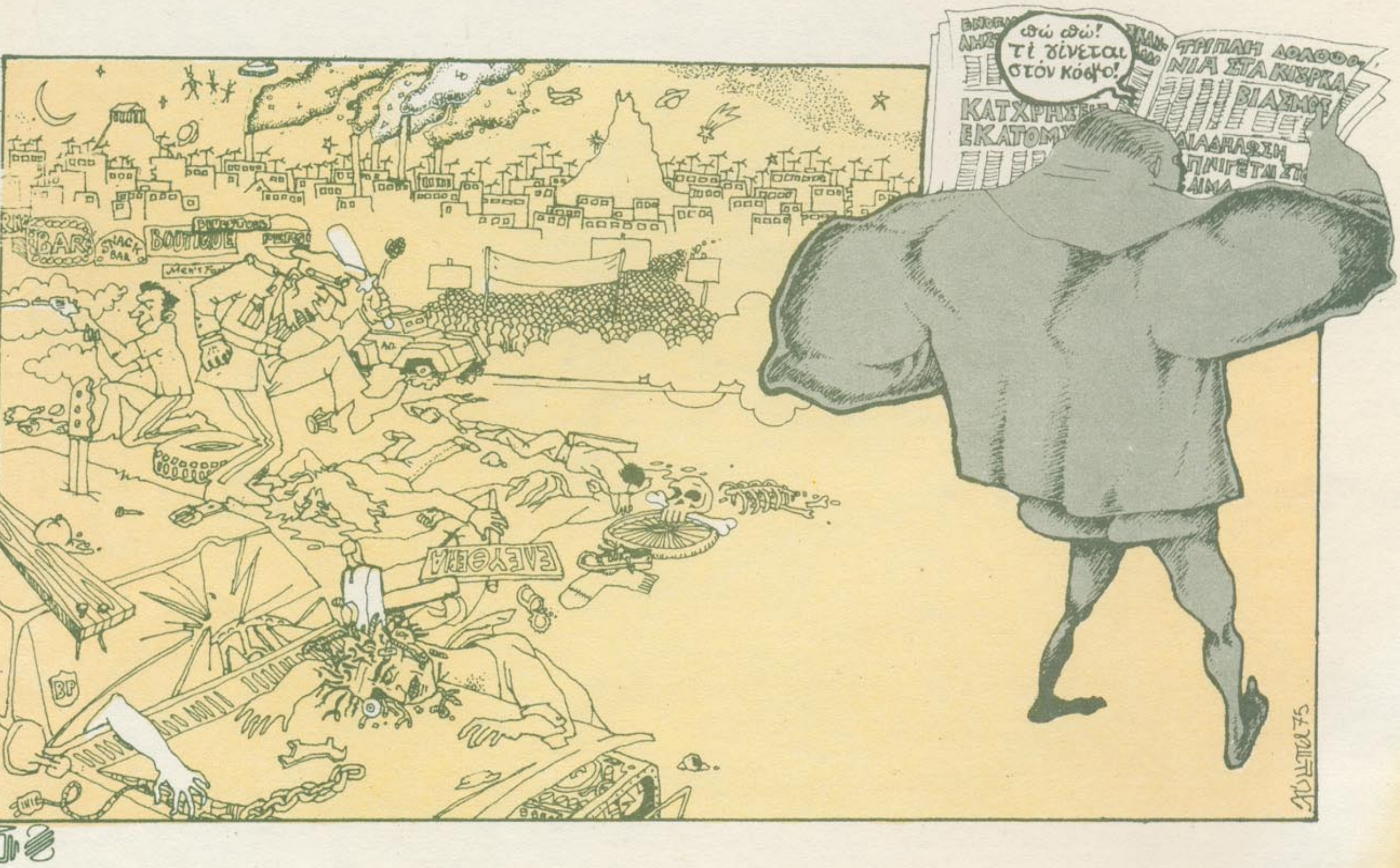
Οἱ ἐργάτες θά καταλάβουν τά ἐργοστάσια καί θά τά βάλουν νά δουλεύουν στήν ὑπηρεσία τῆς ἐπανάστασης, χωρίς κριτήρια κέρδους.

Τά κοντά μαλλιά θά μακρύνουν μέσα σέ μιά μέρα.

Τά γίππηκα ἑλικόπτερα θά βομβαρδίσουν τούς μπάτσους μέ ἀέρια L.S.D.

Τό πεντάγωνο θά κάνει ἀεροπορικές ἐπιθέσεις στίς γίππηκες βάσεις καί θά τούς κατεβάσουμε τ' ἀεροπλάνα τους μέ φωτιές.

Τά παιδιά τῶν μικροαστῶν θά πετάξουν ἔξω τούς πατεράδες τους καί θά μετατρέψουν τά σπίτια τους τῶν προαστείων σέ κρυψῶνες γιά ὅπλα καί βάσεις γκερίλλα.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ DO IT

Θά πάρουμε τίς τράπεζες καί, μαζί μέ τούς ὑπάλληλους, θά βουτήξουμε ὅλα τά λεφτά καί θά ἀνάψουμε τεράστιες φωτιές μ' αὐτά, τῆς χαρᾶς, στή δημόσια πλατεία.

Οἱ προηγούμενες ἐπαναστάσεις ἔβαζαν γιά σκοπό νά καταλάβουν τήν ἐξουσία τοῦ Κράτους καί νά πάρουν στά χέρια τους τά μέσα παραγωγῆς. Ἡ διεθνής Ἐπανάσταση τῶν νέων θ' ἀρχίσει ἀπό ἕνα γενικό λυώσιμο τῆς αὐταρχικότητας, τή στάση τῆς μάζας καί τήν ἀναρχία σ' ὅλα τά ἱδρύματα τοῦ καπιταλιστικοῦ κόσμου. Θά γίνει ἀπ' τίς φυλές τῶν μακρυμάλληδων, τῶν μαύρων, τῶν ὁπλισμένων γυναικῶν, τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν, τῶν σπουδαστῶν.

Ὁ γίππηκος μῦθος τῆς «ἀπελευθερωτικῆς ἀλητείας» θά διεισδύσει σέ ὅλες τίς δομές τῆς Ἀμέρικας. Ἡ ἐπανάσταση θά δοκιμάσει ἕνα γερό σόκ βλέποντας ὅτι εἶχε παντοῦ φίλους πού δέν περίμεναν παρά μονάχα ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΡΑΣΟΥΝ.

Στίς συγκεντρώσεις, ὁ ἐθνικός ὕμνος θ' ἀντικατασταθεῖ ἀπ' τά τραγούδια τοῦ Μπόμπ Ντύλαν.

Δέν θά ἔχει πιά φυλακές, δικαστήρια, ἀστυνομία.

Ὁ Λευκός Οἶκος θά μεταμορφωθεῖ σ' ἕνα δημοτικό κέντρο φιλοξενίας γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους πού θἆναι περαστικοί ἀπ' τήν Οὐάσιγκτων καί δέν θἄχουν μέρος νά περάσουν τή νύχτα. Ὁ κόσμος θά γίνει μιά πλατειά κοινότητα, ὅπου ἡ τροφή κι ἡ στέγη θἆναι δωρεάν, κι ἡ ἰδιωτική ἰδιοκτησία ἐξαφανισμένη.

Ὅλα τά ρολόγια θά καταστραφοῦν.

Οἱ μπαρμπέρηδες θά σταλλοῦν σέ ἀναμορφωτικά κέντρα γιά γά μακρύνουν τά μαλιά τους.

Ἡ «κλεψιά» δέν θά ὑπάρχει πιά ἀφοῦ ὅλα θἆναι δωρεάν. Τό Πεντάγωνο θά ἀντικατασταθεῖ ἀπό ἕνα πειραματικό κέντρο τοῦ L.S.D

Δέν θά 'χει πιά οὔτε σχολεῖα, οὔτε ἐκκλησίες: ὁ κόσμος θἆναι ἕνα μεγάλο σχολεῖο-ἐκκλησία.

Οἱ ἄνθρωποι θά ἀσχολοῦνται τό πρωί μέ τή γεωργία, μέ τή μουσική τ' ἀπόγευμα, καί θά κάνουν ἔρωτα ὅπου, ὅταν καί μ' ὅποιον τούς ἀρέσει.

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμέρικας δέν θἆναι πιά παρά ἕνα μικρούτσικο νησάκι γίππηκο μέσα στόν πλατύ ὠκεανό τῆς ἀγάπης τῆς Γιππηλάντ.

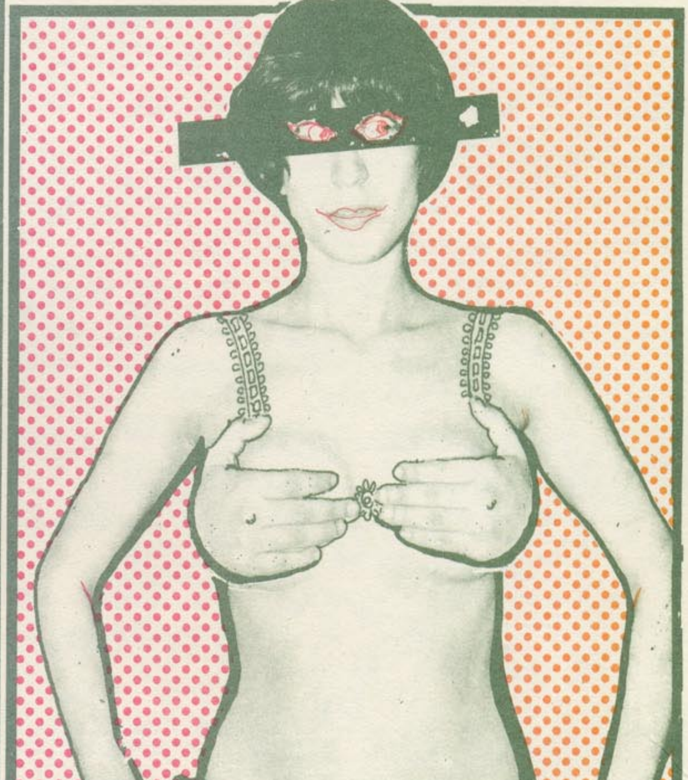

ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΦΟΡΑΩ. ΟΜΩΣ... το μοντελακι

"HOUFTA" της tri-ouff

HOUFTA new

ειναι το μοναδικο στον κοσμο, που πιανει το στηθος και το κρατα στο ΥΨΟΣ του...

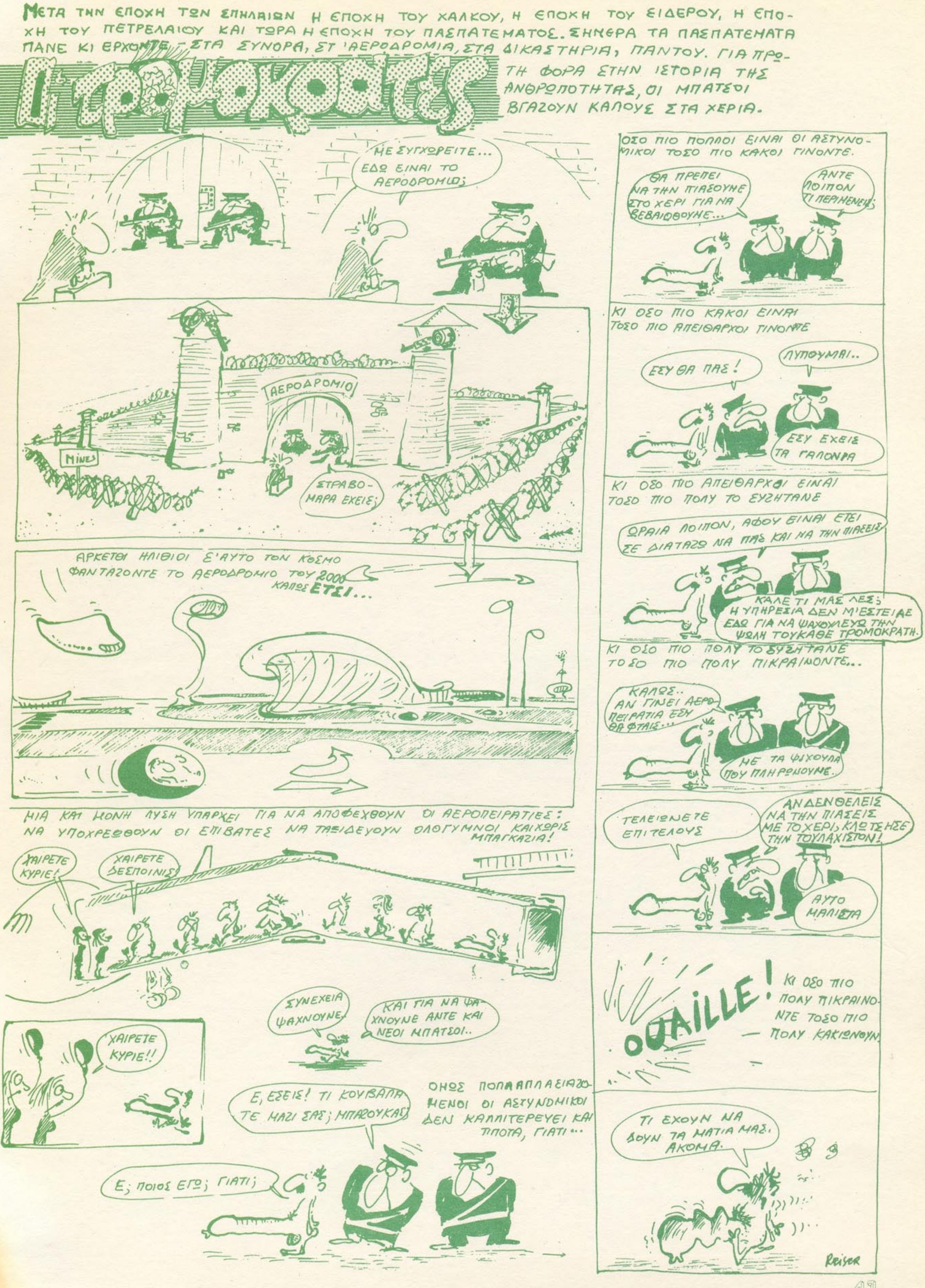
ΜΕ ΤΟ **ΝΕΟ Tri~uff**

INTERNATIONAL LTD 1972.

τερμα πια τα ουφ...

ολοχρονο
LIBER
δημητρη ακου τα σπουδαια νεα: οι παλιοι εχθροι μας φυγανε. αυριο θα ξαναπαμε στη δουλια μας
oh! really ??
OH! Really?
το ραδιοφωνο ειπε πως η σωτηρια μας ητανε μεσα στο τρολλευ κολι-ΑΤΣΟ-ΚΟΥΚΑΚΙ... την ειδανε πολλοι γνωστοι και φιλοι, σου λεω! στολισανε τις βεσπασιανες για να την υποδεχτουνε με τιμες ΠΡΕΠΟΥΣΕΣ και φροντισμενες...
αυριο θα πασω στην αγορα και θα σου παρω ενα (1) κοκορακι, αλλωστε το γιλεκακι που φορεις εγω στο 'χω ραμμενο. Α! και πουσαι μη ξεχασεις το καινουριο μας πλυντηριον - να το φερουνε οπου να 'ναι μαζι με την ηλεκτρικη σκουπα κ' φαρασι.
πασω λοιπον για να προλαβω να φυγω...
ωπ! ?!! ? οχι ?
ομως, παρ' ολο που συμφωνω απολυτως, περιμενε μια στιγμουλα... ξεχασες να μου πεις
ποιος θα ειναι ο ΝΕΟΣ ΕΧΘΡΟΣ μας!

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΣΠΗΛΑΙΩΝ Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΧΑΛΚΟΥ, Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΣΙΔΕΡΟΥ, Η ΕΠΟ-
ΧΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΡΑ Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΠΑΣΠΑΤΕΜΑΤΟΣ. ΣΗΜΕΡΑ ΤΑ ΠΑΣΠΑΤΕΜΑΤΑ
ΠΑΝΕ ΚΙ ΕΡΧΟΝΤΕ - ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ΣΤ' ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ, ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ, ΠΑΝΤΟΥ. ΓΙΑ ΠΡΩ-
ΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ
ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ, ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ
ΒΓΑΖΟΥΝ ΚΑΛΟΥΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ.
ΜΕ ΣΥΓΧΩΡΕΙΤΕ... ΕΔΩ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ;
ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ
MINES
ΣΤΡΑΒΟ-ΜΑΡΑ ΕΧΕΙΣ;
ΑΡΚΕΤΟΙ ΗΛΙΘΙΟΙ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΦΑΝΤΑΖΟΝΤΕ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ ΤΟΥ 2000 ΚΑΠΩΣ ΕΤΣΙ...
ΜΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΧΘΟΥΝ ΟΙ ΑΕΡΟΠΕΙΡΑΤΕΙΕΣ: ΝΑ ΥΠΟΧΡΕΩΘΟΥΝ ΟΙ ΕΠΙΒΑΤΕΣ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ ΟΛΟΓΥΜΝΟΙ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΜΠΑΓΚΑΖΙΑ!
ΧΑΙΡΕΤΕ ΚΥΡΙΕ!
ΧΑΙΡΕΤΕ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ!
ΧΑΙΡΕΤΕ ΚΥΡΙΕ!!
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΨΑΧΝΟΥΝΕ.
ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΨΑ-ΧΝΟΥΝΕ ΑΝΤΕ ΚΑΙ ΝΕΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ..
Ε, ΕΣΕΙΣ! ΤΙ ΚΟΥΒΑΛΑ-ΤΕ ΜΑΖΙ ΣΑΣ; ΜΠΑΖΟΥΚΑΣ;
ΟΜΩΣ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΖΟ-ΜΕΝΟΙ ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΔΕΝ ΚΑΛΛΙΤΕΡΕΥΕΙ ΚΑΙ ΤΙΠΟΤΑ, ΓΙΑΤΙ...
Ε; ΠΟΙΟΣ ΕΓΩ; ΓΙΑΤΙ;
ΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟΛΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΣΤΥΝΟ-ΜΙΚΟΙ ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΚΑΚΟΙ ΓΙΝΟΝΤΕ.
ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΠΙΑΣΟΥΝΕ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΓΙΑ ΝΑ ΒΕΒΑΙΩΘΟΥΝΕ...
ΑΝΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΣ;
ΚΙ ΟΣΟ ΠΙΟ ΚΑΚΟΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΑΠΕΙΘΑΡΧΟΙ ΓΙΝΟΝΤΕ
ΕΣΥ ΘΑ ΠΑΣ!
ΛΥΠΟΥΜΑΙ..
ΕΣΥ ΕΧΕΙΣ ΤΑ ΓΑΛΟΝΙΑ
ΚΙ ΟΣΟ ΠΙΟ ΑΠΕΙΘΑΡΧΟΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΤΟ ΣΥΖΗΤΑΝΕ
ΩΡΑΙΑ ΛΟΙΠΟΝ, ΑΦΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΤΣΙ ΣΕ ΔΙΑΤΑΖΩ ΝΑ ΠΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΠΙΑΣΕΙΣ
ΚΑΛΕ ΤΙ ΜΑΣ ΛΕΣ; Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΕΝ Μ' ΕΣΤΕΙΛΕ ΕΔΩ ΓΙΑ ΝΑ ΨΑΧΟΥΛΕΥΩ ΤΗΝ ΨΩΛΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗ.
ΚΙ ΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΤΟ ΣΥΖΗΤΑΝΕ ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΠΙΚΡΑΙΝΟΝΤΕ...
ΚΑΛΩΣ.. ΑΝ ΓΙΝΕΙ ΑΕΡΟ-ΠΕΙΡΑΤΙΑ ΕΣΥ ΘΑ ΦΤΑΙΣ...
ΜΕ ΤΑ ΨΙΧΟΥΛΑ ΠΟΥ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝΕ.
ΤΕΛΕΙΩΝΕΤΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ
ΑΝ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΤΗΝ ΠΙΑΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ, ΚΛΩΤΣΗΣΕ ΤΗΝ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ!
ΑΥΤΟ ΜΑΛΙΣΤΑ
OUAILLE!
ΚΙ ΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΠΙΚΡΑΙΝΟ-ΝΤΕ ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΚΑΚΙΩΝΟΥΝ
ΤΙ ΕΧΟΥΝ ΝΑ ΔΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΑΣ. ΑΚΟΜΑ.
Reiser

"ΟΙ ΑΚΡΥΛΙΚΕΣ ΑΡΑΧΝΕΣ"

«...άχ αυτοί ΟΙ ΑΓαπηΜΕΝΟΙ μας ΗΡΩΕΣ»

Nico Limbro

Ἐνῶ γίνεται μιά συναυλία ROCK N ROLL, καί χωρίς κανείς νά ἔχει καταλάβει τίποτα, μιά μυστηριώδης γκόμενα σέ στύλ"βάμπ" τοῦ 1920 μπαίνει κρυφά στά καμαρίνια τρώγοντας HOT DOG. Γλιστράει στήν πόρτα οπυ γράφει"SUPERSTAR'S PRIVE" καί κάθεται στήν ἀναπαυτική πολυθρόνα. Τό ραδιόφωνο μεταδίδει τίς"Ἀναζητήσεις μέσω τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ", ὅμως ἡ ἔνταση τῆς μουσικῆς ἀπό τή συναυλία σκεπάζει τά πάντα. ΤΟΤΕ: ἀνακαλύπτει τό κρυφό της ταλέντο ὡς JUNKIE καί κάνει μιά μικρή ἁρπαγή ἀπό τό STUFF τοῦ τραγουδιστῆ. Ἔχει μεγάλο πόνο διότι εἶναι πάμπτωχη τῆς κάνουν ἔξωση, τήν κυνηγάει ὁ WILLIE, ὁ μαστρωπός τοῦ οἰκοδομικοῦ της τεραγώνου, γενικῶς ὅλα πᾶνε κατά διαβόλου. Καί σάν νά μήν ἔφταναν ὅλα αὐτά μιά ὁμάδα κοινωνικῶν λειτουργῶν ἀπειλεῖ νά κατάσχει τά παιδιά της.

Ἡ συναυλία τελειώνει κάποτε. Ὁ SUPERSTAR, μετά τό συνηθισμένο SHOW ὅπου ἔσκισε ὅλα τά ροῦχα του ἐπιστρέφει ξεθεωμένος στό καμαρίνι του. Ἐκεῖ, τήν ὥρα πού ξεμπογιατίζεται, παρατηρεῖ ὅτι τό πτῶμα τῆς ἄτυχης νέας πού κεῖται στήν πράσινη μοκέτα, χαλάει τήν ἐπιμελῶς ἀκατάστατη αἰσθητική τοῦ δωματίου. Τό κοιτάζει ἀπαθῶς γιά λίγο."Διάολε" σκέφτεται ξαφνικά. "Ὅπου νά'ναι θά'ρθει αὐτός ὁ χοντρός ἀπ'τό MUSICAL EXPRESS καί θά θέλει συνέντευξη". Μέ ἤρεμες κινήσεις πετάει τό πτῶμα ἔξω ἀπό τό παράθυρο, στό στενό μέ τά σκουπίδια. Πρίν προλάβει νά κλείσει τό πατζούρι, ἀνοίγει ἡ πόρτα καί εἰσβάλουν στό μικρό καμαρίνι οἱ HELL'S ANGELS μέ τίς γυαλιστερές μοτοσυκλέτες τους καί τά κάνουν μαντάρα. Ὁ τραγουδιστής δέν γλυτώνει ἀπό τή μοίρα του. Τήν ἑπομένη τόν βρίσκει ἡ χωροφυλακή κατακρεουργημένο. Τό αἷμα ἔχει πλημμυρίσει τήν περιοχή. Τό μόνο στοιχεῖο πού μαρτυρᾶ ὅτι πρόκειται γιά ἔγκλημα εἶναι τ' ἀποτυπώματα πού ἔχουν χαράξει τά λάστιχα τῶν HARLEY DAVIDSON πάνω στή ματωμένη μοκέτα. Ὁ νέγρος χωροφύλακας τοῦ τμήματος τῆς περιοχῆς ἔχει φλιπάρει τελείως. Δέν βρίσκει ἄκρη πουθενά. Πάνω στήν ἀπόγνωσή του καλεῖ τόν δημοφιλή καί γνωστό ντεντέκτιβ MANNIX γιά νά διαλευκάνει τό μυστήριο τοῦ ἀποτρόπαιου αὐτοῦ ἐγκλήματος.

Ὁ MANNIX καταφθάνει μέ τό προσωπικό του τζέτ ἀπό τήν Πετσοπούλα ὅπου ἔκανε διάφορες (δυστυχῶς ἄκαρπες) ἔρευνες γιά τόν ἀνεξήγητο θάνατο τῆς 9ης γυναίκας τοῦ Βιάρχου. Στό ἀεροδρόμιο τόν ὑποδέχονται ἐθιμοτυπικῶς 20-30.000 θαυμαστές του. Μετά ἀπό τήν καθιερωμένη δεξίωση στό KINGS'KING HOTEL τῆς νιοστῆς λεωφόρου, κατευθύνθηκε πρός τόν τόπο τοῦ ἐγκλήματος. Μελέτησε σιωπηλά ὅλα τά στοιχεῖα ἀντάλλαξε κανα-δυό χαριτολογήματα μέ τόν CANNON,τόν COLOMBO, τόν COJAK καί ἄλλους διάσημους ντεντέκτιβς πού εἶχαν μαζευτεῖ γιά νά λύσουν τό αἴνιγμα, πού ἐν τῷ μεταξύ ἔχει ἀρχίσει νά ἀπασχολεῖ ὅλη τήν Ἀμερική. Κυρίως τούς νέους ἀπό 7-77 ἐτῶν οἱ ὁποῖοι θρηνοῦν τόν ἄδικο χαμό τοῦ ἐθνικοῦ των προϊόντος. Οἱ κάμερες τοῦ NBC καθώς καί ὅλων τῶν τηλεοπτικῶν δικτύων τῆς χώρας εἶναι στραμένες πάνω στίς ἔρευνες. Οἱ NEW YORK TIMES κάνουν μιά πολιτική ἀνάλυση τῆς καταστάσεως. Τό GAY LIBERATION FRONT ὀργανώνει ὀγκώδεις διαδηλώσεις στήν ALABAMA καί ἀπειλεῖ νά βγάλει ἄλλους 12 γερουσιαστές στίς ἑπόμενες ἐκλογές. Μέσα στή γενική σύγχιση πού ἐπικρατεῖ, ὁ πρόεδρος CARTER δίνει 80 τόνους φυστίκια στή Χιλή καί στέλνει 30 ἀεροπλανοφόρα γεμάτα COCA-COLA στό ZAIR. Τελείως κατά λάθος στέλνει καί ἕνα φορτίο ὅπλα στούς WEATHERMEN οἱ ὁποῖοι τινάζουν στόν ἀέρα τό EMPIRE STATE BUILDING καί τήν GOLDEN GATE.

Στήν πρόοδο τῶν ἐρευνῶν συμβαίνουν θεαματικά πράγματα. Ὁ MANNIX ἀντί νά κάνει τή δουλειά πού τοῦ ἔχει ἀνατεθεῖ, κάθεται καί σαχλαμαρίζει μέ τή γραμματέα του. Τό ἄγρυπνο μάτι τοῦ COJAK πού τά βλέπει ὅλα ἀνακαλύπτει τήν ἀλήθεια: ὁ φερόμενος ὡς MANNIX δέν εἶναι ὁ πραγματικός MANNIX ἀλλά πρόκειται περί τοῦ γνωστοῦ γραφικοῦ τύπου τῆς πλατείας Μαβίλη πού παριστάνει τόν MANNIX. Βέβαια βάσει τῆς θεωρίας πού λέει πώς οἱ θαυμαστές γίνονται πιό αὐθεντικοί ἀπό τά εἴδωλά τους, ὁ ψευτοMANNIX ἔπεισε τούς πάντες πώς εἶναι ὁ πραγματικός. Ὅμως οἱ ἀποκαλύψεις τοῦ δαιμόνιου COJAK δέν σταματοῦν ἐδῶ. Δίνει στή δημοσιότητα ντοκουμέντα γιά τίς σχέσεις τοῦ CANNON μέ τούς Κού-Κλούξ-Κλάν καί τούς Κινέζους σωματεμπόρους τῆς CHINATOWN. Ξεσκεπάζει ἐπίσης τόν COLOMBO ὁ ὁποῖος εἶναι νευρασθενής καί ἔχει νοσηλευτεῖ κατ'ἐπανάληψη στίς ἀκριβότερες ψυχιατρικές κλινικές τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἔτσι, μ'ἕνα σμπάρο δυό τρυγόνια γιατί μ'αὐτό τόν τρόπο ἔβγαλε ἀπό τή μέση τούς ἀνταγωνιστές του καί θά δρέψει τίς δάφνες μόνος του.

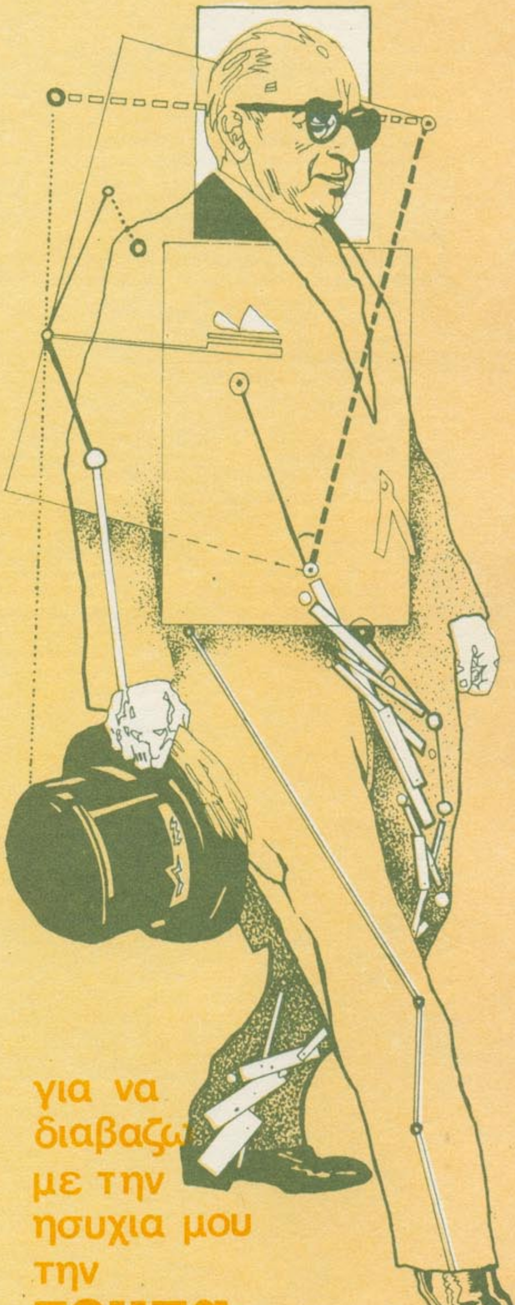
Σέ κάποιο ὀρεινό ἀγρόκτημα, ἀνάμεσα στά ψηλά καναδέζικα δέντρα,καμιά 20ριά "Ἄγγελοι" κάθονται γύρω ἀπό τή φωτιά καί παίζουν μέ τίς ἀλυσίδες τους... Ὁ πιό μεγάλος ἀπ'αὐτούς(παλιός λεγεωνάριοςστή Λεγεώνα τῶν Ξένων) ἐμφανίζεται ὡς ἀρχηγός. Εἶναι μᾶλλον περιορισμένης νοημοσύνης, ἐπικοινωνεῖ μόνο μέ νοήματα καί ὀνομάζεται DUFIT Τό ἐπιβλητικό του παράστημα τόν ἔχει καθιερώσει σάν ἡγετική φυσιογνωμία, ἐλλείψει ἄλλου. Ἀπόψε ὁ DUFIT εἶναι πολύ στενοχωρημένος. Ἤπιε μιά νταμιζάνα GIN καί σκέφτεται τήν κόρη του πού τήν ἔχασε σέ μιά διαδήλωση τό '58. Ἀπό τότε, ἄν καί ἔψαξε μέσω τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, δέν τήν ξαναβρῆκε ποτέ. Μόνο αὐτή ἡ πληροφορία πού τοῦ ἔδωσε ὁ SAM ὅτι τάχαμας ἡ κόρη του κάνει βίζιτες σέ διάφορους σεξουαλικά στερημένους ROCK N ROLLERS πού ἀπεδείχθη ψευδής. Παρόλο πού ψάξανε τό καμαρίνι μέχρι τήν τελευταία σπιθαμή, δέν βρῆκαν τήν κοπέλα πουθενά. Γι αὐτό καλά ξηγήθηκε καί θυσίασε τόν SAM στό θεό RA. Οὕτως ἤ ἄλλως ὁ SAM ἦταν ἕνα χαμένο κορμί...

Τώρα ὅμως θά'πρεπε νά ξαναρχίσει τό ψάξιμο ἀπ'τήν ἀρχή.

Τί ἀπέγινε ὅμως τό πτῶμα τῆς νέας στήν ἀρχή τῆς ἱστορίας; Ὁ σκουπιδιάρης πού πέρασε καί πῆρε τά σκουπίδια τό ἐπόμενο πρωί, νόμισε πώς ἦταν πλαστική κούκλα, ἀπ'αὐτές τῆς μιᾶς χρήσεως, καί τήν κράτησε γιά τόν ἑαυτό του. Ὅταν, ὅμως, τήν ἔπλυνε καί θέλησε νά τῆς κάνει ἔρωτα, διαπίστωσε πώς ἐπρόκειτο γιά πτῶμα. Ἐκνευρισμένος ἀπ'τό πάθημά του, ἀποφασίζει νά τό ταριχεύσει καί νά τό δωρίσει στό διευθυντή του, πού εἶναι μανιώδης συλλέκτης διαφόρων ἀξιοπερίεργων ἀντικειμένων πού κρύβουν οἱ σκουπιδοντενεκέδες. Ὁ Διευθυντής ἐνθουσιάζεται καί τοῦ δίνει προαγωγή. Αὐτός μέ τή σειρά του, προκειμένου νά ἐξευμενίσει τόν ὑπουργό γιά αὐξησοῦλα, τοῦ χαρίζει τό ταριχευμένο κορίτσι. Ἀλλά καί ὁ Ὑπουργός ἔχει ἀνάγκη τόν CARTER γιά κάποιο ἀπόρρητο ζήτημα. Ὁπότε τί νά τοῦ δώσει...τί νά τοῦ δώσει...; Τί ἄλλο ἀπό τήν ταριχευμένη κοπελιά! Ὅπερ καί ἐγένετο. Ἔτσι ἡ ταριχευμένη ἔφτασε στό Λευκό Οἶκο γιά νά κοσμήσει τήν κεντρική αἴθουσα συμβουλίων. Πλῆθος φιλότεχνων θαύμαζαν τό συναρπαστικό,σιωπηλό

ἔκθεμα. Ὡς τή μέρα πού μπῆκε στή μέση ὁ γλόμπος.
Μιά βροχερή καί σκοτεινή μέρα "κατέπλευσαν" στό Λευκό Οἶκο τρία περιπολικά τῆς ἀστυνομίας. Ὁ COJAK τήν πέφτει στά ἴσια στόν CARTER μ' ἕνα ἔνταλμα συλλήψεως καί κάμποσα γλυφιτζούρια:
-Τά ξέρω ΟΛΑ κάθαρμα! τοῦ λέει. Σκότωσες τή γκόμενα γιατί δέν σοῦ καθότανε καί προκειμένου νά ἐξαφανίσεις τό πτῶμα σκέφτηκες ὅ,τι πιό σατανικό μποροῦσε νά σκεφτεῖ ποτέ κανείς! Τήν ταρίχευσες καί τήν ἔβαλες σέ ἐμφανές σημεῖο ὅπου κανείς δέν θά ὑποπτευότανε τό παράνομο BACKGROUND'Ακολουθεῖ πεντάλεπτος παγερή σιωπή.
-Αὐτά πού μοῦ λές εἶναι κουραφέξαλα.'Εγώ εἶμαι πρόεδρος καί δέν χαμπαρίζω τίποτα. Ἅμα ἔχεις ἀποδείξεις, δεῖχτες! 'Αλλιῶς πάρε δρόμο μή σέ στείλω στό Σίνγκ-Σίνγκ. Αὐτά εἶπε ὁ πρόεδρος καί ἔδειξε τήν πόρτα.
Ὁ COJAK ὅμως δέν ἱδρώνει μέ κάτι τέτοια. Βγάζει ἀπό τήν τσέπη του ἕνα κουτάκι καί τό πετάει μέ ὕφος πάνω στό προεδρικό γραφεῖο.
-'Ορίστε λέει βαρυεστημένα παίζοντας μέ τά γλυφιτζούρια... Παίρνει ὁ JIMMY ἀτάραχος τό κουτάκι, μέ τό γνωστό χαμόγελο πού τόν ἔχει κάνει λαοφιλή-προεδρικό χαμόγελο μέ PEANUT BUTTER. 'Η ἀταραξία ὅμως ἐξαφανίζεται μόλις βλέπει τό περιεχόμενο. Οἱ ξανθές τρίχες του ἔχουν σηκωθεῖ. Βγάζει ἕνα Μάγκνουμ 44 καί φτύνει τόν COJAK.
-'Αλήτη, ἐδῶ πού σέ μαζέψαμε... Ναί, ρέ, ἐγώ διέταξα τό FBI νά πουλήσει DIRTY STUFF σέ κεῖνο τόν τυχάρπαστο τραγουδιστή, γιατί εἶχα πληροφορίες ὅτι ἦταν φανερός πράκτορας τῶν Κινέζων.
('Η σκοτεινή κάνη τοῦ 44 χάσκει μαύρη κατάμαυρη, σάν τίς μαῦρες τρύπες τοῦ διαστήματος, προλέγουσα τό σκοτεινό μέλλον τοῦ τηλεοπτικοῦ ἥρωος).
-'Η κοπέλα ἦταν κόρη τοῦ DUFIT τοῦ Τριπ-σκάρυδου, τοῦ γνωστοῦ ἀρχηγοῦ τῶν HELL'S ANGELS τοῦ COLORADO. Ἦταν μιά καλή εὐκαιρία μεταδίδοντας τήν πληροφορία στό γερο-"ἄγγελο", νά τούς μπερδέψουμε λιγάκι καί νά καθαρίσουν μεταξύ τους. Ἄλλωστε ἡ μικρή ἦταν μανιοκαταθλιπτικιά καί ἔπασχε ἀπό ἄσθμα. Δυστυχῶς σύμφωνα μέ νεώτερες πληροφορίες, ἦταν καί ἐρωμένη τοῦ ALLEN GINSBERG τοῦ ἀναρχικοῦ ποιητῆ τῆς παρακμῆς, ὁπότε πιθανότατα νά ἦταν ἡ μεσάζων ἀνάμεσα στούς "Μαύρους Πάνθηρες" καί τούς Μαοϊκούς.
-Οἱ ἐξηγήσεις σου δέν μέ πείθουν. Εἶναι γνωστό τό κόλπο. Προσπαθεῖς νά πολιτικοποιήσεις τήν ὑπόθεση ὥστε τελικά νά βγεῖς λάδι.
-Ὅτι κι ἄν νομίζεις, ἐγώ εἶμαι ὁ πρόεδρος καί κάνω ὅτι θέλω.
-Ἄντε ρέ κορόιδο! 'Αφοῦ τά πέρνεις χοντρά ἀπό τούς καπιτάλες μέ τίς φάμπρικες καί τά πετρέλαια.
-Πολύ τό λαϊκό ἥρωα μᾶς κάνεις καί δέ σέ βλέπω καλά.
-Αὐτό τό ἐπεισόδιο θά πουληθεῖ σ'ὅλη τή γῆ καί θά μᾶς φέρει 50 ἑκατομύρια δολάρια. Πρόκειται γιά ἐθνικό εὐεργέτημα.
-Αὐτό τό ἐπεισόδιο θά σοῦ στοιχίσει τό σκάλπ! 'Ετούτη τή στιγμή πού μιλᾶμε σχηματίζεται ἤδη δικογραφία ἐναντίον σου γιά ὑποκλοπή ἀπόρρητων καί κατασκοπεία.
-'Ανακατεύτηκα μέ τά πίτουρα καί μέ τρῶν οἱ κότες...
-Λαγός τήν πτέρην ἔτριβε...
-Κάλιο γαϊδουρόδενε, παρά γαϊδουρογύρευε...
-'Από τρελό κι ἀπό χαζό μαθαίνεις τήν ἀλήθεια...
-Τόν ἀράπη κι ἄν τόν πλένεις, τό σαπούνη σου χαλᾶς...
-COJAK εἶσαι ρατσιστής! Καί μένα δέν μ'ἀρέσουν οἱ μαύροι, ἀλλά τό λέω πιό διακριτικά.
....
'Από τό σημεῖο αὐτό ἡ κατάσταση ξεφεύγει ἀπ'τά χέρια μας. Τό χέρι τοῦ παρατηρητῆ δέν προλαβαίνει νά καταγράψει ὅλα ὅσα συμβαίνουν δίπλα του. Ἔτσι, ἀτυχῶς ἡ ἱστορία χάνει πολύ καί χρήσιμο ὑλικό. Οὕτως ἤ ἄλλως, τώρα γράφουμε ὅ,τι προλαβαίνουμε δέν ὑπάρχει χρόνος γιά λογοτεχνία.
Μέ τό πού βάζουν τόν COJAK φυλακή ἡ JANE FONDA μαζεύει τούς 'Ινδιάνους σέ πορεία διαμαρτυρίας, ὁ LAWRENCE FERLINGHETTI γράφει τρεῖς ἐλεγεῖες γιά τήν κατάντια τῆς 'Αμερικῆς, οἱ τουπαμάρος στέλνουν ταχυδρομικῶς βόμβες πρός ὅλες τίς κατευθύνσεις, ὁ GEORGE WALLACE σφάζει ὀχτώ νέγρους μουσικούς τῆς JAZZ πού τοῦ παῖζαν στά νεῦρα καί ἡ Μάμυ EISENHOWER παρανοεῖ τελείως καί διώχνει ὅλους τούς ὑπηρέτες της.
'Ο BOB DYLAN μέ τήν JOAN BAEZ δίνουν μιά πρωτοφανή σέ ἔκταση συναυλία στό MADISON SQUARE GARDEN πού τήν παρακολουθοῦν 30.000 ἄτομα καί τήν προβάλουν (σέ ἀπευθείας μετάδοση) 23 τηλεοπτικοί σταθμοί. 'Ο DYLAN μέ μαῦρα γυαλιά καί ἡ BAEZ μέ λουλουδάτο τσεμπέρι τόν κοιτάζει μέ σεβασμό. Ὅταν δέ τραγουδοῦν μαζί τό καινούργιο του κομμάτι COJAK CANE τό πλῆθος πετάει τά ἀφρολέξ μαξιλαράκια στόν ἀέρα ἀπό τόν ἐνθουσιασμό του.
"...ὁ ΤΕΟ COJAK μποροῦσε νά κατεβάσει ἄνθρωπο μέ μιά γροθιά ὅμως ποτέ δέν περηφανευότανε γι αὐτό...
Είν'ἡ δουλειά ΕΛΕΓΕ, τό κάνω μόνο γιά νά ζήσω...
CARTER μάζεψε τούς φίλους καί παγαίνετε στήν 'Αλάσκα νά κλωτσᾶτε κοκοράκια
ἀρκετά σᾶς φάγαμε στή μάπα
YEA/YEA... BLAH !!!!
Τά λόγια ἀπό τό COJAK CANE συγκλονίζουν ὁλόκληρες τίς ΗΠΑ ἀπό ἄκρου εἰς ἄκρον. 'Ο ELDRIGE CLEAVER συλλαμβάνεται ἐπειδή πέταξε κοκτέιλ Μολότωφ στήν πρεσβεία τῆς 'Αντίγκουα. 3.000 ἔξαλλοι HIPPIES καταλαμβάνουν τά κεντρικά γραφεῖα τῆς EXON (θυγατρική τῆς ESSO PAPAS) στή Βαλτιμόρη καί ξεπουλᾶνε ὅλες τίς

Εγω παντως αποσυρομαι απο την πολιτικη...

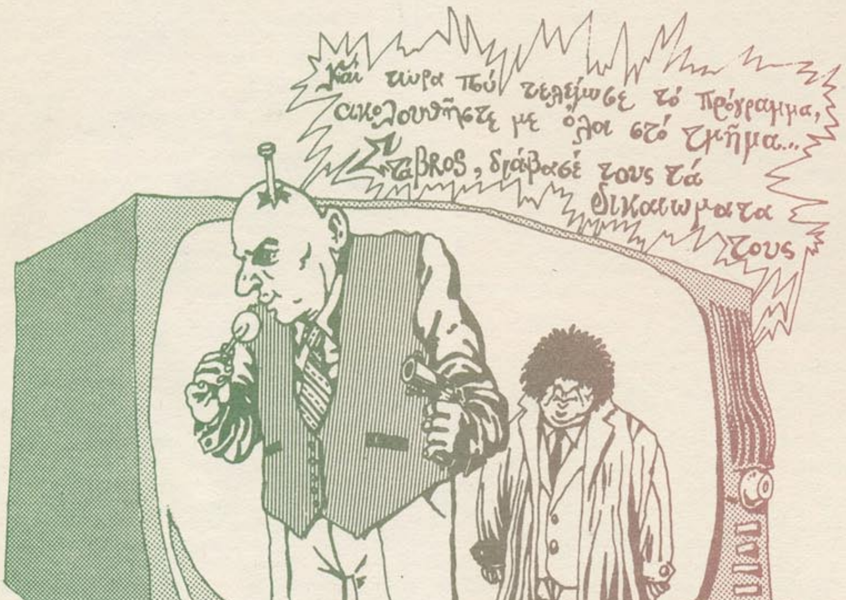
για να διαβαζω με την ησυχια μου την **τρυπα**

μετοχές της σέ τιμές ἐξευτελιστικές γιά τίς ἀνάγκες τοῦ κοινοβίου. Ὁ JIM LONDOS νικᾶ τό Μωχάμετ Ἄλη σ'ἕνα μπάρ τοῦ HARLEM καί τήν ἑπόμενη στιγμή πέφτει νεκρός ἀπό συγκοπή. Καιρικές ἀστάθειες ἔχουν μπερδέψει τή Μετεωρολογική Ὑπηρεσία. Οἱ ἡλιακές κηλίδες εἶναι σέ ἔξαρση πού δέν ἔχει ξανασημειωθεῖ ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Τρωικοῦ Πολέμου καί ὁ ἰονισμός τῆς ἀτμόσφαιρας εἶναι αὐξημένος. Ὁ JOHN WANE βρίσκεται βιασμένος καί μαχαιρωμένος μέ τό κοστούμι ἀπό τό θεατρικό ἔργο πού παίζει τόν Ἐρρίκο ΙΙΧ. Ἡ Ἀστυνομία ἐνοχοποιεῖ τήν ESTER VILLAR. Στό Τέξας 50.000.000 ἀγελάδες κάνουν ἐμετό ταυτόχρονα, ἔξω ἀπό τό γήπεδο τοῦ RAGBY καί λόγω τῆς πλημμύρας πνίγονται 7 κάουμπόυς. 53 τόνοι κοκαΐνης χάνονται στό τελωνεῖο, καί κατά ἀνεξήγητο τρόπο, τήν ἑπομένη ἡμέρα παρατηροῦνται πάρα πολλά καινούργια ρεκόρ στά 9.000 μ. ἐνῶ ἡ παραγωγή τῶν καρπουζιῶν ἀποσταθεροποιεῖται μέ ἀπρόβλεπτες συνέπειες γιά τήν οἰκονομία τῆς χώρας. Ὅλο καί περισσότερα γίνονται ἀντιληπτά ἀπό ὁλοέν αὐξανόμενο ἀριθμό πολιτῶν κυρίως κατά τίς μεταμεσημβρινές ὧρες. Τό "Τρίγωνο τοῦ Διαβόλου" καταπίνει τό JET τοῦ HUGH HEFNER καί ἀπό τότε ἡ Αἴτνα ἄρχισε νά ξερνάει ἑκατομύρια τεύχη τοῦ PLAYBOY ἀνά δευτερόλεπτο. Δυό μέρες ἀργότερα αὐτοκτονεῖ ὁ Σάχης τῆς Περσίας ἀπογοητευμένος ἀπό τά ἐγκόσμια.

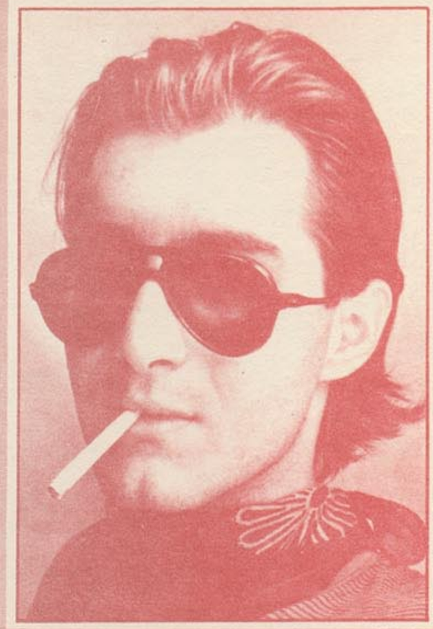
Μιά μυστηριώδης ἀσθένεια ἔχει ἀφανίσει τούς μισούς Μογγόλους. Τό Λουξεμβοῦργο κηρύττει τόν πόλεμο στήν Ὀνδούρα. Ἡ Σενεγάλη ἀποποιεῖται τήν εὐθύνη γιά τό φόνο τοῦ Ἴντι Ἀμίν ὁ ὁποῖος βρέθηκε σέ κατάσταση σήψεως μέσα στή μπανιέρα τοῦ σπιτιοῦ του, ἐνῶ ἔπαιζε ἀμέριμνος μέ τό καραβάκι του φορώντας γυναικεῖα ἐσώρουχα. Οἱ Βεδουίνοι μεταναστεύουν στήν Α.Γερμανία καί οἱ Ρῶσοι καθιερώνουν τήν "Ἡμέρα τῆς ΡΕΓΓΑΣ" ὡς ἐθνική ἑορτή. Ὅμως τό συγκλονιστικότερο ἀπ' ὅλα ὅσα συνέβησαν μέσα σ'αὐτή τήν περίεργη βδομάδα ἦταν αὐτό πού ἔγινε στήν Ἀθήνα, ὅταν μερικές ὁμάδες ἀπό ἐπίλεκτα "COMMANDÖ ἄνοιξαν νύχτα τίς πόρτες ὅλων τῶν ψυχιατρείων καί ἄφησαν ἐλεύθερους τούς τροφίμους ἀφοῦ προηγουμένως τούς ὅπλισαν μέ αὐτόματα τύπου STERN καί χειροβομβίδες.

οι μερες που ακολουθησαν: ηταν γεματες πληξη και ανια

Ὅλοι μας σκεφτήκαμε πώς πέρασε ἀκόμη μιά βδομάδα. Καί ἀπό αὔριο θ'ἀρχίσει νά περνᾶ ἄλλη μία. Ἡ ἱστορία αὐτή χρειάζεται μερικούς "ἥρωες" γιά νά μήν ἐκφυλιστεῖ σέ βαρετό χρονογράφημα. Οἱ ἥρωες πάντα προξενοῦν κάποιο ἐνδιαφέρον σέ μιά ὑπόθεση πού εἶναι ἀπό χέρι χαμένη. Ἀνοίγει, λοιπόν, ἡ αὐλαία στό θερινό θέατρο. Προβολεῖς καί...γκαγκάν-γκαγκάν (μουσικές) οἱ ἥρωες μπαίνουν στή σκηνή. Αἴσθηση στό ἀκροατήριο. Φοροῦν ἠλεκτρικά ροῦχα καί σκορποῦν χαρτοπόλεμο. Ταχυδακτυλουργοί βγάζουν κουνελάκια, GO-GO GIRLS χορεύουν τσάμικο, πολύχρωμα μπαλονάκια ὑψώνονται στόν οὐρανό-τό κλίμα. εἶναι φαντασμαγορικό καθώς ἡ μπάντα παίζει ἕνα γρήγορο τσάτσά.
Τά φῶτα χαμηλώνουν καί ...ΦΣΣΣΤ!
Οἱ "ἥρωες"
χάνονται
στόν
ἔναστρο οὐρανό
ἀνάμεσα στά μπαλόνια...

v.LIBRO 89

Ὁ Nico Libro ἔχει ἀφιερώσει μέρος τῆς ἐνεργείας του στό στήσιμο Μύθων πού ἀπορρίπτουν τόν ἑαυτό τους μέ μιά ἐναλλακτική ταχύτητα πού γίνεται καί διαλεκτικά καταληπτή(καίτοι πάντοτε κάτι θά περισσεύει). Ὅπως πολύ σωστά μαντέψατε δέν κάνει τίποτα παραπάνω ἀπό τό νά εἰκονογραφεῖ τήν πραγματικότητα ἀφαιρώντας ἀπό τόν ἑαυτό του τό δικαίωμα θεματικῆς ἐπιλογῆς. Ὁ ἴδιος στό βιβλίο του "Liste des Verbes Irreguliers" (Παρίσι 79) ἐξηγεῖ πώς λειτουργεῖ ἕνας στατικός μετασχηματισμός ἀπεριορίστου εὐθύνης ὅταν δέν ἀναλύει τίς πληροφορίες του συναισθηματικά. Ἡ φαινομενική δυσφορία πού προκαλοῦν οἱ ἐπί μέρους θεωρήσεις τοῦ "Περί ὧν ὁ λόγος" ἀντισταθμίζεται ἀπό τές εἰδυλλιακές, χαρούμενα βιωμένες ἐμπειρίες καθημερινότητας τοῦ ἀναγνώστου. Τά μόνιμα σημεῖα ἀναφορᾶς στό ἔργο πρέπει νά ἀντιμετωπιστοῦν σάν συμπτωματικές ἐκτιμήσεις γιατί στήν πραγματικότητα δέν ὑπάρχουν παραπάνω ἀπ'ὅσο δέν ὑποψιαζόμαστε. Ἄλλωστε, ὅπως λέει κι ἕνα νεολιθικό τσανουδάκι:

"Πίσω ἀπό τίς λέξεις
κρύβονται κι ἄλλες ἔξεις"

Ὁ LIBRO (πού εἶναι γνωστός σέ μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοῦ καί μέ τό ψευδώνυμο Νίκος LIBERόπουλος) ἐκδίδεται κατόπιν ἐπιμόνων παραινέσεων γιά μιά σωστότερη κοινωνική συμπεριφορά.

Contado
00.00
National
HSV

Contado
00.00
National

ΕΛΛΑΣ;
ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΟΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
1868
Hail Neophyte!
As such I greet you because your petition for membership has been examined and passed by the committee, and you have been found qualified to receive the first instructions preparatory to your participation in the work of our organization.
Accompanying this letter you will find a sealed folio. Break the outer seal and read the "Secret Mandamus" contained therein. I suggest that you DO NOT break the inner seal of the folio until you have carefully read the "Secret Mandamus Number One."
You will also find within the folio your membership card containing your key number.
The Rosicrucian teachings are prepared in the form of monographs. Two of these monographs will be sent to you twice monthly. We suggest that you read Mandamus Number One this week and save the other monograph or Mandamus Number Two to read next week. In approximately two weeks you will receive the next two monographs.
I want you to feel that the personal, intimate contact now being established is the first step in the demonstration of the spirit of real brotherhood, and I extend to you my hand in true Fellowship.
With all good wishes for Peace Profound, I am
Sincerely and fraternally,
Your Brother,
Imperator.
First Day, on The Path, R. C.
A∴M∴O∴R∴C
International Jurisdiction of North, Central, and South America, British Commonwealth and Empire, France, Switzerland, Sweden, and Africa.
GRUNK!
ΜΗΝ ΠΑΡΑΠΟΝΙΕΣΑΙ, ΤΣΙΟΥΤ. ΣΥΝΕΧΙΣΕ ΝΑ ΡΙΧΝΕΙΣ!
FZZZ
ZIK
ZRAP
ZIK
ZIK

Η ΧΣΙΚΙΑΣΜΕΝΗ ΝΑΝΑ

Αννα Ασταρτ

'Η Μαίρη γράφει τίς χριστουγεννιάτικες κάρτες της καί φοράει τό καινούργιο φουστάνι της μέ μιά χάρη!!!!! ποτέ της δέν πένθησε τίποτα πίνει μέ κάτι μεγάλες γουλιές τό γάλα της.......γιά νά τελειώνει γρήγορα όπως λέει,-δέν τήν πιστεύω ποτέ της δέν λέει άλήθεια, όλα είναι ψεύτικα πάνω της τά λουστρίνια παπούτσια της οί ξυρισμένες μασχάλες της.....καί κάτι γοφοί πού λικνίζονται στόν άέρα.....δέν είναι δικοί της άλλά τῆς Μαίρυλιν Μονρόε-τῆς τό'πα καί γέλαγε μέ κάτι γέλια χυδαῖα!!!!! μοῦ'φεραν άναγούλα(καί ό άδερφός μου δέν είναι κουτσός άπό τήν πολυομυελίτιδα πού πέρασε άλλά φοράει πόδι μέ μπαταρία άλλιῶς δέν μπορεῖ νά τό κουνήσει.....) ὕστερα βάφει τά χείλη της μέ μώβ κραγιόν λές καί τελειώσαν τά κόκκινα. 'Ο πατέρας μου λέει πώς αὐτή θά γίνει τροτέζα καί γώ στά κρυφά όλο σπίτι της ξημεροβραδυάζομαι.

Αὐτή θέλει νά γίνει τραγουδίστρια καί γώ θέλω νά γίνω σοβαρή!!!!! 'Η κυρία Τιτίκα ή μαμά της άπορεῖ καί έξίσταται πῶς ταιριάζουμε;;-έχει τρίχες στό στῆθος της "άπ'τό σαγόνι τίς μαδάει μέ τσιμπιδάκι γιά νά μήν φαίνονται" είναι λέει άπ'τίς όρμόνες πού έπαιρνε γιά νά πιάσει τή Μαιρούλα-"στήν 'Αμερική βρήκανε ότι όσες γυναῖκες κάναν τέτοια θεραπεία στήν κλιμακτήριο παθαίνουν καρκίνο.

Τώρα είναι πεθαμένη άπό πρόπερσι τό καλοκαίρι μέ φοβερούς πόνους στόν Εὐαγγελισμό άπό καρκίνο τοῦ ὕπατος-κίτρινη σάν τό λεμόνι γεμάτη καντίλες άπό άποστήματα πού άνοίξανε καί τρέχανε πύον σάν ὥριμα σῦκα στήν πλάτη πρίν πεθάνει ή καημένη. Ήτανε όμορφη γυναίκα στά νιᾶτα της καλοβαλμένηΣμυρνιά χήρα άπ'τά 32 της. Όταν τελείωνε τή δουλειά άπ'τοῦ Δαμβέργη σήκωνε τά πόδια ψηλά κι όποιον πάρει ό χάρος..... μᾶς άφηνε καί καπνίζαμε μπροστά της άπ'τήν τρίτη Γυμνασίου-στήν ήλικία σας, μᾶς έλεγε έπιτιμητικά, έφτασα κολυμπώντας άπό τή Σμύρνη στόν Πειραιά μόνη μου καί μετά άπό δύο χρόνια παντρεύτηκα τόν 'Αδάμ- λές καί τό'ξερε ό καημένος πώς θά πεθάνει γρήγορα καί βιαζότανε, μιά βδομάδα μόνο μετά τή γνωριμία μας παντρευτήκαμε στήν 'Αγία Ζώνη μέ κεριά γιατί ήταν ό πόλεμος μέ τούς Γερμανούς καί είχαμε συσκότιση..... 'Η κυρία Τιτίκα έκτός άπ'αὐτά ήξερε καί τόν καφέ- όταν ήταν στά κέφια της μᾶς άναποδογύριζε τά φλυτζανάκια τοῦ καφέ καί άφοῦ πρῶτα στραγγίζανε μᾶς τόν έλεγε-'Ακόμα καί σήμερα καμιά φορά βλέπω στόν ὕπνο μου ότι περπατάω στίς διακλαδώσεις άπ' τά καφεδένια δρομάκια τῆς κυρίας Τιτίκας άπ'τά χεράκια της σχεδιασμένα.

Τή Μαίρη δέν τήν βλέπω πιά γιατί άφοῦ καί οί δυό παντρευτήκαμε πρῶτα κάτι ρεμάλια μετά άμέσως χωρίσαμε καί άλλάξαμε γειτονιά "οὔτε γώ οὔτε αὐτή μένουμε πιά στά Πατήσια"-Αὐτήν τήν έπιασε ό δεύτερος άντρας της στά πράσα μέ τό γκόμενο πού ήταν ό πρῶτος της έρωτας "τόν ήξερα" νά γαμιῶνται στήν κρεβατοκάμαρα..... τά παιδιά ήταν στή συνυφάδα της καί αὐτός χαρτόπαιζε όλη τή νύχτα έχασε όμως καί ήρθε νά πάρει φρέσκα άπό τό σπίτι γιά νά ρεφάρει καί τήν πάτησαν..... κρίμα γιατί μετά άπό δυό μῆνες πέθανε ό γέρος του "στρατηγός μέ φράγκα καί άκίνητα καί δέν τῆς έδωσε μία τό καθίκι..... οὔτε γιά τά "μούλικα" όπως τά άποκαλεῖ-τόν τρέχει στά δικαστήρια βέβαια γιά διατροφή άλλιῶς θά τοῦ τά άφήσει έξω άπ'τήν πόρτα τῆς μάνας του τῆς κάργιας πού τόν καθοδηγεῖ νά τά ξεσκατίζει γιατί καί αὐτή είναι νέα καί θέλει νά κάνει τή ζωή της. Όλες αὐτές τίς λεπτομέρειες τίς έμαθα άπ'τή BABY SITTER τῶν παιδιῶν πού μένει στό διπλανό διαμέρισμα άπ'τῆς μάνας μου καί τά βράδυα πού δέν δουλεύει κουτσομπολεύουν τούς πάντες γιά νά περάσει ή ὥρα μιά καί δέν τούς άρέσει ή τηλεόραση. 'Η Μαίρη δουλεύει σέ λέσχη μέ γκανιότα άλλά θά γίνει φωτομοντέλο άπ'ότι έμαθα γιατί ό καινούργιος της γκόμενος κάνει διαφημιστικά SPOT καί θά τήν χρησιμοποιήσει στά άποσμητικά- έχει ὡραῖο δέρμα καί βγαίνει καλά στό VIDEO έγώ πάντως ξέρω πώς έχει ὡραῖα πόδια καί θά έκανε γιά καλτσόν..... έλπίζω νά τήν φροντίζει ή μάνα της άπό κεῖ ψηλά γιατί είναι τόσο άφελής πού μπορεῖ νά βρεθεῖ στό Μπαχρέιν μαντρωμένη σέ κανένα χαρέμι γιά πλούσιους πετροδόλλαρους χωρίς νά τό πάρει πρέφα. Καί γώ δέν είμαι σοβαρή πιά πίνω μαῦρα καί δουλεύω στά καζίνα γκρουπιέ γιατί παίρνω καλά φράγκα καί δουλεύω τή νύχτα καί ταξιδεύω έπίσης πού τόσο μ'άρέσει.

Το κοριτσι του μηνος

ρεμπετικα τραγουδια (ΣΤΙΧΟΙ) προς πωλησιν

Ο ΠΟΡΤΟΦΟΛΑΣ

Ἤτανε τό πρῶτο μάτς
πού εἶδα στή ζωή μου
μέ ἄδειο τό στομάχι
καί μαύρη τήν ψυχή μου.

Μέσα στόν ἠλεκτρικό
σέ τέτοιο στριμωξίδι
τό ρεμπούμπλικο γυρτό
ὁλόκληρο ταξίδι.

Τρόπο ἔχω δραστικό
στήν ἰδέα μου ἐμμένω
βλέπω τόν περαστικό
τώρα μόνο περιμένω.

Πορτοφόλι πού φουσκώνει
καλό αἴσθημα ἀφῆς
μέσα σέ παντελόνι
ἑλληνικῆς ραφῆς.

Μέσα στόν ἠλεκτρικό
ἕνας κύριος μέ μουστάκι
ὕφος ψεύτικα ἀντρικό
μιά κυρά μέ τόν Κωστάκη.

Μαῦρα μάτια ἀπό πεῖνα
ἀγωνία καί ξενύχτι
στό μυαλό μου μία σφήνα
νά τόν πιάσω μές τό δίχτυ.

ΜΟΣΧΑΤΟ
Νά τώρα νάτο
ΦΑΛΗΡΟ
θά χεστῶ στό τάληρο.

Ἀκούγεται ἕνα χράααтς
""Αστο κάτω ρέ καργιόλη"
"Λές νά'χουνε πουλήσει τό μάτς"
"Ρέ ποῦ τό πᾶς τό πορτοφόλι;"

ΠΑΩ ΠΙΟ ΚΑΤΩ ΚΑΙ Τ'ΑΦΗΝΩ
ΜΕΣΑ ΕΧΕΙ ΜΟΝΟ ΕΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

Κι ἤτανε τό πρῶτο μάτς
πού εἶδα στή ζωή μου
μέ ἄδειο τό στομάχι
καί μαύρη τήν ψυχή μου.

ΣΥΝΩΣΤΙΣΜΟΣ ΤΡΟΧΟΝΟΜΩΝ

Ἄπορος καί ὀρφανός
βγῆκα στούς πέντε δρόμους
Μέ τροχονόμους γέμισε
ὅλη ἡ κοινωνία
Ἕνα σκοινάκι τέντωσα
στά ὄρη περπατάω
καί τό θεριό ξοπίσω μου
κάνω πού δέν τό βλέπω
Μιά θά πέσω μιά σκαλώνω
Ξερό κλαράκι ἔπιασα
κάθησα νά φουμάρω
Κυρ δικαστή συμπάθα με
εἶμαι μικρό ἀκόμα
Ἄιντε θά μέ φάει
ἡ καμινάδα
Ἄιντε ἄναψε τό πράμα
φωτιά ἡ κάψτρα στό σκοινί
μόνος θά μείνω τώρα
θεριό καί γώ ἐπέσαμε
πάλι στούς πέντε δρόμους

ΤΟ ΨΑΡΙ ΠΟΥ ΣΑΛΕΥΕΙ

Στίς ἀκτές στήν Ἀραβία
βλέπουμ'ἕνα καρχαρία
συλλογίζεται μέ πόνο
κανά φράγκο νά'χε μόνο.

Μόνο νά'χε κανα φράγκο
πρίν τόν φάει ἡ Μαρμάγκω
πρίν ἡ πεῖνα τοῦ τσακίσει
τήν λεπτή του δόλια φύση.
Ρεφραίν
Ἕνας καρχαρίας φίλε
εἶναι πράμα πού σαλεύει
εἶναι σχῆμα πού ὁ κόζμος
τό ζητᾶ καί τό ζηλεύει.

Ο ΕΘΝΑΡΧΗΣ ΚΙ ΕΓΩ

Στήν πλάση πού τήν περπατῶ
μοιάζει νεκροταφεῖο
ἀφοῦ τό γέλιο κόπηκε
ὁ ἄνθρωπος ἐκόπηκε στά δύο
Μή γελᾶς τόν ἀστυνόμο
μή τό δικαστή
μή τούς ἔνδοξους στρατούς
μή καί τόν αἰχμάλωτο
Μέ τό λοῦστρο δέν γελᾶς
μήτε καί μέ τή γιαγιά μου
κάηκε ἀπό σόμπα ζωντανή
Ἀφοῦ τό γέλιο κόπηκε
ὁ ἄνθρωπος ἐκόπηκε στά δύο
Μή γελᾶς τό ποιμενάρχη
τό λιμενάρχη τόν ἐθνάρχη
Ὤχ θά σκάσω πούφ θά σκάσω
Ἔτσι πώς τό'φτιαξαν
σέ κωμωδίες θά πηγαίνω
μαντίλια θά πουλῶ
γαργάλα με κυρ ἀστυνόμε
κυρ δικαστή
γαργάλα τα ἐθνάρχη μου
νά ζήσεις σύ κι ἡ κομπανία σου.

ΑΝΤΕ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΜΑΣ

στον Αντρεα Π.

Άντε στὴν ὑγειὰ μας καὶ καλὸ χειμῶνα. Χωματόδρομος μπροστὰ μας καὶ τὸ μίνι νὰ τρέχει μὲ ἑκατὸ καὶ τὸ τσιγάρο νὰ μοὺ καίει τὸ λαιμό. Άντε νὰ θυμηθοῦμε τὰ παλιά, σκέφτηκα. Παλιὸς πύργος στὴν Κηφισιά, τεράστια δωμάτια μὲ φάρμακα, ζυγαριές, πλίθους, ψυγεία, ὀρυκτέλαια, λάμπες, κρεβάτια, τηλεοράσεις, ξεχαρβαλωμένους καναπέδες, καθρέφτες καὶ κορνίζες ἀνάκατα ριγμένα κι ἐμεῖς στὴν ἄκρη πιτσιρικάδες καὶ γερόντόμαγκες ταυτόχρονα, νὰ συντονίζουμε τὴ θλίψη μας καὶ τὴ ζωή μας στὸ χόρτο . . Σίγουρα δὲ θὰ μὰς τὴν πέσουνε; Ναὶ ρὲ μπαγάσα, ἐδῶ ποὺ εἴμαστε ποὺ νὰ μὰς βροῦνε. Κι ὁ πιτσιρικὰς ὁ Καναδὸς νὰ ἔχει φλιπάρει ποὺ ρίχνω τὸ παραμύθι ποὺ μοὺ ἔχει κολλήσει στὰ χέρια στὸ πάτωμα. Ντὶκ τὸ κρομὶ που παρεφλι.

Καὶ τὶ ἔγινε ρὲ μάγκες, πὼς τὴν βγάζατε σαμέ.

Τὶ νὰ σοὺ πῶ δὲ θὰ πιστεύεις. Μέχρι ποὺ εἴχαμε διακόπτη γιὰ τὸ φῶς. Έμπαινε ὁ διευθυντὴς καὶ μεὶς ξύναμε τ ἀρχίδια μας. Πήραμε ἐκείνη τὴν ἀποθήκη καὶ δὲ μὰς πείραζε κανένας. Δυὸ κρεβάτια καὶ σπεσιὰλ οἱ δυὸ μας τὴ βρίσκαμε. Θὰ μοὺ πεὶς φυλακὴ ητ-νε. Καὶ τὶ ἔγινε! Μάγκες. Τὴν πρώτη τηλεόραση, τὸ πρῶτο ῥαδιόφωνο, τὸ πρῶτο πικ-ἀπ στὴ φυλακὴ εμεὶς τὸ βάλαμε. Μέχρι καὶ ἠλεκτρικὴ σόμπα εἴχαμε, ἀκοὺς ἠλεκτρικὴ σόμπα!

Νὰ δεὶς τὸν Ἱπποδρομάκια νὰ ξυπνάει τὴ δεύτερη φορὰ ποὺ ἀνοίγει τὸ σίδερο καὶ νὰ πηγαίνει μὲ τὶς πυτζάμες γιὰ κατούρημα τοίχο-τοίχο καὶ νὰ τοῦ λέει ὁ διευθυντὴς — Ἀπὸ δῶ παιδί μου εἶναι οἱ τουαλέτες — δὲν ἔβλεπε ὁ μπαγάσας ἀπὸ τὰ χάπια ποὺ ἔπαιρνε.

— Καλὰ ρὲ σεὶς καὶ τὰ χάπια ποὺ τὰ βρίσκατε;

Ἐμένα ὁ γιατρὸς μοὺ εἶχε δώσει Στεντὸν πενηντάρια - Εἶχα ἕνα σακκάκι κρεμασμένο καὶ οἱ τσέπες του ήταν γεμάτες Στεντόν. Χαρτιὰ παίζαμε, τηλεόραση βλέπαμε, ἄραχτοι εἴμαστε. Ὅποτε γουστάραμε βάζαμε τὸ χέρι καὶ δῶστου.

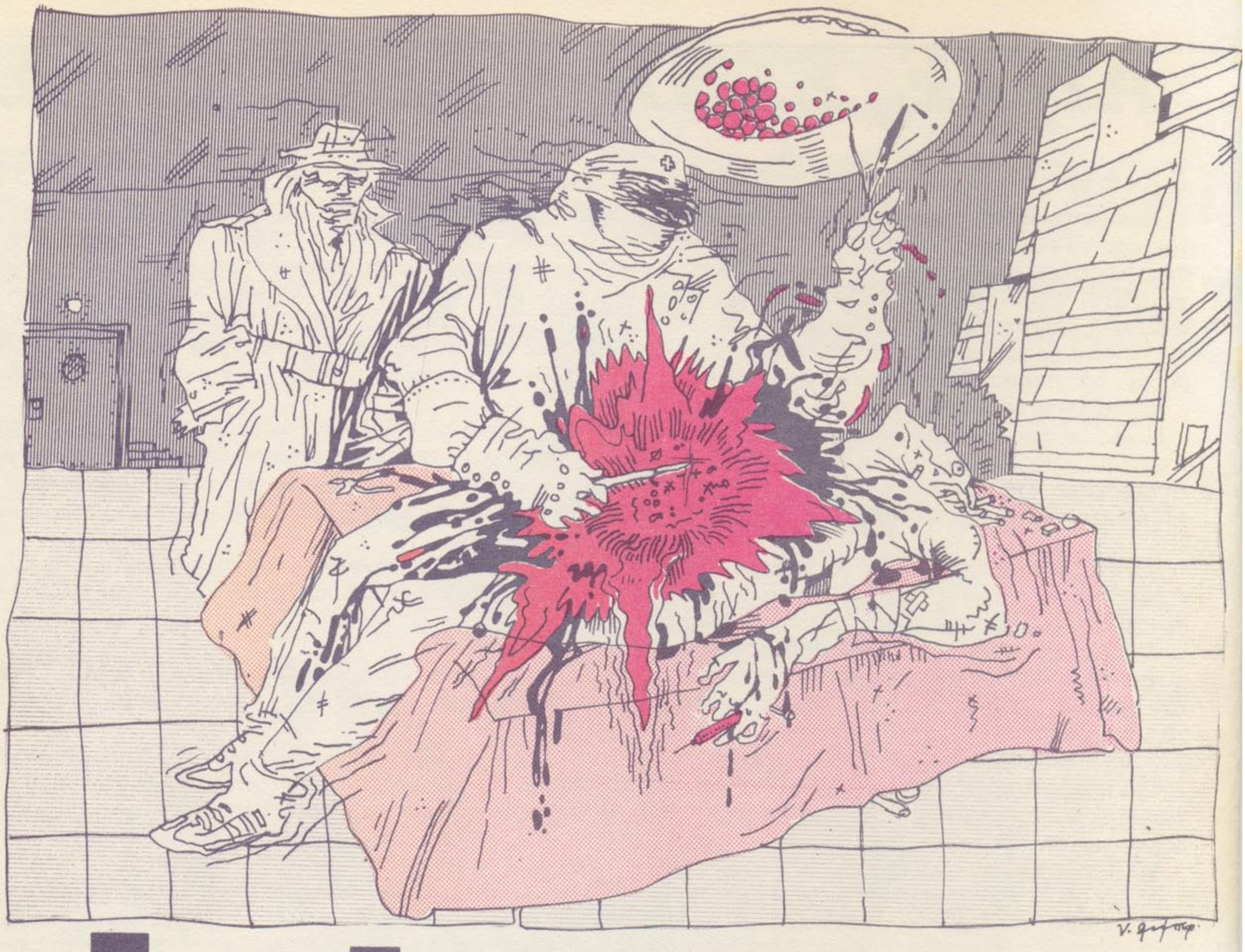
Ἔχω φερμάρει καὶ μιὰ φορὰ τὸ γέρο τὸ νοσοκόμο σὲ μιὰ γωνιὰ στὸ ἀναρωτήριο καὶ τοῦ ζητάω λάβδανο. Στὰ παιδάκια μου, Νίκο, λάβδανο δὲν ἔχω σοῦ ὁρκίζομαι, ὅτι ἄλλο θέλεις πάρε. — Βγάλε ρὲ καργιόλη ὅτι χάπια ἔχεις πάνω στὸ τραπέζι. Καὶ τάβγαζε. Ἄμα δὲν εἴχαμε τὶ νὰ κάνουμε κάναμε ἕνα κοκτέιλ ἀπὸ ὅτι χάπια εἴχαμε καὶ τὰ παίρναμε.

Μὲ δουλεύετε μοὺ φαίνεται.

Τὶ λὲς ρέ. Τὸν θυμάσαι τὸν Ἀέρα. Πῆγε στὸ γιατρὸ καὶ τοὺ εἶπε πὼς τὸ βράδυ ποὺ πέφτει νὰ κοιμηθεῖ ἀνοίγει τὸ ταβάνι κι ἔρχονται κάτι δαίμονες καὶ τὸν ἀγκαλιάζουνε καὶ τὸν φιλάνε καὶ τὴν κάνει ψώνιο. — Καὶ πὼς νοιώθεις τοῦ κάνει ὁ γιατρός. Μιὰ χαρὰ τοῦ λέει ὁ Ἀέρας ἀλλὰ νὰ τὸ πρωὶ εἶμαι κομμάτι ἀνήσυχος, πὼς νὰ τὸ πῶ, ἔχω τὰ ροῦχα μου. Καὶ τοῦ δίνει ἴσαμε τριάντα διαφορετικὰ χάπια. Ἔρχεται τὴν ἄλλη βδομάδα ὁ γιατρὸς καὶ ρωτάει τὸν Ἀέρα - Πὼς αἰσθάνεσαι, ἠρέμησες; Γιατρὲ τὶ νὰ σοῦ πῶ πάω στὸ νιπτῆρα καὶ τὰ ρίχνω μέσα ἕνα-ἕνα καὶ πὼς νὰ στὸ πῶ αὐτὸς ὁ ἦχος ποὺ κάνουνε πέφτοντας μὲ ἠρεμεῖ ἐντελῶς. Τέτοιες ἱστορίες!

Ἔξω τὰ λιμανάκια τῆς Βάρκιζας νὰ μὰς λένε ἱστορίες φεγγαρόλουστες καὶ μπροστὰ μας ὁ δρόμος ἀτέλειωτος νὰ μὰς παίρνει καὶ νὰ μὰς βγάζει στὴν Κηφισιὰ καὶ στὸ Τούνεζι στὴ Μπαρμπαριὰ καὶ δὲν ξέρω ποὺ ἀλλοῦ καὶ νὰ τρέχουμε καπνίζοντας καὶ σαλιώνοντας τὸ τσιγάρο, μὴν πάρει δρόμο ἡ κάφτρα καὶ μὰς φάει τὸ πράμα — Μιὰ ψιλὴ ἡ τελευταία εἶναι καὶ ἅμα καεῖ εἴμαστε καθαροί. Μὲ φλιπάρατε πάλι μπαγάσηδες — Φίλοι ποὺ μόλις ἔχουν βγεῖ στὴν κ ο ι ν ω ν ί α καὶ τέλος πάντων πρέπει νὰ κάνεις μιὰ ὑποχώρηση. Κι ὅλο νὰ σοῦ λένε πὼς ὅλα ἔχουν ἀλλάξει σ αὐτὰ τὰ τρία χρόνια ποὺ κάνανε μέσα, πὼς δὲν μποροῦν νὰ συννενοηθοῦνε μὲ κανένα, πὼς ὅλοι ἀλλάξανε καὶ κανεὶς δὲν τοὺς καταλαβαίνει καὶ σένα νὰ σὲ τρώει τὸ ἴδιο μαράζι καὶ νὰ τοὺς λὲς πὼς λάθος κάνουνε καὶ πὼς νά, τοὺς φαίνονται παράξενα ἐπειδὴ μόλις βγῆκανε καὶ πρέπει νὰ περάσει λίγος καιρὸς μέχρι νὰ συνηθίσουνε πάλι καὶ ταυτόχρονα νὰ ξέρεις πολὺ καλὰ πὼς ἔτσι ἔχουν τὰ πράγματα, πὼς πάει πιὰ ὁ καιρὸς μας πέρασε, οἱ φίλοι καὶ οἱ γνωστοὶ μας χάθηκαν, ἄλλος στὴν Ἀμερικὴ παντρεύτηκε καὶ ἄλλος στὴν Ἀγγλία. Νὰ ὁ Γιάννης στὸ Ἄμστερνταμ καὶ ὁ Χάρης στὴ Νέα Ὑόρκη κι ἄλλον τὸν κατάπιε ἡ φάμπρικα ἢ τὸ γραφείο καὶ πὼς ὅλοι σκατὰ εἴμαστε καὶ σκατὰ θὰ καταλήξουμε. Πὼς νὰ τοὺς πεὶς γιὰ τὰ βράδυα ποὺ πέρασες πίνοντας στὰ γνωστὰ μπὰρ προσμένοντας κάποιον γνωστὸ νὰ φανεῖ ἔστω καὶ γιὰ ἕνα καλησπέρα. Κι αὐτὰ τὰ χρόνια ποὺ σοῦ βαραίνουνε τὴν πλάτη, λὲς καὶ γεράσαμε μέσα σὲ μιὰ νύχτα. Πὼς νὰ τοὺς πεὶς πὼς τὰ Μπιτνίκια χάθηκαν πιὰ καὶ ὅ,τι ἔρχεται πουλιέται ἀκριβὰ καὶ δὲν χαρίζεται — Πάνε μέρες ποὺ σ ἕνα δωματιάκι στὰ Ἀναφιώτικα νομίζαμε πὼς ἡ Ἑλλάδα φτάνει ἀπὸ τὴ Σιγκαπούρη μέχρι τὴν Ἀλάσκα καὶ πὼς ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχουν μάτια δὲν χρειάζονται γλῶσσες. Πὼς νὰ τοὺς μαλογήσεις πὼς καὶ σὺ ἀκόμα κουράστηκες, καὶ βάρυνες καὶ κάνεις τὰ στραβὰ μάτια ποὺ καὶ ποὺ μὲ τοὺς μαλάκες, γιατὶ ξέρω γω τὶ γίνεται ἀργότερα — Εἶναι καὶ τὰ μαλλιὰ ποὺ πέφτουν καὶ τὸ συκώτι ποὺ ἀπ τὸ 73 σὲ χτυπάει κάπου-κάπου. Μὰ πὼς νὰ τοὺς τὰ πεὶς, σαυτοὺς ποὺ μαζί τους ἔφαγες ψωμὶ κι ἀλάτι, μαζί τους εἶδες τὸν κόσμο ὅπως ἦταν κι ὅπως ἔπρεπε νάναι, μαζί τους παρανόησες περιμένοντας ἔξω ἀπὸ φαρμακαποθῆκες καὶ καφετερίες, γέλασες σὲ πιτσερίες καὶ νυχτερινὰ πατσατζίδικα, στὴν Κοκκινιὰ καὶ στὸ Λάζαρο, στὴ Θεσσαλονίκη, στὴ Χαλκιδικὴ στὴν Ἄνω Τούμπα στὴν Πλάκα καὶ στὴ Μαρίνα τῆς Γλυφάδας, αὐτοὺς ποὺ ἀγάπησες τριπαρισμένος πάνω στὸ Βράχο καὶ σ αὐτοὺς ποὺ σοῦ παραστάθηκαν ὄντας τρελλὸς ἀπὸ τὶς Ρεταλίνες ἤθελες νὰ ἑνωθεῖς μὲ τὸ Ἀπόλυτο πηδῶντας ἀπ τὴν Ἀκρόπολη; Γι αὐτὸ λοιπὸν — Ἄντε στὴν ὑγειὰ μας καὶ καλὸ χειμῶνα παιδιά.

ΜΑΝΟΣ ΣΤΑΥΡΑΓΓΑΚΗΣ

δανεζικη εγχειριση

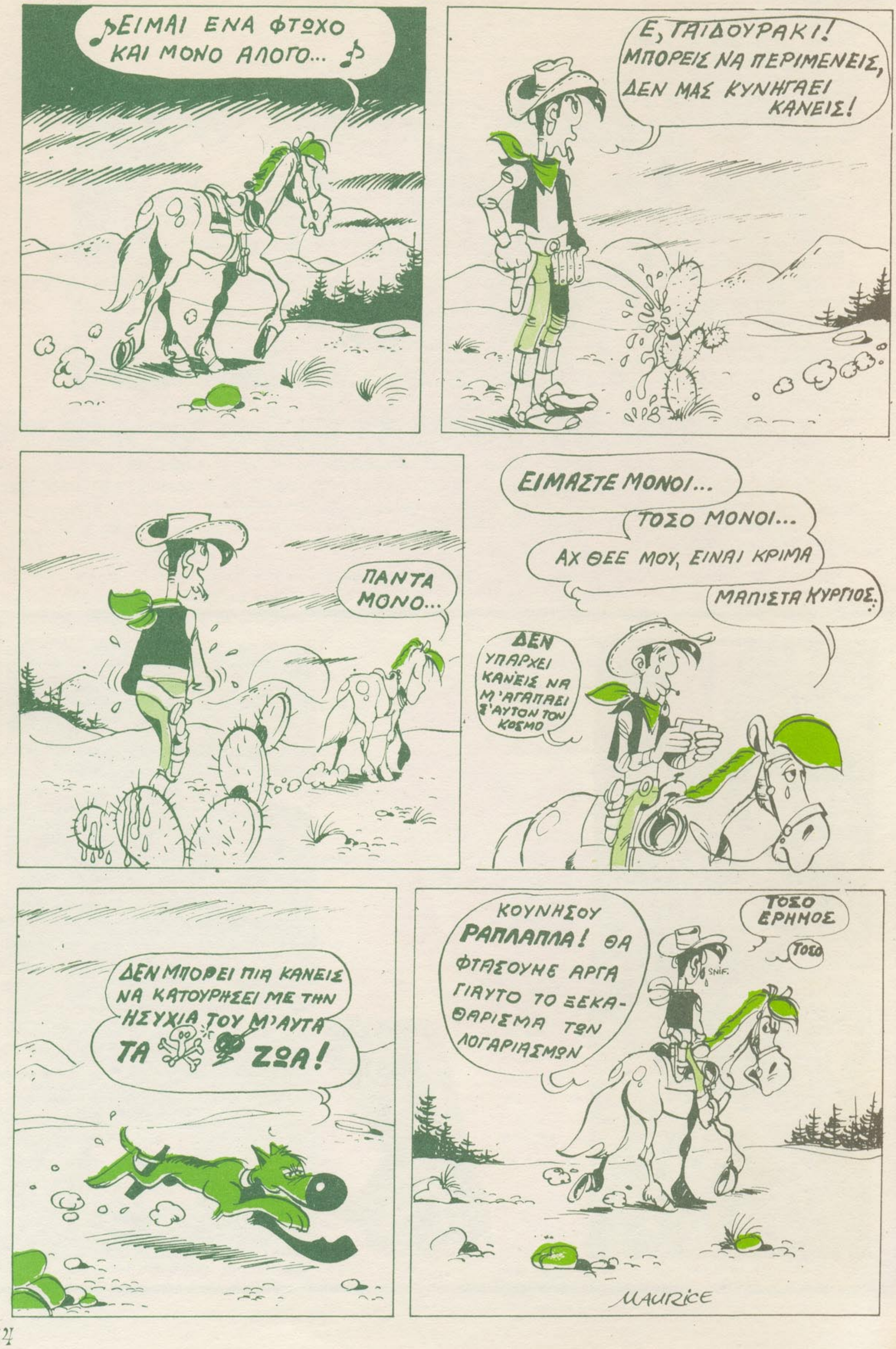
William S. Burroughs

῾Ο γιατρός καθόταν πάνω στό χειρουργικό τραπέζι φτιαγμένο ἀπό λαμπερό ἀλουμίνιο. Τό μαλακό καί ἀκόκκαλό κρανίο του σκεπαζόταν ἀπό ψαρό χνούδι. Τό δεξί μισό τοῦ προσώπου του κρεμόταν περισσότερο ἀπό τ'ἀριστερό καί φαινόταν πρησμένο καί ὁλοστρόγγυλο σάν τό νεκρό καί παγωμένο μάτι ψαριοῦ βαθιᾶς θάλασσας.

῾Ο γιατρός κούνησε τά ἐξασκημένα δάχτυλά του πού κράταγαν τό χειρουργικό ἐργαλεῖο κουνώντας το πέρα-δῶθε. Πάνω του ἀντικαθρεφτιζόταν τό φῶς τοῦ νέον κομματιάζοντας τό πρόσωπο τοῦ Τζώνη σέ φωτεινές λουρίδες. "Ζελατινένια μάζα" εἶπε καί τό σάλιο του ἔκανε γαργάρες στόν κατακόκκινο καί ξεραμένο οὐρανίσκο του. ῾Η γλώσσα του εἶχε χωριστεῖ στά δύο κι ἐνῶ μιλοῦσε οἱ δυό ἄκρες ἀγκαλιάζονταν μεταξύ τους. "Ζωογόνα ζελατινένια μάζα...μένει ἐκεῖ σάν κολλημένη καί ξάφνου μεμιᾶς μεγαλώνει καί γίνεται ὅπως ὁ Τζώνη".
Μικρά ζωντανά γλωσσίδια στριμώχνονταν τώρα στήν παλάμη τοῦ γιατροῦ. Τράβηξε ἀπό τ'αὐτί τοῦ Τζώνη τό νυστέρι καί ἄδειασε τά γλωσσίδια σ'ἕνα τασάκι. ᾽Εκεῖνα μ'ἀργές νωχελικές κινήσεις ἀνακατεύονταν μεταξύ τους ἐνῶ ταυτόχρονα ἔβγαζαν ἕνα πρασινωπό ὑγρό. ῾Ο γιατρός μ'ἀργή ὑδραυλική πίεση σταύρωσε τό'να πόδι πάνω στ'ἄλλο. Πυκνές τοῦφες ἀπό μαῦρες τρίχες φύτρωσαν ξαφνικά ἀπό τούς ἀστραγάλους του καί οἱ κάλτσες του διαλύθηκαν σέ ψιλή μαύρη σκόνη. ῾Ο γιατρός γαργάλησε ἕνα νεαρό γκαρσόνι καί τό νυστέρι του ἐξαφανίστηκε στόν κῶλο τοῦ νέου. Μετά τράβηξε ἀπ'τήν σχισμή τῆς τσέπης τοῦ γκαρσονιοῦ ἕνα στυλό καί τοῦ'γραψε τό λογαριασμό στό μανίκι, "ἀκριβῶς ὅπως τό θέλετε".

ξεκαθάρισμα λογαριασμών

τοὺ **ΜΟΡΙΣ**

Η ΜΙΚΡΗ ΛΟΥΛΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΘΕΤΑΙ ΦΡΟΝΙΜΑ, ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΜΠΑΜΠΑ-ΔΕΣ ΘΑ ΘΥΜΩΣΟΥΝ....
ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΠΑ-ΜΠΑ ΤΖΟ;
ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ...
ΠΑΡΑΤΑΤΕ ΜΕ ΗΣΥΧΟ ΓΙΑ ΠΕΝΤΕ ΛΕΠΤΑ ΔΟΥΛΕΥΩ!
ΑΑΑΡΦ!
ΛΟΥΛΟΥ,..
ΠΟΥΝΚΥ
ΠΟΥΝΚ
CIRCUS
CATALOGUE MANUFRANCE
L'ECHO des ANES
ΗΡΕΜΗΣΕ ΤΖΟ...
ΜΗ ΝΕΥΡΙΑΖΕΙΣ ΤΖΟ...
ΜΗΠΩΣ ΕΙΔΕΣ ΤΟ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ ΜΟΥ, ΤΖΟ;
ΠΟΥΝΚ
ΠΟΝΚ
ΜΙΑΜ
ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ ΛΕΒΕΝΤΕΣ ΑΥΤΗ Η ΑΛΕΠΟΥ ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΙΑΣΜΕ-ΝΟ ΣΗΚΩΤΙ Ο ΠΑΝΚΥ ΠΑΝΚ ΦΤΑΝΕΙ ΟΠΟΥ ΝΑΝΑΙ ΚΑΙ ΠΡΕ-ΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΟΥΜΕ
ΜΑΪΣΤΑ
;
ΑΒΕΡΕΛ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΓΙΑ ΣΕΝΑ. ΣΤΟΧΩ ΠΕΙ ΧΙΛΙΕΣ ΦΟΡΕΣ, ΟΤΑΝ ΗΣΟΥΝΑ ΜΙΚΡΟΣ ΕΙΧΕΣ ΠΕΣΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΧΥΤΡΑ...

ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ...
Η ΜΙΚΡΗ ΛΟΥΛΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΘΕΤΑΙ ΦΡΟΝΙΜΑ, ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΜΠΑΜΠΑ-ΔΕΣ ΘΑ ΘΥΜΩΣΟΥΝ....
ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΠΑ-ΜΠΑ ΤΖΟ;
ΠΑΡΑΤΑΤΕ ΜΕ ΗΣΥΧΟ ΓΙΑ ΠΕΝΤΕ ΛΕΠΤΑ ΔΟΥΛΕΥΩ!
ΑΑΑΡΦ!
ΛΟΥΛΟΥ...
ΠΟΥΝΚΥ ΠΟΥΝΚ
CATALOGUE MANUFRANCE
CIRCUS
L'ECHO des SAVANES
ΗΡΕΜΗΣΕ ΤΖΟ...
ΜΗ ΝΕΥΡΙΑΖΕΙΣ ΤΖΟ...
ΜΗΠΩΣ ΕΙΔΕΣ ΤΟ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ ΜΟΥ, ΤΖΟ;
ΠΟΥΝΚ
ΠΟΝΚ
ΜΙΑΜ
ΨΥΧΡΑΙΜΙΑ ΛΕΒΕΝΤΕΣ ΑΥΤΗ Η ΑΛΕΠΟΥ ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΙΑΣΜΕ-ΝΟ ΣΗΚΩΤΙ Ο ΠΑΝΚΥ ΠΑΝΚ ΦΤΑΝΕΙ ΟΠΟΥ ΝΑΝΑΙ ΚΑΙ ΠΡΕ-ΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΠΕΡΠΟΙΗΘΟΥΜΕ
ΜΑΪΣΤΑ
;
ΑΒΕΡΕΛ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΓΙΑ ΣΕΝΑ. ΣΤΟΧΩ ΠΕΙ ΧΙΛΙΕΣ ΦΟΡΕΣ, ΟΤΑΝ ΗΣΟΥΝΑ ΜΙΚΡΟΣ ΕΙΧΕΣ ΠΕΣΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΧΥΤΡΑ...

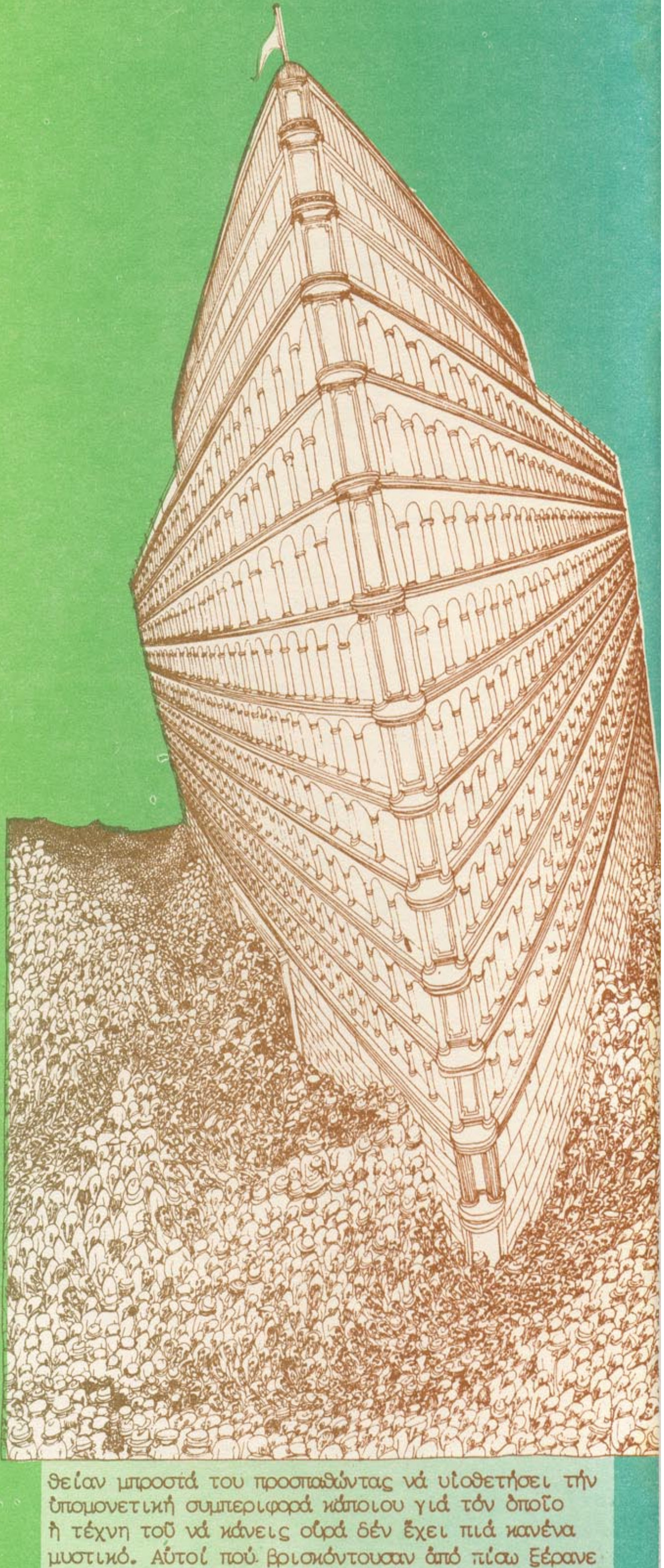

ΠΑΡΑΔΟΘΕΙΤΕ ΤΣΑΚΑΛΙΑ ΕΙΔΕΜΗ ΘΑ ΠΕΘΑΝΕΤΕ ΣΑ ΚΟΠΡΟΣΚΥΛΑ!
ΛΕΧΡΙΤΕΣ!
ΓΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕ ΚΑΙ ΘΑ ΔΟΥΜΕ!...
ΠΕΣ ΟΤΙ ΕΓΙΝΕ.
ΑΝΙΚΑΝΕ ΦΑΛΟΚΡΑΤΗ!
ΑΛΛΑ ΠΡΙΝ ΤΑ ΠΟΥΜΕ ΛΕΩ ΝΑ ΔΩΣΩ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ...
ΜΗΝ ΤΟ ΔΙΑΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΛΕΒΕΝΤΗ
ΠΡΟΣΕΧΕ....
ΤΙ ΠΑΙΔΑΡΟΣ...
ΩΧ!
ΣΚΑΤΑ! ΚΩΛΟΤΣΙΓΑΡΟ! ΠΑΛΙ Μ'ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΨΥΧΟΚΙΝΗΤΙΚΑ ΜΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ!
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΩ ΝΑ ΜΕ ΔΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΓΙΑΤΡΟΣ...
Απ ΧΑπ
ΑΪ! ΑΪ! ΑΪ!
ΩΡΑΙΑ ΤΟ ΠΑΙΖΕΙ.
ΝΤΑ ΝΤΑ ΝΤΑ ΝΤΑ ΝΤΑ ΝΤΑ ΝΤΑ ΝΤΑ ΝΤΑΜ!
ΩΩΧ!
ΜΕ ΦΑΓΑΝΕ
ΜΠΑΜ
ΜΓ
ΜΠΑΜ
ΠΑΦ
ΜΠΟΥΜ
ΜΠΟΥΜ!
ΜΠΟΥΜ
ΦΡΟΥΤΣ
ΑΡΧΧ.
ΩΠΑ! ΤΟΝ ΦΑΓΑΜΕ! ΖΗΤΩ Ο ΝΕΟΣ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΜΙΑΜ

ΝΑ ΤΟ ΓΙΕΝΤΗΣΟΥΜΕ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΩΣ...
ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΑΛΙΚΑΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΕΙ- ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΕΙΒΑΔΙΑ...
ΜΑΜ, ΠΕΡΙΜΕΝΤΕ ΜΕ! ΜΟΛΙΣ ΤΕΛΕΙΩΣΑ ΜΕ ΤΟ ΑΠΟΦΟ...
ΧΡΑΑΤΣ
ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΠΟΥΚΙΑ ΑΠ ΤΟΝ ΚΑΟΥ-ΜΠΟΥ
ΚΙ ΕΦΤΑΣΑ!
ΤΡΙΑ ΠΗΔΗΜΑΤΑΚΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΚΑΙ ΤΡΙΑ ΠΙΣΩ..
ΚΑΛΑ ΕΦΑΓΑ ΑΛΛΑ ΠΕΙΝΑΩ ΑΚΟΜΑ...
ΤΡΙΑ ΠΗΔΗΜΑΤΑΚΙΑ ΣΤΟ ΠΛΑΪ
¿
ΜΙΑΜ
ΑΑΑΑΠΠ ΛΕΒΕΝΤΕΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΡΙΑ ΠΗΔΗΜΑΚΙΑ ΑΠ ΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡ...
¿
ΧΡΟΥΟΥΤΣ
¿
ΚΑΛΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΦΕΡΑΜΕ ΣΥΜΦΩΝΕΙΣ ΙΝΤΕΦΙΞ ΜΟΥ;
ΜΑΪΣΤΑ.
ΕΙΜΑΙ ΕΝΑΣ ΦΤΩΧΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΣ ΓΑΠΑΤΗΣ ΚΑΙ ΒΡΙΣΚΩ ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΟΙΑΖΩ ΚΑΝΕΝΟΣ
MAURICE

BY J.B. MORTON

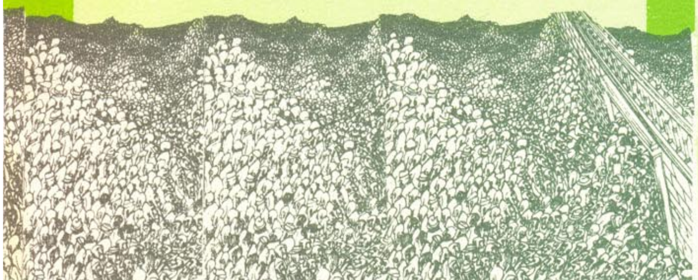

στο δρομο για την αδελφη της

Νωρίς ἕνα πρωινό τοῦ Ἰούνη, ὁ Κλήβ Μέριβαλ ξεκίνησε νά πάει μέ τά πόδια στό γραφεῖο του πού ἦτανε στό Γουέστ-Ἔντ. Στή διασταύρωση ο πού ἄρχιζαν τά κτίρια τῆς ἑταιρίας πού δούλευε, σταμάτησε γιά ν'ἀνάψει τήν πίπα του. Προτοῦ κάν τελειώσει τό ἄναμα μερικοί ἄνθρωποι εἶχανε στριμωχτεῖ σέ σειρά ἀπό πίσω του. Κι αὐτό γιατί βρισκόμαστε στό ἔτος 1985, καί ἡ συνήθεια νά σχηματίζονται οὐρές στά καλά καθούμενα ἦτανε πιά κάτι συνηθισμ σμένο στό Λονδίνο. Ἡ ὑπακοή τοῦ κόσμου εἶχε αὐξηθεῖ σημαντικά χάρη σέ μιά σειρά ἀπό ὁδηγίες πού εἶχε δημοσιεύσει ἡ Διοίκηση. Ὅλοι πείσθηκαν ὅτι ὁ σχηματισμός οὐρᾶς ἀντιστοιχοῦσε κατά κάποιο τρόπο σ'ἕνα στρατιωτικό σχηματισμό πού σκοπό εἶχε νά περιορίσει τήν κοσμοπλημμύρα στούς δρόμους καί νά ἀποτρέψει τούς διάφορους ἠλίθιους νά διασχίζουνε τούς δρόμους τή στιγμή πού δέν θά εἴχανε κάποιο ἀρκετά σοβαρό λόγο. Ὑπῆρχαν λοιπόν οἱ τελείως φυσιολογικές οὐρές μπροστά στά μαγαζιά καί στίς αἴθουσες προβολῆς τηλεοπτικῶν θεαμάτων, ὅπως καί στίς στάσεις τῶν ἑλικοπτέρων. Ἀλλά καί ὅταν περπατοῦσαν στά πεζοδρόμια εἶχαν ἀποκτήσει τή συνήθεια νά μπαίνουν ὁ ἕνας πίσω ἀπ'τόν ἄλλο, ἀδιαφορώντας γιά τό μέγεθος τῆς οὐρᾶς.

Ὁ Μέριβαλ ἦταν ἕνας νέος ἄνθρωπος, χαρούμενος κι ἀνέμελος πού δέν θά δίσταζε νά κάνει καμιά βόλτα ὅταν τοῦ παρουσιαζόταν ἡ εὐκαιρία. Ἔριξε μιά ματιά πάνω ἀπ'τόν ὦμο του καί εἶδε ὅτι μιά ντουζίνα ἄνθρωποι στέκονταν παραταγμένοι κατ'ἄνδρα πίσω του.
Κούμπωσε τήν καπαρτίνα του καί κοίταξε κατ'εὐθείαν μπροστά του προσπαθώντας νά υἱοθετήσει τήν ὑπομονετική συμπεριφορά κάποιου γιά τόν ὁποῖο ἡ τέχνη τοῦ νά κάνεις οὐρά δέν ἔχει πιά κανένα μυστικό. Αὐτοί πού βρισκόντουσαν ἀπό πίσω ξέρανε καλά ὅτι πολλές φορές ἡ οὐρά μένει γιά ἀρκετή ὥρα ἀκίνητη, γιαυτό εἶχαν ἀρχίσει νά προετοιμάζονται στωικά. Μιά γυναίκα μ'ἕνα πανέρι καί μιά αἴσθηση συμμετρίας, ἦρθε νά καταλάβει τήν ἐλεύθερη θέση δίπλα στόν Μέριβαλ. Ἐκεῖνος ἔκανε ἕνα βῆμα μπροστά, κοίταξε πέρα ἀπ'τή γωνιά τοῦ κτιρίου καί κούνησε τό κεφάλι του μέ σημασία· σάν νά ἔβλεπε ὅτι μπροστά του ὑπῆρχε μιά τεράστια σειρά ἀνθρώπων. Στά ἑπόμενα πέντε λεπτά

προχώρησε δυό βήματα ἀκόμα κι ἔφτασε στή γωνία Μετά ἕνα λεπτό ἔστριψε στή γωνία δεξιά.
"Ἄχ! Ὁ Θεός εἶναι μαζί μας!" εἶπε ἡ γυναίκα δίπλα του. "Εἴμαστε πρῶτοι. Δέν βρίσκετε ὅτι εἴμαστε τυχεροί;"
"Καί βέβαια! Ἐσεῖς τί λέτε;" εἶπε ὁ Μέριβαλ.
"Πρώτη φορά ἔπειτα ἀπό μῆνες μοῦ συμβαίνει αὐτό" εἶπε ἡ γυναίκα εὐτυχισμένη.
"Ἀλήθεια λέτε;" ἔκανε ὁ Μέριβαλ. "Πρέπει νά συγχαροῦμε ὁ ἕνας τόν ἄλλον,, τί λέτε κι ἐσεῖς"
"Ἀφοῦ τό λέτε" ἀπάντησε ἡ γυναίκα. "Νομίζω ὅτι μποροῦμε νά προχωρήσουμε, ἐσεῖς τί λέτε;"
"Πράγματι, δέν βλέπω νά κλείνει ὁ δρόμος" εἶπε ὁ Μέριβαλ, ἐνῶ προχωροῦσε μέ προσοχή. "Πάντως δέν πρέπει νά βιαζόμαστε" συμπλήρωσε "γιατί ἐκεῖ πίσω δέν θά μποροῦν ν' ἀκολουθοῦνε τόν ρυθμό καί θά στριμώχνονται κάθε φορά πού σταματᾶμε. Πρέπει νά βαδίζουμε ἀργά".
Κι ἔτσι συνέχισε νά προχωράει ἀργα, ἀφήνοντας σέ κάθε βῆμα κι ἕνα λογικό χρονικό περιθώριο γιά τό ἑπόμενο. Καί μ' αὐτό τόν τρόπο ἡ κεφαλή τοῦ σχηματισμοῦ ἔφτασε στήν κεντρική εἴσοδο τοῦ κτιρίου πού μιά πλάκα χάλκινη στό πλάι δήλωνε: "Μπάλντικοτ καί Τράντζ, Κατασκευαστές συσκευῶν διανομῆς λιπασμάτων".
"Μά ἐδῶ πηγαίνουμε;" ρώτησε ἡ γυναίκα.
"Ὑποθέτω πώς ναί" εἶπε ὁ Μέριβαλ. Παρατήρησε μιά ἄλλη οὐρά πού ἐρχόταν ἀντίθετα . Ὁ νέος κανονισμός διευκρινίζει πώς ὅταν δυό οὐρές συναντιῶνται, ἡ πιό μεγάλη πρέπει νά στρίψει ἀμέσως

δεξιά. "Νομίζω ὅτι ἡ δική μας οὐρά εἶναι πιό μεγάλη". Καί γιά νά δώσει μεγαλύτερη βαρύτητα σ' αὐτά πού εἶπε ἐπιβράδυνε τό βῆμα του. Κατόπιν, μέ τή γυναίκα πάντα δίπλα του, ἔσπρωξε τήν πόρτα καί ἀργά δρασκέλισε τό κατώφλι, μπαίνοντας σ' ἕνα θολωτό διάδρομο. Στήν ἀρχή τῆς σκάλας σταμάτησε γι ἀρκετή ὥρα, ὥστε νά δώσει τόν ἀπαιτούμενο χρόνο στούς ἄλλους πού ἀκολουθοῦσαν νά τόν φτάσουν. Ἕνας μικρός πεισμάτωσε καί μιά φωνή ἀκούστηκε νά λέει μέ ἀπορία:
"Εἰλικρινά, δέν καταλαβαίνω ποῦ πᾶμε".
"Σταματῆστε πιά τή γκρίνια!" φώναξε κάποιος, "δέν ὠφελεῖ σέ τίποτα".

Ὁ Μέριβαλ καί ἡ συνοδός του ἀρχίσανε ν' ἀνεβαίνουν τή σκάλα... ἕνα σκαλοπάτι, μιά στάση, ἄλλο σκαλοπάτι... ἄλλη στάση.
"Καλέ!" Ὁ καθένας θά μποροῦσε νά δεῖ ὅτι ἐσεῖς ξέρετε τί κάνετε!" εἶπε ἡ γυναίκα. "Ἄλλος στή θέση σας θ' ἄρχιζε νά τρέχει μόνο καί μόνο ἐπειδή δέν θά ὑπῆρχε κανείς ἄλλος μπροστά. Κι αὐτό θά τό ἔλεγα ἀδιαφορία γιά τούς ἄλλους πού λαχανιάζουν κι οὔτε μποροῦνε νά δοῦν τί συμβαίνει μπροστά. Κι ἐπιπλέον δέν συμπαθοῦν τήν ἰδέα ἑνός ξαφνικοῦ τρεχαλητοῦ. Ἀφῆστε πιά, πού μ' αὐτά τά τρεξίματα λίγο πιό πέρα φρακάρεις κι ἀναγκάζεσαι νά περιμένεις γιά ὥρα".
"Αὐτό ἀκριβῶς λέω καί γώ πάντα" ἀπάντησε ὁ Μέριβαλ.
"Υποθέτω ὅτι θά ὑπάρχει μιά ἔξοδος ἀπ' τήν πίσω πλευρά τοῦ κτιρίου, μιά σκάλα ὑπηρεσίας ἤ κάτι σχετικό" εἶπε ἡ γυναίκα.

"Κι ἐγώ τό ἐλπίζω" εἶπε ὁ Μέριβαλ. "Διαφορετικά θά αἰσθανθοῦμε ἠλίθιοι ἄν δέν μποροῦμε πιά νά βγοῦμε ἀπό δῶ μέσα."
"Κι ἐγώ πρῶτα ἀπ' ὅλους" εἶπε ἡ γυναίκα. Ἔχω φύγει ἀπ' τό σπίτι μου γιά νά πάω ἐπίσκεψη στήν ἀδελφή μου. Τό εὐτύχημα εἶναι ὅτι μένει ἐδῶ κοντά".
"Θά μποροῦσε κι ἡ ἀδελφή σας νά βρίσκεται αὐτή τή στιγμή στήν οὐρά" εἶπε ὁ Μέριβαλ.
Αὐτή ἡ παρατήρηση φάνηκε νά διασκεδάζει τή γυναίκα.

"Δηλαδή ἄν τό βουνό δέν ἔρθει σέ σᾶς πᾶτε σεῖς σ' αὐτό, ἔτσι δέν εἶναι;" καί συνέχισε νά ξεκαρδίζεται.
Μιά φωνή τενόρου πίσω τους ἄρχισε νά τραγουδάει:
Στό δρόμο, στό δρόμο τό μακρύ
εἶναι χιλιάδα, χιλιάδα ἡ στροφή"
"Σταματῆστε τό τραγοῦδι... φώναξε ὁ γκρινιάρης. Δέν βοηθάει σέ τίποτα τό νά τραγουδᾶτε".
"Σοβαρά; Ἐγώ βλέπετε πιστεύω ὅτι βοηθάει σέ κάτι" ἀκούστηκε ἡ δυνατή φωνή μιᾶς νέας κοπέλας.
"Αἰσθήσεις καί χρώματα".
"Κρατῆστε λοιπόν τίς γεύσεις σας γιά τόν ἑαυτό σας".
"Εὐχαριστῶ γιά τή συμβουλή. Δέν πρόκειται νά τό ξεχάσω, κι ὅσο γιά τή γνώμη σας δέν τή χρειάζομαι".
"Πώ! Πώ! Τί εὐγένεια!"
"Φτάσαμε, χρυσό μου, φτάσαμε Ντίκ" εἶπε μιά ὑπομονετική, μητρική φωνή στό παιδάκι πού 'χε μπήξει τά κλάματα.
"Φτάσαμε ποῦ;" ρώτησε ντροπαλά μιά φωνή.
"Καί νά τό ξέρατε πάλι δέν θά προχωρούσατε πιό πολύ" ἀπάντησε ἡ μητέρα.
Ἐντωμεταξύ ὁ Μέριβαλ εἶχε φτάσει στό κεφαλόσκαλο τοῦ πρώτου πατώματος. Ἀπό μιά πόρτα πού ἄνοιξε βγῆκε ἕνας ἄνθρωπος πού πρός στιγμήν σταμάτησε καί μετά προχώρησε μ' ἀνήσυχο ὕφος.
"Καλημέρα, Μέριβαλ" εἶπε. "Βλέπω ὅτι φέρατε καί τήν οἰκογένεια μαζί".
"Αὐτός τά κατάφερε καί χώθηκε" εἶπε ἡ γυναίκα, "γνωρίζει τ' ὄνομά σας:"
"Θά τό μάντεψε" εἶπε ὁ Μέριβαλ.
"Χάχαχα! Τί ἀστεῖος πού εἴσαστε!" εἶπε ἡ γυναίκα κι ἔσκασε στά γέλια.
Ὁρμήσανε στά σκαλιά πού πηγαίνανε στό δεύτερο πάτωμα. Ὁ Μέριβαλ ἄρχισε ν' ἀναρωτιέται τί στό διάολο θά ἔκανε μέ τό πλῆθος πού εἶχε σχηματιστεῖ πίσω του σ' ὅλο τό μῆκος τοῦ διαδρόμου, στίς σκάλες καί μέχρι ἔξω στό δρόμο. Κοιτώντας ἀπό τό ἐσωτερικό διάκενο τῆς σκάλας εἶδε ὅτι τό κτίριο γέμιζε ὥς

κάτω άπό τό πυκνό πλῆθος. Ἐκείνη τή στιγμή μιά φασαρία ἄρχισε κάπου ἀπό κάτω. Ὁ Μέριβαλ εἶδε τόν κύριο Τζών Μπάλντικοτ πού προσπαθοῦσε ν'ἀνοίξει δρόμο ἀνάμεσα στόν κόσμο. Ἀπό παντοῦ ἀκούγονταν κραυγές ἀγανάκτησης.
"Ποιός νομίζεις πώς εἶσαι ἐσύ;... στή σειρά σου ..."Ἐ! ψίτ! Κύριος! Ἐσύ! Μέ ποιό δικαίωμα... Ντροπή σου γαϊδούρι... Σταμάτα νά σπρώχνεις!... Πετάξτε τον ἔξω!..."
Ὁ κύριος Τζών Μπάλντικοτ δέν ἔδινε καμιά προσοχή στό βρισίδι, Συνέχισε νά σπρώχνει δεξιά κι ἀριστερά μέ τούς ἀγκῶνες, κατάφερε νά φτάσει στό πλατύσκαλο, τοῦ πρώτου πατώματος καί χάθηκε πίσω ἀπό μιά πόρτα. Ἀπό μέσα ἀκούστηκε ἡ χοντροφωνάρα του νά ρωτάει:
"Μά ποιοί στό διάολο εἶναι ὅλοι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, Κλαίυτον;"
Δέν μποροῦσε νά πιστέψει ὅτι ὅλος αὐτός ὁ κόσμος εἶχε ἔρθει γιά νά παραγγείλει συσκευές διανομῆς λιπασμάτων.
"Κάτι μου λέει ὅτι αὐτός ὁ τυχερός μένει ἐδῶ" εἶπε ἡ συνοδός τοῦ Μέριβαλ.
"Ἀλήθεια, ἄρχισα ν'ἀναρωτιέμαι πόσα πατώματα ὑπάρχουν ἀκόμα".
"Ἀκόμα τέσσερα" εἶπε ὁ Μέριβαλ.
"Ἀ! ὥστε ἔχετε ξανάρθει λοιπόν;"
"Μά. καθημερινῶς" εἶπε ὁ Μέριβαλ.
"Μπράβο! " εἶπε ἡ γυναίκα.
Ὅταν ἔφτασαν στό δεύτερο πλατύσκαλο ὁ Μέριβαλ εἶπε:

"Θά πάω νά ζητήσω πληροφορίες".
Προχώρησε στά γρήγορα, μπῆκε στό γραφεῖο του καί μετά ἔστησε αὐτί γιά λίγες στιγμές. Ἕνα ὑπόκωφο μουρμουρητό ἐρχότανε ἀπ'ἔξω. Κατόπιν ξαναβγῆκε στό κατώφλι καί ἀπευθύνθηκε στούς πρώτους:
"Εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά κάνουμε στροφή 180 μοιρῶν" εἶπε.
Ἕνα ξέσπασμα ἀγανάκτησης ὑποδέχθηκε τά λόγια του. Ὁ Μέριβαλ σήκωσε τό χέρι του γιά νά ἐπιβάλει σιωπή.

"Εἶναι δίκαιο, εἶπε, αὐτοί πού ἦταν οἱ πρῶτοι στή γραμμή νά εἶναι τώρα τελευταῖοι. Ἔχω ὅλη τή διάθεση νά μπῶ τώρα στήν οὐρά τελευταῖος. Σύμφωνοι;"
Οἱ μεσαῖοι καταλαβαίνοντας ὅτι σ'ὅλη αὐτή τήν ἱστορία, οὐσιαστικά αὐτοί ἦταν οἱ χαμένοι διαμαρτυρήθηκαν ἔντονα. Μ'αὐτό τό σύστημα θά ἐξακολουθοῦσαν νά'ναι πάλι στή μέση.
"Μά, εἶναι ἡ πλέον δίκαιη λύση" διαμαρτυρήθηκε ὁ Μέριβαλ."Ἐγώ ἄλλωστε εἶμαι ὁ πιό χαμένος".
"Καί μέ μένα τί γίνεται;" εἶπε ἡ γυναίκα."Δέν καταλαβαίνω γιατί ἤρθαμε ὥς ἐδῶ. Νά κάνουμε τί;"
"Κι ἐγώ τό ἴδιο" εἶπε ὁ Μέριβαλ. "Ἀλλά τώρα τί θέλετε νά κάνουμε: Ἐμπρός ἄς ξεκινήσουμε!"
Μέ μιά ἄσχημη διάθεση τό πλῆθος ἔκανε μεταβολή ἐπιτόπου καί ξεκίνησε ρουτινιάρικα τό κατέβασμα τῆς σκάλας, ἀργά-ἀργά, μέχρι πού κάποιος ἄρχισε νά φωνάζει: "Ἐμπρός, ἄς κουνηθοῦμε πιό γρήγορα!"
Ὁ Μέριβαλ κι ἡ συνοδός του κρατοῦσαν τή σειρά τους στό τέλος τῆς οὐρᾶς. Ὅταν φτάσανε στό πλατύσκαλο, ὁ Μέριβαλ σταμάτησε.
"Πρέπει νά ἐπιστρέψω γιά ἕνα λεπτό ἐκεῖ πάνω" εἶπε. "Ξέχασα τό καπέλο μου στό γραφεῖο πού

μπῆκα".
"Θά σᾶς κρατήσω τή θέση σας" εἶπε ἡ γυναίκα ρίχνοντας ἕνα βλέμα τριγύρω γιά νά δεῖ μήπως ὑπῆρχαν κι ἄλλοι πού ἔρχονταν νά προστεθοῦν στήν οὐρά.
"Σᾶς εὐχαριστῶ" εἶπε ὁ Μέριβαλ.
"Ἐλπίζω νά'μαστε πάλι μαζί τήν ἐπόμενη φορά πού θά πάω νά ἐπισκεφτῶ τήν ἀδελφή μου" εἶπε ἐκείνη.
Ὁ Μέριβαλ μπῆκε μέσα στό δωμάτιο καί πῆγε στό παράθυρο ἀπ'ὅπου ἔσκυψε γιά νά δεῖ τήν οὐρά πού ἔβγαινε ἀπ'τό κτίριο νά διαλύεται μέσα στό πυκνό πλῆθος πού εἶχε μαζευτεῖ στό πεζοδρόμιο. Καινούργιες ὁμάδες σχηματιζόντουσαν κι ἄρχιζαν νά κατευθύνονται ἀργά καί μέ τάξη πρός τήν κατεύθυνση ἀπ'ὅπου εἶχαν ἔρθει.

ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΤΙΚΟ ΜΑΣΑΖ

Τά ὄργανα τοῦ ἀνθρώπινου σώματος ἔχουν τά ἀντίστοιχα σημεῖα τους στίς πατοῦσες, δηλαδή ἄν ἔχετε κάποιο πρόβλημα μέ τό συκώτι σας κάνοντας μασάζ στό ἀντίστοιχο σημεῖο τῆς πατούσας τό ἐπηρεάζετε θετικά.

Ὅλα αὐτά βέβαια γιά νά ἔχουν μόνιμα ἀποτελέσματα πρέπει νά συμβαδίζουν μ'ἕνα ὑγιεινό τρόπο ζωῆς. (Τό μασάζ δέν ἐνδείκνυται γιά καρδιοπαθεῖς).

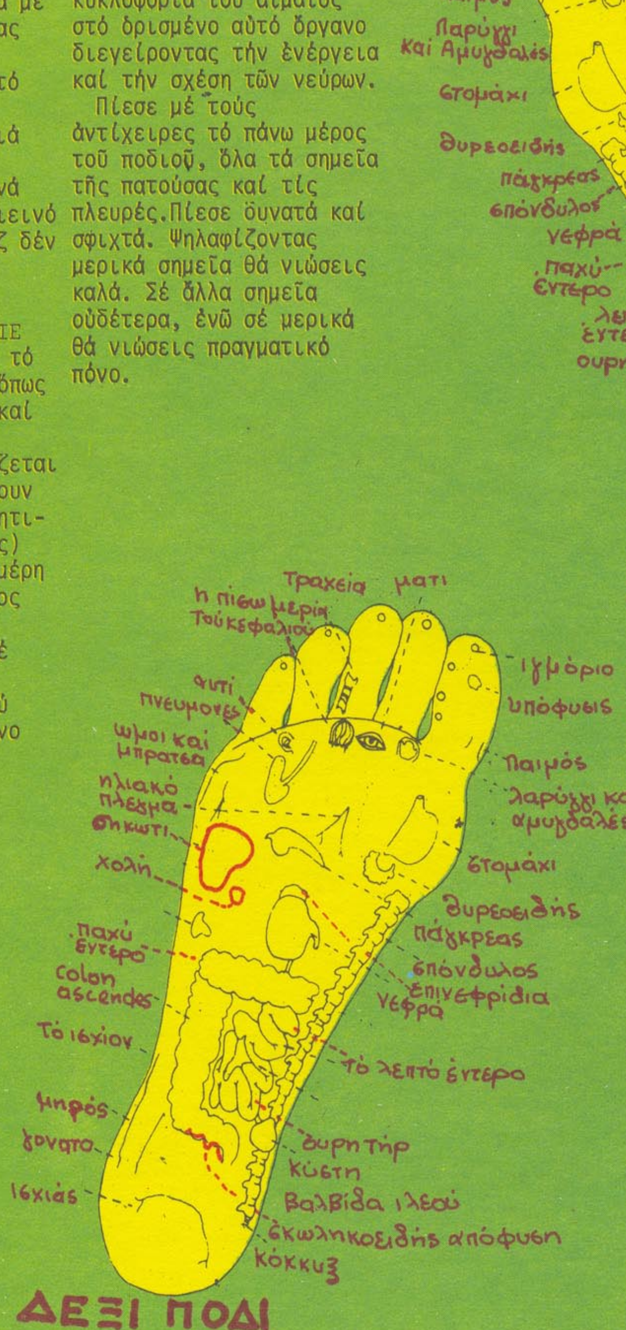
Τό μασάζ REFLEXOLOGIE μπορεῖς νά τό κάνεις τό ἴδιο καλά μόνος σου ὅπως μπορεῖ νά στό κάνει καί κάποιος ἄλλος.

Τό μασάζ αὐτό βασίζεται στήν ἄποψη ὅτι ὑπάρχουν νεῦρα (ἤ ἠλεκτρομαγνητικές σχέσεις ἐνέργειας) ἀνάμεσα στά διάφορα μέρη καί ὄργανα τοῦ σώματος πού συνδέονται μέ τά πόδια. Ἄν πιέσεις μέ δύναμη ἕνα ὁρισμένο σημεῖο τοῦ ποδιοῦ πού συνδέεται μέ τό ὄργανο πού πονάει μπορεῖς νά ἐπηρεάσεις θετικά τόν πόνο, μέ τήν πιθανότητα νά καλυτερέψεις τήν κυκλοφορία τοῦ αἵματος στό ὁρισμένο αὐτό ὄργανο διεγείροντας τήν ἐνέργεια καί τήν σχέση τῶν νεύρων.

Πίεσε μέ τούς ἀντίχειρες τό πάνω μέρος τοῦ ποδιοῦ, ὅλα τά σημεῖα τῆς πατούσας καί τίς πλευρές. Πίεσε δυνατά καί σφιχτά. Ψηλαφίζοντας μερικά σημεῖα θά νιώσεις καλά. Σέ ἄλλα σημεῖα οὐδέτερα, ἐνῶ σέ μερικά θά νιώσεις πραγματικό πόνο.

ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΠΟΔΙ

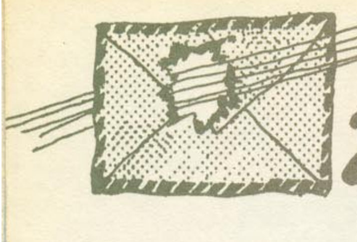

ΔΕΞΙ ΠΟΔΙ

Κοίταξε μετά τό σχέδιο μέ τίς πατοῦσες καί βρές τό σημεῖο πού σοῦ προκάλεσε πόνο, γιά νά δεῖς ἄν εἶναι αὐτό τό σημεῖο ἤ τό ὄργανο τοῦ σώματος πού ὑπάρχει τό πρόβλημα.

Ἐπειδή ἔτσι μπορεῖς νά ἐρεθίσεις ὅλα τά σημεῖα τοῦ σώματος κάνοντας μασάζ στά πόδια, γιαυτό τό μασάζ REFLEXOLOGIE εἶναι πολύ ἀναζωογονητικό γιά ὅλους.

Μανινα Γκρο..

αλληλογραφια

'Αγαπητή Τρύπα,

Δέ μπορεῖς νά φανταστεῖς μέ πόση χαρά καί ἱκανοποίηση σ' ἔπιασα στά χέρια μου. Σέ ἄνοιξα και ἄρχισα ἀμέσως νά σέ ρουφάω μέ μανία. Εἶσαι τό πρῶτο περιοδικό πού χρειάστηκε ὄχι μία καί δύο ἀλλά χιλιάδες φορές γιά νά σέ χορτάσω. Κάθε πρωί καί κάθε βράδυ πρίν κοιμηθῶ ἀπολαμβάνω τά δροσερά σου κείμενα καί τά ζουμερά σου φωτορομάντσα.
ΖΗΤΩ Η ΤΡΥΠΑ.
ΟΧΙ ΜΙΑ ΚΑΙ ΔΥΟ ΑΛΛΑ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΚΑΤΟΜΥΡΙΑ ΤΡΥΠΕΣ.

Α. Ντουρόπουλος
Καβάλα

"Ας μοῦ ἐπιτραπεῖ νά κάνω μιάν ἁπλή παρατήρηση. Περιοδεύοντας τά ἐκφραστικά σας μοῦ γεννήθηκε ἡ αἴσθηση τῆς ἐπανάληψης. Πάσχισα νά ἐμβαθύνω στό ἀτέρμονο σινερομάντσο, μάταια. Διόλου βάθος, ἰσοπεδωμένο καί ἐλάχιστα διάφανο. Προσέξτε καί προσπαθῆστε, θέλει δουλειά τό περιοδικό σας ...
Μέ εἰλικρινή συμπάθεια

'Οδυσσέας 'Ελύτης

Υ.Γ.Τό ποίημα πού σᾶς ἐσωκλείω μήν τό δημοσιεύσετε.

'Αγαπητή τρύπα,

'Η παρέα μου κι ἐγώ μάθαμε πώς πρόκειται νά κυκλοφορήσεις σύντομα καί θά θέλαμε νά σέ παρακαλέσουμε νά βάλεις

στό πρῶτο τεῦχος σου μία ἀφίσα τοῦ Κώστα Καφάση καί τῆς Μαριάννας Τόλη πού εἶναι πολύ δημοφιλεῖς ἐδῶ στό Μέτσοβο. 'Εδῶ, ξέρετε, τό μέρος εἶναι μικρό καί τά νέα μαθαίνονται γρήγορα. "Ολοι περιμένουμε τήν Τρύπα γιά νά μᾶς βγάλει ἀπό τά ἀδιέξοδα τῆς ἐφηβίας μας. Εἴμαστε σίγουροι πώς τό περιοδικό σας θά ἀποδειχθεῖ φορέας τῶν κρυφῶν μας ἐλπίδων. 'Εγώ προσωπικά ρωτῶ καθημερινῶς τόν ψιλικατζή ἄν τό'φερε ἀλλά μοῦ λέει ὄχι ἀκόμα. 'Η κοπέλα μου(δέν μπορῶ νά σᾶς ἀποκαλύψω τό ὄνομά της γιά εὐνόητους λόγους) μοῦ εἶπε πώς τῆς εἶπε μία φίλη της πώς ἔμαθε ὅτι τό ἔκλεισαν πρίν νά βγεῖ. Τῆς εἶπα δέν ξέρω καί μοῦ εἶπε θά δοῦμε. Τά παιδιά στό σχολεῖο ἔχουν ἐπηρεαστεῖ πολύ καί ἑτοιμάζονται νά κάνουν κάποιο ἔρανο γιά νά βοηθήσουν. "Αν εἶναι νά μή βγεῖτε τελικά, γράψτε μου γιά νά κοιτάξουμε τί μπορεῖ νά γίνει.
Καλή ἐπιτυχία στήν εὐγενική σας προσπάθεια.

Δημήτρης Σάλιαγκας
'Αγίου Δωροθέου 11β
Μέτσοβόν

ΔΥΟ ΚΟΥΛΤΟΥΡΙΑΡΗΔΕΣ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Κύριοι τῆς Τρύπας

Μέ πόση συγκίνηση-δέν λέγεται-διαβάζουμε καί ἀκοῦμε καθημερινά πιά, στίς ἐφημερίδες καί στίς διάφορες ἐκπομπές τῆς ΕΡΤ τήν ἀπήχηση καί τά εὐμενῆ σχόλια τῶν ξένων ἀνταποκριτῶν, ἀντιπροσώπων ὀλυμπιακῶν ἐπιτροπῶν ἀρχηγῶν κρατῶν καί διαφόρων φυλάρχων στήν συγκεκριμένη πρόταση

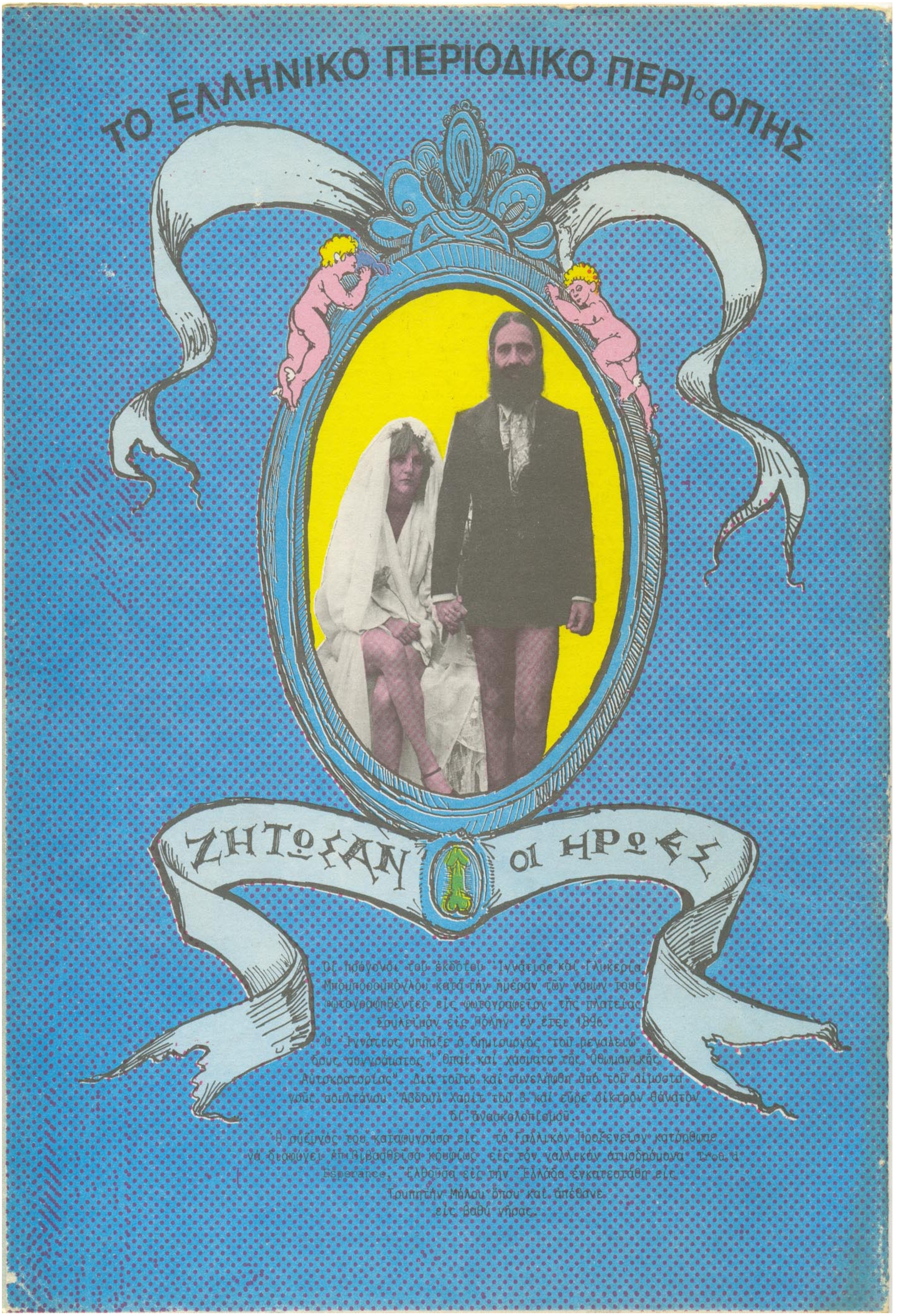
τοῦ κυρίου πρώην πρωθυπουργοῦ.
Αἰσιοδοξοῦμε λοιπόν κι ἐλπίζουμε πώς σύντομα θά ξαναζήσουμε στήν ἑλληνική μας γῆ ρίγη ἀνάλογα μ'αὐτά πού ἔνιωθαν οἱ πρόγονοί μας πρίν λίγες χιλιάδες χρόνια καθώς καί τίς Δόξες-Δόξες πολλές ἀνάλογες μ'ἐκεῖνες πού γνώρισαν 'Εκεῖνοι.

'Εμεῖς λοιπόν προτείνουμε:
1.Γιά ν'ἀποφευχθεῖ ὁ πόλεμος τῶν χρυσῶν μεταλλίων πού εἶναι ἀντίθετος ἀκόμα καί μέ τό σύγχρονο "ἀξία ἔχει ἡ συμμετοχή κι ὄχι ἡ νίκη". Αὐτό μπορεῖ νά γίνει μέ τό νά δίνουμε στόν πρῶτο νικητή στεφάνια ἐλιᾶς, δάφνης ἀγριπουρναριοῦ ἀντίστοιχα καί σ'ὅλους τούς ἄλλους συμμετέχοντες ἑλληνικό θυμάρι.
2.Ν'ἀποφευχθεῖ ἡ ἐκμετάλλευση τῶν ἀγώνων ἀπό τούς διάφορους κατασκευαστές ἀθλητικῶν εἰδῶν πού σκοπό ἔχουν νά κάνουν τούς ἀγῶνες μιά διαφημιστική ἔκθεση προϊόντων τους, μέ τό νά ζητήσουμε ἀπό τούς ἀθλητές καί τίς ἀθλήτριες νά ἀγωνίζονται σάν τούς ἀρχαίους ἀθλητές ὁλόγυμνοι μέ τά κορμιά τους νά λάμπουν στόν ἥλιο ἀλειμμένα μέ ἑλληνικό λάδι.
3.Νά ἐμπλουτίσουμε τό πρόγραμμα τῶν 'Ολυμπιακῶν ἀγώνων μέ γνήσια ἑλληνικά ἀγωνίσματα ὅπως ἡ λιθοβολία ἐπί ζωντανοῦ στόχου, γκόλφ μέ ἀγριοκουκουνάρες, ἱππασία μέ ἀγριογούρουνο ἁπλά καί πολλαπλά πηδήματα,πήδημα μέ τό κεφάλι ἀπό βράχο, ἀμάδες, τσέρκι κτλ.

Χαιρετᾶμε φιλικά ὅλους τούς πνευματικά ἀλλοίθωρους πού σίγουρα θά ἐναντιωθοῦν στήν πραγματοποίηση τῆς ὡραίας αὐτῆς ἰδέας.
'Ελληνοπρεπέστατα.
Νίκος 'Αλευρᾶς
σκηνοθέτης
Γιάννης Καλαμίτσης
συγγραφέας

ΚΑΛΕ ΤΙ ΝΑ ΣΑΣ ΤΑ ΠΕΩ
ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΚΥΡΓΙΟΣ
ΑΠ ΤΟΥ ΧΑΡΟΥ ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ
Μ ΕΣΩΣΕ! ΠΟΛΥ ΚΑΛΟΣ
ΑΦΗΕΤΕ.. ΤΟ ΘΥΜΑΜΑΙ
κι ανατριχιάζω...
ΕΤΣΙ ΜΟΥΡΧΕΤΑΙ ΝΑ
ΒΓΑΛΩ ΤΑ κλάματα...
ΕΝΑΝΤΙ ΦΩΤΟΡΟΜΑΝΤΖΟΥ:
Παρ' αύτα, είμαι ύπερ τοῦ φεμινιστικοῦ κινήματος
Αμέ!
Βαθύτατα πιστός στα ἀνθρώπινα δικαιώματα καί στὶς συναφεῖς διακυρ-ξεις...
...πειθόμενος.
ΝΑΙ! ΝΑΙ!
ΕΡΧΕΤΑΙ!
Μούρλια!...
Ο SUPER~ΗΡΩΑΣ ΠΟΥ
ΚΑΘΕ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΜΕΝΗ
κοπέλα ΟΝΕΙΡΕΥΕΤΑΙ...
Ο ΠΥΟΝ ΚΑΤΣΙΚΗΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΕΡΙ·ΟΠΗΣ
ΖΗΤΩΣΑΝ ΟΙ ΗΡΩΕΣ
Οἱ πρόγονοι τοῦ ἐκδότου Ἰγνάτιος καί Γλυκερία Μπομπορομπόνλου κατά τήν ἡμέραν τῶν γάμων τους φωτογραφηθέντες εἰς φωτογραφεῖον τῆς πλατείας Σουλεϊμάν εἰς Πόλην ἐν ἔτει 1896.
Ὁ Ἰγνάτιος ὑπῆρξε ὁ δημιουργός τοῦ μεγαλειώδους συγγράματος "Ὀπαί καί χάσματα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας". Διά τοῦτο καί συνελήφθη ὑπό τοῦ αἱμοσταγοῦς σουλτάνου Ἀβδούλ Χαμίτ τοῦ Β΄ καί εὗρε οἰκτρόν θάνατον δι᾽ ἀνασκολοπισμοῦ.
Ἡ σύζυγός του καταφυγοῦσα εἰς τό Γαλλικόν Προξενεῖον κατόρθωσε νά διαφύγει ἐπιβιβασθεῖσα κρυφίως εἰς τόν γαλλικόν ατμοδρόμωνα Trou d'Esperance. Ἐλθοῦσα εἰς τήν Ἑλλάδα ἐγκατεστάθη εἰς Τρυπητήν Μήλου ὅπου καί ἀπέθανε εἰς βαθύ γῆρας.